

دين الحق

Tôn Giáo Của Chân Lý

Tôn Giáo Của Chân Lý

Tác giả Sheikh

'Abdur Rahman bin Hammaad Al-'Umar

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

Giới Thiệu Và Kính Tặng

Alhamdulillah (xin tạ ơn Allah), Chúa Tể của toàn vũ trụ và vạn vật. Cầu xin Ngài ban bình an và phúc lành cho tất cả Thiên Sứ của Ngài:

Đây là lời kêu gọi đến với sự cứu rỗi, tôi xin gửi nó đến tất cả những ai có lý trí đang tồn tại - nam cũng như nữ - với hy vọng Allah Tối Cao, Toàn Năng sẽ phù hộ và soi sáng cho những người đã đi lạc khỏi con đường của Ngài được hạnh phúc. Cầu xin Allah ban thưởng cho tôi và cho tất cả những ai chung tay góp phần lan tỏa nó. Tôi cầu xin Allah phù hộ, che chở:

Hỡi người có lý trí, bạn hãy biết rằng không có sự cứu rỗi cũng như hạnh phúc đích thực dành cho bạn trong cuộc sống này lẫn cuộc sống Đời Sau sau khi chết trừ khi bạn đã nhận thức về Thượng Đế của mình, Đấng đã tạo hoá ra bạn, bạn tin tưởng nơi Ngài và chỉ tôn thờ Ngài duy nhất; cũng như bạn nhận biết về vị Nabi của bạn, Người đã được Thượng Đế của bạn gửi đến cho bạn và cho toàn thể nhân loại, bạn tin nơi Người và vâng lời Người; và bạn nhận biết tôn giáo chân lý mà Thượng Đế của bạn đã ra lệnh cho bạn phải tin và thực hành theo.

Và cuốn sách đang trong tay bạn (Tôn Giáo Của Chân Lý) này chứa đựng lời giải thích về những vấn đề lớn lao, điều bắt buộc bạn nên biết và làm theo. Ngoài ra tôi đã giải thích thêm ở phần chú thích một số vấn đề cần làm rõ hơn. Tất cả đều dựa trên lời phán của Allah Toàn năng và các Hadith của Thiên Sứ của Ngài - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, bởi cả hai là nền tảng duy nhất của tôn giáo chân lý, tôn giáo mà Allah không chấp nhận bất kỳ tôn giáo nào khác ngoài nó.

Tôi đã nêu ra những bắt buộc mù quáng khiến nhiều người bị lạc lối, và hơn thế nữa tôi đã đề cập đến một số giáo phái lệch lạc - cứ tưởng đang trên chân lý nhưng thật ra là cách xa nó - nhằm để cảnh báo những người thiếu hiểu biết về tình trạng của họ mà kịp thời tránh xa. Allah thừa sức phù hộ tôi và Ngài là Đấng phù hộ ưu việt.

Kẻ cần đến sự tha thứ của Allah Tối Cao

'Abdur Rahman bin Hammaad Ali 'Umar

Giảng viên khoa kiến thức tôn giáo

Chương thứ nhất - Nhận biết Allah(1) Đấng Tạo Hoá Vĩ Đại¹

Bạn hãy biết - hỡi con người sáng suốt - rằng Thượng Đế của bạn đã tạo ra bạn từ cái không, và Ngài là Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Mặc

¹ Allah là tên riêng chỉ dành cho Thượng Đế của vũ trụ, loài người và vạn vật. Đây là đại danh mà Allah đã đặt cho bản thân Ngài mang ý nghĩa "Thượng Đế đích thực".

dù những người sáng suốt có đức tin nơi Allah Tối Cao (2) không tận mắt nhìn thấy Ngài, nhưng họ nhìn thấy các chứng cứ khẳng định sự tồn tại của Ngài, khẳng định Ngài chính là Đấng Tạo Hoá, Đấng Chi Phối tất cả vạn vật trong vũ trụ, họ nhận biết Ngài thông qua chúng. Những bằng chứng tiêu biểu đó là:¹

Bằng chứng thứ nhất:

Vũ trụ, con người và sự sống: là những sự vật diễn ra có sự bắt đầu và kết thúc, và cần đến một thứ khác. Sự vật xảy ra và cần đến thứ khác chắc chắn phải là tạo vật, và tạo vật chắc chắn phải có Đấng Tạo Hoá. Và Đấng Tạo Hoá vĩ đại đó chính là Allah. Allah là Đấng đã thông tin cho biết về sự cao quý của Ngài rằng Ngài là Đấng Tạo Hóa, Chi Phối tất cả vạn vật, và nguồn thông tin này đến từ Allah Tối Cao có trong các Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống cho các vị Thiên Sứ của Ngài.

Các vị Thiên Sứ của Allah đã truyền đạt lời phán của Ngài cho nhân loại, kêu gọi họ tin tưởng nơi Ngài và thờ phượng Ngài duy nhất, Allah Tối cao đã phán điều đó trong Kinh Qur'an vĩ đại của Ngài:

(إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۚ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ)

¹ Tối Cao: là một lời tôn vinh và ca ngợi Allah, mô tả Ngài tối cao bên trên tất cả mọi thứ khác ngoài Ngài.

{Quả thật, Thượng Đế của các người (loài người) chính là Allah, Ngài đã tạo các tầng trời và trái đất trong sáu ngày, rồi Ngài an vị trên Ngai Vương (của Ngài). Ngài luân chuyển ngày đêm một cách nhanh chóng; mặt trời, mặt trăng và các tinh tú đều vận hành theo mệnh lệnh của Ngài. Việc tạo hóa và quyền chi phối là của riêng một mình Ngài. Thật phúc thay Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.} (chương 7 - Al-'Araf: 54).

Ý nghĩa chung của câu Kinh:

Allah Tối Cao thông tin cho toàn thể nhân loại biết rằng Ngài là Thượng Đế của họ, Ngài là Đấng đã tạo các tầng trời và trái đất trong sáu ngày(3) và Ngài cho biết rằng Ngài Istawa(4) trên Ngai Vương của Ngài.¹²

¹ Istawa trên một vật gì đó theo tiếng Ả-rập - cũng là tiếng của Kinh Qur'an - có nghĩa là ở bên trên vật đó. Allah Istawa trên Ngai Vương của Ngài nghĩa là Ngài an vị bên trên Nó bằng hình thức phù hợp với sự tối cao của Ngài và không một ai biết sự an vị của Ngài cụ thể ra sao ngoại trừ Ngài. Istawa không có nghĩa là thống trị như nhóm người lệch lạc đã khẳng định. Nhóm người này, họ phủ nhận sự thật về các thuộc tính mà Allah đã mô tả về bản thân Ngài, cũng như các vị Thiên Sứ của Ngài đã mô tả về Ngài. Họ cho rằng nếu công nhận các thuộc tính này là xem như đã so sánh Allah với các tạo vật của Ngài. Đây là lời khẳng định lệch lạc, bởi so sánh là nói vật này giống vật kia hoặc nói thuộc tính này giống như thuộc tính của tạo vật. Còn việc khẳng định thuộc tính của Allah trên phương diện phù hợp với sự tối cao của Allah một cách không so sánh, không thí dụ, không mô tả cụ thể như thế nào, không bóp méo và không suy diễn, thì đó là đường lối của các vị Thiên Sứ và các thế hệ tiền bối ngoan đạo thời trước. Và đó là chân lý bắt buộc người có đức tin phải bám chặt, cho dù hầu hết mọi người rời bỏ nó.

² Sự sáng tạo dần dần này là do sự khôn ngoan mà Allah Hiển Vinh mong muốn, nếu không thì Ngài có thể tạo ra tất cả vạn vật nhanh hơn một nháy mắt, bởi vì Ngài đã cho biết rằng khi Ngài muốn một thứ gì đó thì Ngài chỉ cần phán bảo: "Hãy thành!" thì nó sẽ thành.

Ngai Vương ở bên trên các tầng trời, Nó ở vị trí cao nhất và bao la nhất so với tất cả các tạo vật, và Allah an vị bên trên Ngai Vương này. Tuy nhiên, Ngài luôn ở cùng với tất cả vạn vật bằng kiến thức, sự nghe và nhìn của Ngài, không một vật thể hay một sự việc nào có thể lọt khỏi sự giám sát của Ngài. Allah - Tối Thượng trong vụ việc của Ngài - thông tin cho biết rằng Ngài đã dùng bóng tối của ban đêm bao trùm ban ngày và sự việc diễn ra nhanh chóng. Ngài thông tin cho biết rằng Ngài đã tạo hoá ra mặt trời, mặt trăng, các tinh tú, Ngài tạo ra cho chúng những quỹ đạo riêng để chúng di chuyển theo mệnh lệnh của Ngài. Ngài thông tin cho biết rằng chỉ một mình Ngài là Đấng tạo hoá và chi phối, Ngài là Đấng Vĩ Đại và hoàn hảo trong bản chất và các thuộc tính của Ngài, Đấng thường xuyên ban bố nhiều điều tốt đẹp, và Ngài là Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật, Ngài tạo hoá ra tất cả chúng và nuôi nấng chúng bằng hồng ân của Ngài.

Và Allah Tối Cao phán:

(وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ)

{Ban đêm và ban ngày, mặt trời và mặt trăng là các dấu hiệu (chứng minh quyền năng vĩ đại của Allah). Các người chớ đừng quỳ lạy mặt trời hay mặt trăng mà hãy quỳ lạy Allah, Đấng đã tạo ra chúng nếu các người thực sự thờ phượng Ngài.} (chương 41 - Fussilat: 37).

Ý nghĩa chung của câu Kinh:

Allah Tối Cao thông tin cho biết rằng các dấu hiệu chứng minh về sự tồn tại của Ngài là ban đêm, ban ngày, mặt trời, mặt trăng, và Ngài cầm quyền lay mặt trời, mặt trăng, bởi cả hai đều là tạo vật được Ngài tạo ra như bao tạo vật khác. Tạo vật không xứng đáng được thờ phượng và quyền lay là một hình thức thờ phượng. Allah Tối Cao ra lệnh bảo nhân loại trong câu Kinh này - giống như Ngài đã ra lệnh ở nhiều câu Kinh khác - rằng họ chỉ được quyền lay một mình Ngài duy nhất, bởi Ngài là Đấng Tạo Hoá, Đấng Chi Phối, Đấng xứng đáng được thờ phượng.

Bằng chứng thứ hai:

Rằng Allah đã tạo ra giống đực và giống cái: Sự tồn tại giống đực, giống cái là bằng chứng về sự tồn tại của Allah.

Bằng chứng thứ ba:

Sự khác biệt về giọng nói và màu da: Tất nhiên là không bao giờ có việc hai người giống nhau về giọng nói hoặc màu da, chắc chắn phải có sự khác biệt giữa hai người đó.

Bằng chứng thứ tư:

Sự khác biệt về vận mệnh: Người này giàu, người kia nghèo, người này là lãnh đạo, người kia là cấp dưới, trong khi mỗi người trong số họ đều có trí tuệ, suy nghĩ và kiến thức, và đã nỗ lực trong việc đạt được sự giàu có, quyền thế và một người vợ xinh đẹp, nhưng mỗi người chỉ đạt được theo những gì

Allah đã an bày cho y. Điều này mang một ý nghĩa thiêng liêng mà Allah Hiển Vinh(5) muốn, đó là: thử thách người này với người kia, một số người này phục vụ một số người kia để lợi ích của tất cả mọi người không bị mất.¹

Người mà Allah không an bày cho y phần phước ở cuộc sống trần gian này, Ngài thông tin cho biết rằng Ngài sẽ để dành cho y đồng thời gia tăng thêm ân huệ cho y trong Thiên đàng nếu như y chết đi trên đức tin nơi Allah. Mặc dù người nghèo thiếu thốn về vật chất nhưng bù lại họ được phú cho cơ thể và sức khoẻ tốt hơn, điều mà đa số người giàu không có. Điều này thể hiện sự Sáng suốt và Công bằng của Allah.

Bằng chứng thứ năm:

Giấc mơ thật mà Allah Hiển Vinh làm cho người ngủ nhìn thấy trong lúc ngủ là những điều thuộc cõi vô hình như điềm báo trước về tin vui hoặc sự cảnh báo.

Bằng chứng thứ sáu:

Linh hồn: cái mà không ai biết sự thật về nó ngoại trừ Allah duy nhất.

Bằng chứng thứ bảy:

Con người: Những gì trong cơ thể của họ từ các giác quan, hệ thần kinh, bộ não, hệ tiêu hóa, v.v.

Bằng chứng thứ tám:

¹ Allah Hiển Vinh: Nghĩa là Allah thiêng liêng, những gì thiếu sót và tầm thường không thuộc về Ngài.

Allah ban nước mưa xuống vùng đất đã chết khô làm mọc ra cây cối đủ loại mang hình dạng, màu sắc, lợi ích và hương vị khác nhau. Và đây chỉ là một vài trong số hàng trăm bằng chứng mà Allah Toàn năng đã đề cập trong Kinh Qur'an. Và những gì Ngài thông tin là những bằng chứng vững chắc khẳng định về sự tồn tại của Ngài cũng như về việc Ngài chính là Đấng Tạo Hoá, Đấng Chi Phối tất cả vạn vật.

Bằng chứng thứ chín:

Allah tạo ra con người đều có niềm tin bản năng được gọi là Fit-rah. Trong thâm tâm con người đều tin vào sự tồn tại của Allah, tin Ngài là Đấng Tạo Hoá ra họ và quản lý họ. Ai phủ nhận điều này thì thật ra người đó chỉ lừa dối chính mình và tự làm khổ mình, chẳng hạn như người vô thần(6), họ phải sống cuộc sống đầy khổ ải và kết quả cuối cùng của họ sau khi chết chính là Hoả Ngục, hậu quả cho việc họ phủ nhận Thượng Đế đã tạo ra họ từ cái không và nuôi lớn họ bằng bổng lộc của Ngài, trừ khi họ thức tỉnh, biết sám hối và tin tưởng nơi Ngài, gia nhập vào tôn giáo Islam của Ngài và tuân thủ theo đường lối của Thiên Sứ của Ngài.¹

Bằng chứng thứ mười:

Barakah là nhiều phúc lành ở một số tạo vật như cừu chẳng hạn, trái ngược với Barakah là ít phúc lành giống như ở loài chó và mèo.

...

¹ Người vô thần là người không có tín ngưỡng, tức không có tôn giáo.

Một trong những thuộc tính của Allah Tối Cao, rằng Ngài là:

Đấng Đầu Tiên không có gì trước Ngài, Đấng Sống mãi, không chết và không kết thúc, Đấng Tự Hữu không cần đến bất cứ gì khác ngoài Ngài, Đấng Duy Nhất không có đối tác, như Allah Tối Cao phán:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾
((4))

{(1) Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Ngài là Allah, Đấng Duy Nhất.”

(2) “Allah là Đấng Tự Hữu (Ngài không cần ai nhưng tất cả đều cần Ngài).”

(3) “Ngài không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra, (mà là Đấng Tạo Hóa).”

(4) “Và không có một ai (cái gì) có thể so sánh cùng Ngài.”} (chương 112 - Al-Ikhlâs: 1 - 4).

Ý nghĩa các câu Kinh:

Khi những người vô đức tin đòi hỏi vị Thiên Sứ cuối cùng miêu tả thuộc tính về Allah, Allah ban xuống chương Kinh này, Ngài ra lệnh bảo Người nói với họ:

Allah là Đấng Duy Nhất không có đối tác, Allah sống mãi không chết, quyền thống trị của Ngài là vĩnh viễn trước vũ trụ, loài người và tất cả mọi thứ, chỉ Ngài duy nhất con người phải quay lại cầu xin cho nhu cầu của họ.

Ngài không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra, (mà là Đấng Tạo Hóa). Không phù hợp khi nói Allah

có con trai hoặc con gái hoặc cha hoặc mẹ, Ngài đã phủ nhận điều đó một cách tuyệt đối như trong chương Kinh này và nhiều chương Kinh khác, bởi việc sinh con nối dõi là thuộc tính của tạo vật. Allah đã bác bỏ lời lẽ của người Thiên Chúa khi họ cho rằng Ysa (Jesus) là con trai của Ngài; và Ngài cũng bác bỏ lời lẽ của người Do Thái khi họ nói 'Uzair là con trai của Ngài; và Ngài bác bỏ lời lẽ của những người khác khi họ nói rằng các Thiên Thần là các con gái của Ngài; và Ngài khẳng định tất cả lời nói của họ đều sai.

Ngài thông tin cho biết chính Ngài đã tạo ra Ysa (Jesus) từ người mẹ không cần đến người cha, giống như việc Ngài đã tạo ra Adam, ông tổ của loài người từ đất và tương tự Ngài đã tạo ra Hauwa', bà tổ của loài người từ xương sườn của Adam và Adam đã nhìn thấy Hauwa' bên cạnh mình. Sau đó, Ngài tạo con cháu của Adam từ tinh dịch của người nam và trứng của người nữ. Quả thật, Ngài đã tạo ra tất cả vạn vật lúc ban đầu từ cái không là gì và sau đó Ngài định cho mỗi tạo vật một đường lối và một hệ thống hoạt động không một ai có thể thay đổi. Và một khi Allah Hiển Vinh muốn thay đổi bất cứ điều gì từ hệ thống này thì Ngài sẽ thay đổi nó theo ý muốn của Ngài.

Tương tự như việc Allah đã tạo ra Ysa (Jesus) từ mẹ không cha, ban cho Người khả năng nói chuyện khi vẫn còn nằm trong nôi, làm cho cây gậy của Musa (Môi-sê) biến thành con rắn biết bò, và khi

đánh nó xuống biển thì nước biển chẻ ra làm đôi tạo thành một con đường để Người và dân của Người đi qua, Ngài đã tách mặt trăng ra làm đôi cho vị Thiên Sứ cuối cùng, Muhammad, Ngài làm cho cây chào Salam đến Thiên Sứ khi Người đi ngang qua, Ngài ban cho động vật chứng nhận sứ mạng của Người bằng âm thanh mà con người nghe được, chúng nói: "Tôi chứng nhận Người là Thiên Sứ của Allah", Người được Allah đưa đi trong đêm trên con Buraq từ Al-Masjid Al-Haram (Makkah) đến Al-Masjid Al-Aqsa (Palestine), rồi sau đó Người được đưa lên trời có sự tháp tùng của Đại Thiên Thần Jibril (Gabriel) và Người đã lên đến tầng trời cao nhất, và tại đó, Allah Hiển Vinh và Tối Cao đã nói chuyện trực tiếp với Người, qui định cho Người lễ nguyện Salah, rồi đưa Người trở lại Al-Masjid Al-Haram. Suốt chuyến dạ hành Người đã nhìn thấy tất cả cư dân của mỗi trời, tất cả các sự việc đó đều chỉ diễn ra trong một đêm duy nhất trước khi giờ Fajr (rạng đông) ló dạng. Câu chuyện Isra' và Me'raj (chuyến dạ hành và thăng thiên) này được phổ biến trong Kinh Qur'an, trong các Hadith của Thiên Sứ và các sách lịch sử.

Một trong những thuộc tính mà Allah Tối Cao miêu tả về bản thân Ngài cũng như các vị Thiên Sứ của Ngài đã miêu tả về Ngài:

1- Nghe, thấy, kiến thức, quyền năng và ý muốn, Ngài nghe và nhìn thấy hết tất cả, không một thứ gì có thể cản trở việc nhìn và nghe của Ngài.

Ngài biết rõ điều xảy ra trong tử cung, điều gì được giấu kín trong lòng ngực, sự việc của quá khứ và mọi thứ ở tương lai, và Ngài là Đấng Toàn Năng, khi Ngài muốn một điều gì đó thì chỉ cần Ngài phán: "Hãy thành!" thì nó sẽ thành ngay lập tức.

2- Nói bất cứ gì Ngài muốn và khi nào muốn: Allah đã nói chuyện với Musa, với vị Thiên Sứ cuối cùng Muhammad, và Qur'an là lời phán của Allah được Ngài ban xuống từng chữ, từng ý nghĩa cho Thiên Sứ Muhammad của Ngài, cho nên Qur'an là một trong các thuộc tính của Ngài chứ không phải là tạo vật giống như nhóm phái lệch lạc Mu'tazilah đã khẳng định(7).¹

3- Gương mặt, đôi tay, sự an vị, đi xuống(8), hài lòng, giận dữ. Ngài hài lòng về đám nô lệ có đức tin của Ngài và giận dữ đối với những kẻ vô đức tin và những ai vi phạm điều cấm khiến Ngài nổi giận. Sự hài lòng và giận dữ của Ngài cũng giống như các thuộc tính còn lại của Ngài, tuyệt đối không giống với bất kỳ thuộc tính nào của tạo vật, và các thuộc

¹ Mu'tazilah là một nhóm phái lệch lạc đã bóp méo những đại danh tốt đẹp của Allah. Họ giải thích ý nghĩa của các đại danh của Ngài trái với ý của Allah Toàn Năng và Thiên Sứ của Ngài.

tính của Ngài không được phép suy diễn và mô tả cụ thể như thế nào.¹

Qur'an và Sunnah đã khẳng định rằng những người có đức tin sẽ tận mắt nhìn thấy Allah Tối Cao trong diễn cảnh của Ngày Tận Thế và trong Thiên Đàng. Các thuộc tính của Allah được miêu tả cụ thể trong Kinh Qur'an vĩ đại và các Hadith của Thiên Sứ cao quý, Muhammad, xin hãy tham khảo.

Mục đích mà Allah tạo hoá ra loài người và loài Jinn

Hỡi con người khôn ngoan, khi bạn nhận biết rằng Allah là Thượng Đế của bạn, Đấng đã tạo hoá ra bạn, thì bạn hãy biết rằng Ngài không tạo ra bạn một cách vô ích, mà Ngài tạo ra bạn là để bạn thờ phượng một mình Ngài duy nhất, bằng chứng cho điều này là lời phán Tối Cao của Ngài:

(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (56) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا (57) إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ (58))

{(56) TA đã không tạo ra loài Jinn và loài người ngoại trừ là để chúng thờ phượng một mình TA.

(57) TA không muốn bất cứ bổng lộc nào từ chúng và cũng không muốn chúng nuôi dưỡng TA.

¹ Nabi đã nói: {Thượng Đế của chúng ta, Đấng Hồng Phúc và Tối Cao đi xuống tầng trời Dunya (hạ giới) vào lúc một phần ba cuối của đêm, Ngài gọi: Ai cầu xin TA, TA sẽ đáp lại y; ai thỉnh cầu TA, TA ban cho y; và ai cầu xin TA tha thứ, TA sẽ tha thứ cho y.} [Al-Bukhari (7494), Muslim (758) và At-Tirmizdi (3498)].

(58) Quả thật, Allah là Đấng Ban Phát bổng lộc có sức mạnh vô biên.} [chương 51 - Azd-Zdariyat: 56 - 58].

Ý nghĩa chung của các câu Kinh này:

Allah Tối Cao thông tin cho biết ở câu Kinh đầu tiên là Ngài đã tạo hoá ra loài Jinn(9), và loài người với mục đích là để thờ phượng một mình Ngài. Và ở hai câu Kinh còn lại Ngài thông tin cho biết là Ngài là miễn cần đến đám nô lệ của Ngài, Ngài không cần bổng lộc từ họ, Ngài không cần họ ban cấp thức ăn, bởi Ngài là Đấng Ban Phát bổng lộc có sức mạnh vô biên, không ai có quyền ban phát bổng lộc cho loài người hoặc bất cứ sinh vật nào khác ngoại trừ Ngài, Ngài ban nước mưa xuống và cho bổng lộc mọc lên từ đất.¹

Còn tất cả các tạo vật khác trên trái đất, Allah Tối Cao cho biết rằng Ngài tạo ra chúng là vì của con người để họ sử dụng chúng trong việc thần phục Allah, hành động theo chuẩn mực của luật Shari'ah của Allah. Tất cả tạo vật, tất cả động tính của vũ trụ đều do Allah tạo ra vì một giá trị và ý nghĩa thiêng liêng, Ngài đã trình bày chúng rõ ràng trong Kinh Qur'an. Giới học giả ('Ulama) Islam đều nhận biết giá trị và ý nghĩa đó dựa trên kiến thức có hạn của họ, ngay cả việc khác nhau về tuổi tác, bổng lộc, sự kiện xảy ra và tai họa ... tất cả đều xảy ra theo sự cho

¹ Jinn: Một tạo vật có trí tuệ, Allah tạo ra họ để thờ phượng Ngài như con cháu của Adam, và họ sống cùng với loài người trên trái đất, nhưng con người không thể nhìn thấy họ.

phép của Allah; để Ngài thử thách đám nô lệ có trí tuệ của Ngài. Cho nên, ai hài lòng với sự an bày của Allah, quy thuận theo định mệnh và cố gắng hành động làm hài lòng Ngài, thì người đó sẽ được Allah hài lòng, được ban cho cuộc sống hạnh phúc trên thế gian này và ở Đời Sau sau khi chết. Và ai không hài lòng về sự an bày của Allah, không thuận theo quy luật của Ngài cũng như không vâng lời Ngài, thì người đó sẽ gặp cơn thịnh nộ từ Allah và người đó sẽ gặp phải sự khốn khổ trong cuộc sống trần gian này và cả Đời Sau.

Cầu xin Allah sự hài lòng của Ngài và cầu xin Ngài che chở thoát khỏi cơn thịnh nộ của Ngài.

Sự phục sinh sau khi chết, việc thanh toán và thưởng phạt cho mọi hành vi, Thiên Đàng và Ngục Lửa

Nếu bạn đã biết - hỡi người khôn ngoan - Allah đã tạo hóa ra bạn với mục đích để thờ phượng một mình Ngài duy nhất, thì bạn hãy biết rằng Allah đã cho biết trong tất cả các Thiên Kinh Sách của Ngài mà Ngài đã ban xuống cho các vị Thiên Sứ của Ngài rằng Ngài sẽ làm cho bạn sống lại sau khi chết, Ngài sẽ thưởng phạt cho mọi hành động của bạn tại cõi Thưởng Phạt sau khi chết. Bởi lẽ bằng cái chết con người sẽ chuyển từ thế giới hành động và tiêu vong - đó là cuộc sống này - đến với thế giới thưởng phạt và trường tồn, đó là thế giới sau khi chết. Khi một người đã sống hết tuổi thọ mà Allah đã quy định cho

y thì Allah ra lệnh bảo Thần Chết đến rút hồn y khỏi thể xác của y, y sẽ chết sau khi nếm trải sự đau đớn của cái chết trước khi linh hồn rời khỏi thể xác của mình.

Về phần linh hồn, Allah sẽ để nó ở trong một thế giới hạnh phúc - Thiên Đàng - nếu đó là linh hồn có đức tin nơi Ngài và vâng lời Ngài, còn nếu là linh hồn vô đức tin nơi Allah, phủ nhận sự phục sinh và thưởng phạt sau khi chết, Allah sẽ để linh hồn ấy trong thế giới của sự trừng phạt - Ngục Lửa - cho đến khi của thế giới trần gian chấm dứt và Giờ Tận Thế được thiết lập, lúc đó vạn vật đều phải chết ngoại trừ Allah duy nhất. Sau đó, Allah làm cho tất cả loài người và loại jinn sống lại - ngay cả động vật - Ngài đưa tất cả linh hồn trở lại thể xác của nó sau khi Ngài phục hồi toàn bộ thể xác đã mục rã như lần đầu tiên Ngài tạo ra họ; diễn cảnh kế tiếp là Allah bắt buộc mỗi người chịu trách nhiệm cho việc làm của mình dù nam hay nữ, cấp trên hay cấp dưới, người giàu hay người nghèo, không ai bị đối xử bất công, người bị áp bức được lấy lại công bằng từ kẻ áp bức mình, thậm chí cả động vật vẫn lấy được công bằng từ những ai bất công với chúng và giữa chúng với nhau. Sau khi trả lại công bằng cho động vật xong, Allah phán bảo với chúng: Các ngươi hãy trở thành cát bụi, bởi vì chúng không vào Thiên Đàng hay Hoả Ngục.

Ngài sẽ thưởng phạt loài người và loài Jinn tất cả các việc làm của họ. Ngài sẽ thu nhận những người

có đức tin vâng lời Ngài và noi theo các vị Thiên Sứ của Ngài vào Thiên Đàng, cho dù họ là những người nghèo nhất, đồng thời, Ngài sẽ tổng những kẻ vô đức tin vào Hỏa Ngục, cho dù họ là những người giàu có nhất và danh giá nhất trên cuộc sống trần gian này, Allah đã phán:

(إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ)

{Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có lòng Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người.} (chương 49 - Al-Hujurat: 13).

Và Thiên đàng: Đó là một thế giới hạnh phúc. Trong thế giới đó có vô số niềm hạnh phúc mà không ai có thể mô tả được. Thế giới Thiên Đàng gồm cả bảy một trăm tầng, mỗi tầng là một chốn ở tùy theo mức độ của đức tin của mỗi người vào Allah và sự vâng lời của họ. Người có bậc cấp thấp nhất trong thế giới Thiên Đàng được ban cho sự giàu có gấp nhiều lần so với vị vua giàu có nhất của thế giới trần gian này(10).¹

¹ Ông Al-Mughirah bin Shu'bah thuật lại lời Nabi đã nói: {Quả thật, Musa đã hỏi Thượng Đế của Người về vị trí thấp nhất của cư dân Thiên Đàng? Allah đáp: Đó là một người đàn ông sẽ đến sau khi tất cả các cư dân Thiên Đàng đã vào Thiên Đàng. Y được bảo: Người hãy vào Thiên Đàng. Y đáp: Lạy Thượng Đế! Bề tôi nên vào như thế nào trong khi mọi người đã chiếm hết chốn ở và lấy hết tất cả mọi thứ? Y được bảo: Liệu Người có hài lòng khi có một vương quốc giống như vương quốc của một trong những vị vua của thế giới trần gian không? Y đáp: Bề tôi hài lòng, lạy Thượng Đế. Allah phán bảo Y: Người được như thế, và tương tự, và tương tự, lặp lại 5 lần như vậy. Y nói: Bề tôi đã hài lòng, lạy Thượng Đế. Allah phán tiếp: Cái này là của người và mười lần tương tự như thế, người được mọi thứ mà bản thân người ao

Hoả Ngục: - cầu xin Allah che chở chúng ta khỏi nó - là chốn trừng phạt ở Đời Sau sau khi chết, trong đó có rất nhiều loại hình phạt và đọa đầy làm con tim khiếp sợ và cặp mắt khóc.

Nếu cái chết còn tồn tại ở Đời Sau thì chắc chắn cư dân của Hoả Ngục sẽ chết ngay khi nhìn thấy Nó. Tuy nhiên, cái chết chỉ diễn ra một lần duy nhất để con người chuyển từ cuộc sống trần gian đến với cuộc sống Đời Sau. Kinh Qur'an đã miêu tả toàn bộ về cái chết, sự phục sinh, việc thanh toán, việc thưởng phạt, Thiên Đàng và Hoả Ngục, xin liệt kê vài điều đã đề cập:

Có rất nhiều bằng chứng về sự phục sinh sau khi chết, việc thanh toán, việc thưởng phạt được Allah Tối Cao phán trong Kinh Qur'an Vĩ Đại:

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾

{Từ đất bụi TA đã tạo hóa các người, TA sẽ hoàn các người trở lại thành đất bụi và cũng từ đất bụi TA sẽ đưa các người trở ra một lần nữa.} (chương 20 - Taha: 55), Và Allah Tối Cao phán:

﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۚ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾

{(78) Y đưa ra hình ảnh thí dụ cho TA nhưng lại quên mất sự tạo hóa của mình (khi y đã được TA tạo

ước và thoả mãn thị giác của người. Y nói: Bề tôi đã hài lòng, lạy Thượng Đế. Musa hỏi: Vậy người có vị trí cao nhất trong Thiên Đàng thì thế nào? Allah đáp: Đó là những người mà TA đã ưu đãi đặc biệt cho họ bằng chính Bàn Tay của TA và TA đã che giấu nó cho họ, vì vậy, không cặp mắt nào từng nhìn thấy, không đôi tai nào từng nghe và không con tim người phàm nào tưởng tượng được.} Muslim (189).

ra không có sẵn từ trước). Y bảo: “Ai có thể làm sống lại những khúc xương khi chúng đã rã mục?” (79) Người (Thiên Sứ) hãy nói: “Đấng đã tạo hóa chúng lúc ban đầu sẽ làm cho chúng sống lại. Bởi vì, Ngài thông toàn tất cả việc tạo hóa.”} (chương 36 - Yasin: 78, 79).

Và Đấng Tối Cao phán:

رَّعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ
وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

{Những kẻ vô đức tin tuyên bố rằng chúng sẽ không được dựng sống trở lại sau khi chết. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Không như các người khăng định, Ta thề bởi Thượng Đế của Ta, chắc chắn các người sẽ được dựng sống trở lại. Rồi các người sẽ được Ngài cho biết về những điều mà các người đã làm. Và điều đó đối với Allah thật dễ dàng.”} (chương 64 - At-Taghabun: 7).

Ý nghĩa chung của các câu Kinh:

1- Ở câu Kinh thứ nhất: Allah Hiển Vinh và Tối Cao thông tin cho biết rằng Ngài đã tạo hoá ra con người từ đất, và đó là khi Ngài tạo ông tổ của họ - Adam. Ngài cho biết rằng Ngài sẽ đưa họ trở lại với đất sau khi chết trong các ngôi mộ, một sự tôn trọng dành cho họ. Và Ngài cho biết rằng Ngài sẽ dựng con người sống trở lại lần nữa, Ngài sẽ đưa họ đi ra từ các ngôi mộ, từ người đầu tiên cho đến người cuối cùng, sau đó, Allah sẽ phán xét và thưởng phạt họ.

2- Ở câu Kinh thứ hai: Allah phản hồi đến những kẻ vô đức tin phủ nhận sự phục sinh khi mà họ ngạc nhiên trước việc phục hồi sự sống cho những khúc xương đã rã mục. Allah phản bác cho lý lẽ đó và Ngài cho biết rằng Ngài sẽ làm cho chúng sống lại bởi vì Ngài chính là Đấng đã tạo ra chúng ở lần đầu tiên từ cái không là gì.

3- Ở câu Kinh thứ ba: Allah phản hồi đến những kẻ vô đức tin phủ nhận việc phục sinh sau khi chết, và Ngài ra lệnh cho Thiên Sứ của Ngài thề với Ngài khẳng định với họ rằng Allah sẽ phục sinh tất cả họ, Ngài sẽ báo cho họ biết toàn bộ hành vi và việc làm của họ, Ngài sẽ thưởng phạt họ và điều đó rất dễ dàng đối với Allah.

Allah cho biết ở câu Kinh khác về diễn cảnh khi Ngài phục sinh những người phủ nhận sự phục sinh và Hoả Ngục, rằng Ngài trừng phạt họ trong lửa Hoả Ngục, và họ được bảo:

(ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ)

{Các ngươi hãy nếm hình phạt của Hỏa Ngục, cái mà các ngươi đã phủ nhận (trên thế gian)} (chương 32 - As-Sajdah: 20).

Kiểm soát chặt chẽ hành động và lời nói của con người:

Đấng Toàn Năng và Tối Cao cho biết rằng Ngài biết trước mọi lời nói và hành động mà con người sẽ nói và làm, dù tốt hay xấu, bí mật hay công khai. Ngài cho biết rằng Ngài đã viết tất cả những thứ đó

trong Al-Lawhu Al-Mahfuzh (quyển Kinh Mẹ) ở nơi Ngài trước khi Ngài tạo ra các tầng trời, trái đất, con người và mọi thứ khác. Ngài cho biết mặc dù vậy, mỗi một người, Ngài đều cử hai Thiên Thần theo sát, một Thiên Thần ghi chép việc tốt và Thiên Thần ghi chép việc xấu, họ không bỏ lỡ bất cứ điều gì. Và Allah Hiển Vinh và Tối Cao cho biết rằng vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng mỗi người đều sẽ được đưa cho quyển sổ ghi chép của mình trong đó ghi lại tất cả lời nói và hành vi của họ, họ sẽ đọc nó và không phủ nhận bất cứ điều gì. Ai chối cãi bất cứ điều gì thì Allah sẽ để cho tai, mắt, tay, chân và làn da của y nói chuyện tố cáo cho tất cả hành vi của y.

Trong Kinh Qur'an vĩ đại có trình bày rõ ràng những điều này, Allah Tối Cao phán:

(مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ)

{Bất cứ lời nào (con người) thốt ra cũng đều có (một Thiên Thần) quan sát theo dõi sẵn sàng (ghi lại).} (chương 50 - Qaf: 18), và Đấng Tối Cao phán:

((وَأِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (10) كِرَامًا كَاتِبِينَ (11) يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ (12))
[الانفطار: 10-12].

{(10) Quả thật, các người luôn có các (Thiên Thần) canh chừng và theo dõi (11) Họ là những vị ghi chép đáng tôn kính (12) Họ biết rõ mọi điều các người làm.} (chương 82 - Al-Infitar: 10 - 12).

Giải thích các câu Kinh:

Allah Hiển Vinh và Tối Cao cho biết rằng mỗi một người đều có hai Thiên Thần giám sát. Một Thiên

Thần ở bên phải ghi chép điều tốt đẹp của y được gọi Raqib và một Thiên Thần ở bên trái ghi lại các hành vi xấu của y được gọi là 'Ateed. Allah thông tin ở hai câu Kinh cuối rằng việc Ngài chỉ định các Thiên Thần cao quý giám sát con người để ghi chép tất cả hành vi và lời nói của họ và Ngài cho biết rằng Ngài cho các Thiên Thần khả năng biết được tất cả mọi hành động của họ. Việc ghi chép của các Thiên Thần sẽ có nội dung giống như những gì đã được ghi trong Al-Lawhu Al-Mahfuzh trước khi Ngài tạo ra họ.

Sự chứng nhận:

Tôi chứng nhận không có Thượng Đế đích thực ngoại trừ Allah và tôi chứng nhận Muhammad là Thiên Sứ của Ngài. Tôi chứng nhận Thiên Đàng là thật, Hoả Ngục là thật, Giờ Tận Thế chắc chắn xảy ra không gì để nghi ngờ, và rằng Allah sẽ phục sinh con người từ các mộ để thanh toán và thưởng phạt, và rằng Tất cả mọi thứ mà Allah thông tin cho biết trong Kinh Qur'an hoặc qua lời nói của Thiên Sứ của Ngài đều là sự thật.

Tôi mời gọi bạn - hỡi con người khôn ngoan - đến với đức tin bằng sự chứng nhận này, tuyên bố nó bằng lời và thực hành theo nội dung của nó; và đây là con đường cứu rỗi.

Chương hai - Nhận biết Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -

Khi bạn đã biết - hỡi người khôn ngoan - Allah là Thượng Đế của bạn, Đấng đã tạo ra bạn, và Ngài sẽ phục sinh bạn để thưởng phạt về hành vi của bạn, thì bạn cần phải biết thêm rằng Allah đã gửi đến bạn và toàn thể loài người một vị Thiên Sứ, Ngài ra lệnh cho bạn phải vâng lời Người và noi theo Người. Ngài cho biết rằng không có con đường nào để biết cách thờ phượng Ngài đúng đắn ngoại trừ phải làm theo vị Thiên Sứ này, và việc thờ phượng Allah phải tuân theo bộ luật Shari'ah của Ngài đã gửi xuống.

Vị Thiên Sứ cao quý này, Người mà tất cả nhân loại phải tin tưởng và tuân theo, là vị Thiên sứ cuối cùng. Và vị Thiên Sứ mà Thượng Đế gửi đến cho toàn thể nhân loại là Muhammad, một vị Nabi mù chữ, Người đã được Musa (Moses) và Ysa (Giê-su) cho biết về sứ mạng của Người ở hơn bốn mươi chỗ trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước), cả hai nhóm người Do Thái và Thiên Chúa đã đọc hai quyển Kinh này trước khi họ bóp méo sự thật (11).¹

¹ Hãy xem: Những lời báo trước về Muhammad như đã được đề cập trong Tawrah và Injil trong "Câu trả lời đúng đắn cho những ai đã thay đổi tôn giáo của Masih (Jesus)", quyển 1 của Sheikh Al-Islam Ahmad Ibn Taymiyyah; và hãy xem cuốn sách (Hidayah Al-Hiyara) của học giả Muhammad Ibnu Al-Qayyim; và hãy xem cuốn sách (Tiểu sử của Thiên Sứ) = của Ibnu Hisham và hãy xem "Những phép màu của Nabi" trong sách lịch sử của Ibnu Kathir và những học giả khác.

Vị Nabi cao quý này, là vị Thiên Sứ cuối cùng được Allah gửi đến cho toàn thể nhân loại, Người tên Muhammad con trai ông 'Abdullah cháu nội ông 'Abdul Muttalib, thuộc dòng họ Al-Hashimi, bộ tộc Qurash. Người là người đàn ông danh giá, trung thực nhất trong bộ tộc danh giá nhất trên trái đất, Người thuộc hậu duệ của Nabi của Isma'il con trai của Nabi Ibrahim (Ap-ra-ham). Muhammad, vị Thiên Sứ cuối cùng này sinh ra ở Makkah vào năm 570 sau Công nguyên, Vào cái đêm mà Người được sinh ra, ngay thời điểm Người ra khỏi bụng mẹ, một ánh sáng vĩ đại đã thấp sáng vũ trụ, làm kinh ngạc mọi người, và nó đã được ghi lại trong sử sách: Các bực tượng mà người Quraish tôn thờ tại Đền Ka'bah ở Makkah bị bỏ hoang; cung điện của vua Ba Tư bị rung chuyển, hàng chục ban công bị đổ sập; ngọn lửa của Bái Hoả giáo được người Ba Tư thờ phượng bị dập tắt trong khi suốt hai ngàn năm trước đó nó chưa từng bị dập tắt.

Và tất cả những điều này là một thông báo từ Allah Toàn Năng cho nhân loại trên trái đất về sự ra đời của vị Thiên Sứ cuối cùng, Người sẽ phá hủy các bực tượng được thờ phượng ngoài Allah, và Người sẽ kêu gọi người Ba Tư và người La Mã đến với việc thờ phượng một mình Allah và gia nhập vào tôn giáo chân lý của Ngài. Nếu họ từ chối thì Người cùng với những ai theo Người chiến đấu với họ và đoàn quân của Người được Allah phù hộ chiến thắng. Tôn giáo của Ngài được lan rộng, nó là ánh sáng soi rọi

trên trái đất. Đây là những gì đã thực sự xảy ra sau khi Allah cử phái vị Thiên Sứ Muhammad của Ngài - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -.

Allah làm cho vị Thiên Sứ cuối cùng của Ngài, Muhammad, mang các đặc điểm vượt trội hơn các vị Thiên Sứ tiền nhiệm, tiêu biểu như:

Thứ nhất: Người là vị Thiên Sứ cuối cùng, sẽ không có bất cứ vị Thiên Sứ hay vị Nabi nào đến sau Người nữa.

Thứ hai: Bức thông điệp của Người là đến với toàn thể nhân loại. Nhân loại nói chung đều là cộng đồng của Muhammad, ai vâng lời Người và noi theo Người sẽ được vào Thiên Đàng, còn ai không vâng lời Người sẽ vào Hoả Ngục. Ngay cả người Do Thái và Thiên Chúa cũng bắt buộc phải theo đường lối của Người, và ai không theo và không tin nơi Người thì là kẻ không tin vào Musa (Mô-i-se), Ysa (Giê-su) và tất cả các vị Nabi. Musa, Ysa và tất cả các vị Nabi đều vô can với những ai không tuân theo Muhammad, bởi vì Allah đã ra lệnh cho Họ phải công bố về sứ mạng của Người và kêu gọi người dân của Họ phải tuân phục Người ngay khi Người được Allah cử phái đến, và bởi vì tôn giáo mà Allah đã gửi cho Người cũng là tôn giáo mà Allah đã gửi cho các Thiên Sứ của Ngài trước đây. Ngài ban cho sự hoàn mỹ và dễ dàng của Ngài vào thời đại của vị Thiên Sứ Cao Quý cuối cùng này. Vì vậy, sau khi Muhammad được cử phái đến thì không ai trong thế giới loài

người được phép chọn lấy tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo Islam mà Người mang đến, bởi đây là tôn giáo hoàn hảo mà Allah thay thế toàn bộ các tôn giáo và bởi vì Islam là tôn giáo của chân lý được bảo tồn.

Về Do Thái giáo và Cơ đốc giáo, đó là hai tôn giáo đã bị bóp méo không còn nguyên thủy như Allah đã ban xuống. Vì vậy, mỗi tín đồ Muslim tuân theo Muhammad được coi là tín đồ của Musa (Moses), Ysa (Jesus) và tất cả các vị Nabi trước, và tất cả những ai không theo Islam được coi là đã không tin vào Musa, Ysa và tất cả các vị Nabi trước, ngay cả khi người đó tuyên bố rằng là tín đồ của Musa và Ysa!

Đó là lý do tại sao có một nhóm khôn ngoan từ các giáo sĩ Do Thái và các tu sĩ Cơ đốc giáo đã vội vàng tin vào Muhammad và gia nhập vào Islam.

Các phép mầu(12) của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -¹

Qua nghiên cứu về cuộc đời Thiên Sứ Muhammad ﷺ các nhà sử học đã liệt kê ra hàng loạt những phép mầu của Người chứng minh sứ mạng của Người thật, có hơn một ngàn phép mầu, tiêu biểu:

¹ Trong Kinh Qur'an chúng được là các dấu lạ, đây là cách gọi đúng nhất nhưng ở đây gọi là các phép mầu bởi đó là những điều phi thường, siêu nhiên.

1- Con dấu sứ mạng Nabi được Allah cho hiện lên giữa hai bả vai của Người, hiển thị câu "Muhammad là Thiên Sứ của Allah" dưới dạng mụn cơm¹.

2- Mây che bóng mát cho Người khi Người đi dưới trời nắng gắt của mùa hè.

3- Viên sỏi tụng niệm Allah nằm trên hai bàn tay của Người và cây cối chào Salam Người.

4- Người cho biết những điều sẽ xảy ra vào thời đại cuối của thế gian và những điều đó lần lượt đang xảy ra.

Những điều chưa từng xảy ra này đã xảy ra sau khi vị Thiên Sứ cuối cùng, Muhammad ﷺ, chết đi và chúng vẫn còn tiếp diễn cho đến Ngày Tận Thế. Những gì mà Allah đã cho Người thấy cũng như những điều được Ngài thông tin cho biết đều được tập kết và ghi chép trong các quyển sách Hadith, các quyển sách nói về những Dấu hiệu của Giờ Tận Thế, chẳng hạn như: "Annihayah" của Ibnu Kathir, "Al-Akhbar Al-Masha'ah Fi Ashrat Assa'ah", các chương "Al-Fitan Wal-Malahim" trong các quyển sách Hadith. Đây là những phép màu tương tự như những phép màu của các vị Nabi trước Người.

Ngoài ra, Allah còn ban riêng cho Người một phép màu trí tuệ mãi còn lưu lại trên những trang giấy cho đến tận thế, điều mà Allah không ban cho bất cứ vị Nabi nào khác ngoài Người, và đó là: Kinh

¹ Mụn cơm hay còn gọi là mụn cóc, là một loại mụn giống như hạt đậu mọc ở da, không có mủ, không gây đau. Con dấu này tạo thành vòng tròn tựa như hình lưới liềm và kích thước cỡ chừng quả trứng chim bồ câu.

Qur'an vĩ đại - lời phán của Allah - được Ngài tuyên bố giữ gìn Nó, vì vậy sẽ không có bàn tay nào có thể thay đổi được Kinh Qur'an, cho dù có ai đó cố gắng thay đổi một chữ cái nào đó trong Nó thì chắc chắn sẽ bị phát hiện. Mặc dù, Kinh Qur'an có đến hàng trăm triệu bản sao trong tay của tín đồ Muslim nhưng không có quyển nào khác với quyển nào dù chỉ là một chữ cái.

Còn về Kinh Tawrah và Injil (Kinh Cựu Ước và Kinh Tân Ước) thì có rất nhiều bản Kinh khác nhau, không có sự đồng nhất. Bởi vì chính người Do Thái và người Cơ đốc đã đùa giỡn với hai quyển Kinh này và họ bóp méo sự thật của hai quyển Kinh khi mà Allah để họ bảo quản. Đối với Kinh Qur'an, Ngài không giao trách nhiệm bảo vệ cho bất cứ ai ngoài Ngài, chính Ngài tự bảo quản Nó, như Ngài đã phán:

(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)

{Thật vậy, chính TA đã ban Thông Điệp Nhắc Nhở (Qur'an) xuống và chính TA sẽ bảo quản Nó.} (chương 15 - Al-Hijr: 9).

Bằng chứng trí tuệ và các bằng chứng từ những lời phán của Allah Tối Cao đều khẳng định Kinh Qur'an là lời nói của Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài.

Một trong số các bằng chứng phù hợp với trí tuệ chứng minh Kinh Qur'an là lời phán của Allah Toàn Năng và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài: Allah đã thách thức những người ngoại đạo Quraish khi họ

phủ nhận sứ mạng của Muhammad ﷺ, thử thách luôn cả những ai phủ nhận các vị Nabi của các cộng đồng thời trước. Họ nói "Quả thật, Kinh Qur'an không phải là lời phán của Allah." Allah đã thách thức họ sáng tác ra quyển kinh tương tự như Kinh Qur'an; tiếc là họ đã bất lực mặc dù đó là ngôn ngữ mẹ đẻ của họ, mặc dù thực tế họ là những người có tài hùng biện nhất, mặc dù trong số họ toàn là những nhà thuyết trình, nhà văn, nhà thơ lớn. Sau đó, Allah lại thách thức họ lần hai sáng tác ra mười chương kinh giống như Kinh Qur'an, nhưng họ vẫn đã không thể. Sau đó, Allah tiếp tục thách thức họ lần thứ ba chỉ cần mang đến một chương kinh duy nhất. Nhưng họ vẫn không thể. Cuối cùng, Allah tuyên bố sự bất lực của họ, cũng như sự bất lực của tất cả loài Jinn (ma quỷ) và loài người trong việc sáng tác ra một quyển kinh tương tự như Kinh Qur'an, ngay cả họ có nỗ lực và cố gắng đến mấy đi chăng nữa, Đấng Hiển Vinh phán:

(قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا)

{Người hãy nói với họ: “Dẫu cho loài người lẫn loài Jinn (ma quỷ) có hợp sức với nhau để sáng tác ra một kinh sách giống như Kinh Qur'an này đây thì chắc chắn họ cũng không thể mang đến một quyển giống như Nó ngay cả họ có nỗ lực và cố gắng đến mấy đi chăng nữa.”} (chương 17 - Al-Isra': 88).

Nếu Kinh Qur'an là lời nói của Muhammad hoặc của những ai khác trong nhân loại thì chắc chắn những người nói ngôn ngữ của Người

thuộc những người có tài hùng biện và có trình độ văn chương cao thâm hơn đã có khả năng sáng tác ra quyển kinh tương tự. Nhưng Kinh Qur'an là lời phán của Allah Tối Cao, lời phán của Ngài là một sự vượt trội siêu việt so với lời nói của người phàm cũng giống như sự vượt trội của Ngài so với người phàm.

Và bởi Allah độc nhất không có thứ có thể so sánh với Ngài, vì vậy, lời phán của Ngài cũng độc nhất không có gì sánh bằng. Và hai điều này cho thấy rõ ràng Kinh Qur'an là lời phán của Allah Tối Cao và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài, bởi vì lời phán của Allah không do ai mang đến ngoài vị Thiên Sứ được Ngài lựa chọn, Allah Tối Cao phán:

(مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا)

﴿Muhammad không phải là cha của bất kỳ ai trong số những người đàn ông của các người mà Y chính là vị Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng. Quả thật, Allah hằng biết tất cả mọi thứ.﴾ (chương 33 - Al-Ahzab: 40). Và Đáng Tối Cao phán:

(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ)

﴿Và TA (Allah) cử phái Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để làm một Người mang tin mừng và một Người cảnh báo cho toàn bộ nhân loại nhưng đa số nhân

loại không biết.} (chương 34 – Saba': 28). Và Đấng Tối Cao phán:

(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ)

{TA (Allah) cử Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để mang lại hồng phúc cho vũ trụ và muôn loài.} (chương 21 - Al-Ambiya': 107).

Ý nghĩa chung của các câu Kinh này:

1- Allah Tối Cao cho biết ở câu kinh đầu tiên, quả thật, Muhammad ﷺ là Thiên Sứ của Ngài được gửi đến cho tất cả nhân loại, và Người là vị Nabi cuối cùng, sau Người không còn bất cứ vị Nabi nào được gửi đến nữa. Và Allah cho biết rằng Ngài đã chọn Người mang thông điệp của Ngài và để Người làm vị Thiên Sứ cuối cùng trong giới Thiên Sứ và Nabi của Ngài là vì Ngài biết rõ Người là người phù hợp nhất trong nhân loại cho sứ mạng đó.

2- Allah Tối Cao thông tin ở câu kinh thứ hai: Chính Ngài đã gửi Sứ giả của Ngài là Muhammad ﷺ đến với loài người nói chung, không phân biệt da trắng hay da màu, người Ả-rập hay không phải người Ả-rập, và Ngài thông tin cho biết hầu hết nhân loại không biết đến sự thật này, vì vậy, họ đã đi lạc hướng và không tin tưởng bởi việc không theo Muhammad ﷺ.

3- Allah phán với Sứ Giả của Ngài Muhammad ﷺ trong câu kinh thứ ba, Ngài cho biết việc gửi Người đến với thế giới này như một lòng thương xót dành chung cho muôn loài. Người là lòng thương xót mà

Allah đã ưu ái ban tặng cho loài người. Vì vậy, ai tin vào Người và đi theo Người thì người đó đã chấp nhận lòng thương xót của Allah và sẽ được ban cho Thiên Đàng. Còn ai không tin vào Muhammad và không đi theo Người thì người đó đã khước từ lòng thương xót của Allah và đáng bị Lửa đốt và hình phạt đau đớn.

Lời kêu gọi tin vào Allah và Sứ Giả của Ngài, Muhammad ﷺ:

Do đó, chúng tôi mời bạn - hỡi người khôn ngoan - đến với đức tin nơi Allah rằng Ngài là Thượng Đế, nơi Sứ Giả của Ngài, Muhammad rằng Người là Thiên Sứ. Chúng tôi mời bạn đi theo Người, tuân thủ theo bộ giáo luật mà Allah cử Người mang đến, đó là tôn giáo Islam có bộ luật cơ sở là Kinh Qur'an - lời phán của Allah - và các Hadith của vị Thiên Sứ cuối cùng Muhammad ﷺ đã được kiểm chứng tính xác thực, bởi Allah đã phù hộ Người khỏi mọi sai sót. Cho nên, Người không ra lệnh ngoại trừ điều Allah đã ra lệnh, và Người không cấm ngoại trừ những điều Allah cấm. Mong rằng bạn hãy thành tâm nói: Tôi tin nơi Allah là Thượng Đế duy nhất của tôi, và hãy nói: Tôi đã tin Muhammad là Sứ Giả của Allah và nguyện đi theo Người và chắc chắn sẽ không có sự cứu rỗi nào cho bạn ngoại trừ điều đó.

Khẩn cầu Allah ban cho tôi và cho bạn luôn hạnh phúc và thành công ... Amin (cầu xin Allah chấp nhận).

Chương ba: Nhận biết tôn giáo chân lý - Islam -

Khi bạn đã biết - hỡi người khôn ngoan - rằng Allah Tối Cao là Thượng Đế của bạn, Đấng đã tạo ra bạn và cung cấp bổng lộc cho bạn, và Ngài là Thượng Đế đích thực duy nhất không có cộng sự cùng Ngài, bắt buộc bạn phải thờ phượng một mình Ngài; và bạn đã biết rằng Muhammad ﷺ là Sứ Giả của Allah được Ngài cử phái đến cho bạn và cho tất cả loài người, thì bạn hãy biết rằng đức tin của bạn nơi Allah Tối Cao và nơi Thiên Sứ của Ngài là Muhammad ﷺ, sẽ không có giá trị trừ khi bạn biết rõ về tôn giáo Islam, tin vào nó và tuân thủ theo nó, bởi vì đó là tôn giáo mà Allah Tối Cao đã hài lòng, đã chỉ thị cho các Sứ Giả của Ngài, và cử vị Thiên Sứ cuối cùng trong số họ, Muhammad ﷺ mang đến cho toàn thể loài người và bắt buộc họ phải tuân thủ theo tôn giáo này.

Định nghĩa Islam

Muhammad ﷺ, vị Thiên Sứ cuối cùng, vị Thiên Sứ của Allah được gửi đến với toàn thể loài người, nói:

«أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا».

{(Islam) là chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài, duy trì lễ nguyện Salah, xuất Zakah,

nhịn chay tháng Ramadan và hành hương Hajj đến Ngòi Đền (Ka'bah) khi có khả năng và điều kiện.}(14)¹

Islam là tôn giáo phổ quát mà Allah truyền lệnh cho toàn nhân loại phải tuân thủ theo nó, các Sứ Giả của Allah đã tin vào tôn giáo này, và Họ đã công bố thần phục Islam vì Allah, và Allah Tối Cao cũng đã tuyên bố rằng đó là tôn giáo chân chính, và Ngài sẽ không bao giờ chấp nhận bất cứ tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo này, Đấng Tối Cao phán:

(إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ)

{Quả thật, tôn giáo được chấp nhận nơi Allah chỉ có Islam.} (chương 3 - Ali 'Imran: 19). Và Allah Tối Cao phán:

(وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

{Ai chọn lấy một tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo Islam thì việc làm đó của y sẽ không bao giờ được (Allah) chấp nhận và ở Đời Sau y sẽ là một trong những kẻ thua thiệt.} (chương 3 - Ali 'Imran: 85).

Ý nghĩa chung của hai câu Kinh này:

1- Allah Tối Cao cho biết rằng tôn giáo đích thực của Ngài chỉ có Islam.

2- Trong câu Kinh thứ hai, Đấng Hiển Vinh và Tối Cao cho biết, Ngài sẽ không chấp nhận một tôn giáo nào khác ngoài Islam, và chắc chắn người hạnh phúc đích thực sau khi chết chỉ là người Muslim, còn lại

¹ Muslim (8) và Abu Dawood (4695).

tất cả những ai chết mà không theo đạo Islam thì họ là kẻ thất bại ở Đời Sau, và sẽ bị trừng phạt trong Ngục Lửa.

Đó là lý do tại sao tất cả Nabi và Thiên Sứ đều tuyên bố họ thần phục Allah, và tuyên bố vô can với tất cả những ai không chịu gia nhập Islam. Vì vậy, bất cứ ai trong số những người Do Thái và Cơ đốc giáo muốn được cứu rỗi và hạnh phúc, thì phải gia nhập vào Islam, phải noi theo Sứ Giả của Islam là Muhammad ﷺ, thậm chí cả khi Musa (Mô-i-sê) và Ysa (Giê-su) có sống lại vẫn phải theo tôn giáo này, bởi tất cả Họ, Musa, Ysa, Muhammad và tất cả Thiên Sứ và Nabi của Allah đều là tín đồ Muslim, Họ đều có chung sứ mạng là kêu gọi đến với Islam, bởi vì đó là tôn giáo của Allah mà Ngài đã sai Họ truyền đạt. Sẽ không còn giá trị đối với bất kỳ ai còn sống kể từ sau sứ mạng của vị Thiên Sứ cuối cùng là Muhammad ﷺ được công bố đến Ngày Tận Thế và sẽ không phù hợp đối với ai tự xưng mình là Muslim trừ khi họ đã công nhận Muhammad là Thiên Sứ, đi theo Người và tuân thủ theo Kinh Qur'an mà Allah đã ban xuống, Allah Tối Cao phán trong Kinh Qur'an vĩ đại:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Nếu các người thực sự yêu thương Allah thì các người hãy theo Ta rồi Allah sẽ yêu thương các người và tha thứ tội lỗi cho các người. Quả thật, Allah hằng

tha thứ, hằng xót thương.”} (chương 3 - Ali ‘Imran: 31).

Ý nghĩa chung của câu Kinh này:

Allah ra lệnh cho Sứ Giả của Ngài, Muhammad, nói với những người cho rằng mình yêu thương Allah: Nếu các ngươi thực sự yêu thương Allah, hãy đi theo Ta thì Allah sẽ yêu thương các ngươi. Allah sẽ không thương yêu các ngươi và không tha thứ cho các ngươi trừ khi các ngươi đã tin nơi Sứ Giả của Ngài, Muhammad, và đi theo Người.

Và tôn giáo Islam là tôn giáo mà Allah đã Sứ Giả của Ngài, Muhammad ﷺ, mang cho toàn nhân loại. Islam là tôn giáo toàn diện và khoan dung đã được Allah hoàn thiện và hài lòng cho đám bày tôi của Ngài và Ngài không chấp nhận ở họ bất cứ tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo Islam. Và nó chính là tôn giáo đã được các Nabi báo trước và Họ cũng đã tin tưởng nơi nó, Allah Tối Cao phán trong Kinh Qur'an vĩ đại:

(الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا)

{Ngày nay, TA đã hoàn chỉnh tôn giáo cho các ngươi, TA đã hoàn tất ân huệ của TA cho các ngươi, và TA đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho các ngươi.} (chương 5 - Al-Ma-idah: 3).

Ý nghĩa toàn bộ câu Kinh này:

Allah Tối Cao cho biết Ngài mặc khải câu Kinh cao quý này xuống cho vị Thiên Sứ cuối cùng của Ngài, Muhammad ﷺ, trong lúc Người đang đứng tại khu

vực 'Arafat ở Makkah trong cuộc hành hương Hajj chia tay cùng với các tín đồ Muslim, khẩn vái và cầu xin Allah. Đây là khoảnh khắc cuối đời của Thiên Sứ Muhammad ﷺ, sau khi Người được Allah phù hộ cho chiến thắng và Islam được lan rộng và Kinh Qur'an đã được ban xuống đầy đủ trọn vẹn.

Allah, Vinh quang cho Ngài, cho biết rằng Ngài đã hoàn thiện cho tín đồ Muslim tôn giáo của họ, Ngài đã hoàn thành ân điển của Ngài cho họ khi gửi đến họ Sứ Giả của Ngài, Muhammad ﷺ và ban xuống Kinh Qur'an vĩ đại cho Người. Allah cho biết Ngài đã hài lòng lấy Islam làm tôn giáo cho họ và không chấp nhận bất cứ tôn giáo nào ngoài tôn giáo Islam này.

Allah Hiển Vinh và Tối Cao khẳng định Islam là tôn giáo mà Ngài đã cử Sứ Giả của Ngài, Muhammad ﷺ, mang đến cho tất cả loài người. Nó là tôn giáo hoàn chỉnh, toàn diện và phù hợp với mọi thời đại, mọi nơi và mọi cộng đồng. Nó là tôn giáo của tri thức, của sự dễ dàng, của sự công bằng và của sự tốt đẹp. Nó là một đường lối rõ ràng, đầy đủ và đúng đắn cho mọi lĩnh vực của cuộc sống. Nó là một tôn giáo, một nhà nước trong đó có chương trình giảng dạy phù hợp cho quản trị, tư pháp, chính trị, xã hội và kinh tế, và cho tất cả những gì con người cần trong cuộc sống của họ trên thế giới này, và trong đó còn là hạnh phúc của họ ở Đời Sau sau khi chết.

Các trụ cột của Islam

Islam hoàn chỉnh mà Allah đã cử phái Thiên Sứ của Ngài, Muhammad ﷺ mang đến được xây dựng trên năm nền tảng trụ cột. Một người sẽ không trở thành một tín đồ Muslim đích thực cho đến khi người đó đã tin tưởng và thực hiện chúng, và năm nền tảng trụ cột đó là:

1- Lời tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah.

2- Duy trì lễ nguyện Salah.

3- Xuất Zakah.

4- Nhịn chay tháng Ramadan.

5- Hành hương Hajj đến nhà của Allah Al-Haram, khi có khả năng và điều kiện.(15)¹

- Nền tảng trụ cột đầu tiên

Lời tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah:

Lời tuyên thệ này mang ý nghĩa mà người Muslim bắt buộc phải biết và làm theo. Ai chỉ nói ra lời tuyên thệ này bằng chiếc lưỡi của mình nhưng không biết ý nghĩa của nó và không làm theo nó thì không hưởng được bất cứ lợi ích gì từ nó.

¹ Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nói: {Islam được xây dựng trên năm nền tảng trụ cột: Lời tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah; duy trì lễ nguyện Salah, xuất Zakah, hành hương Hajj đến Ngôi Đền (Ka'bah) và nhịn chay tháng Ramadan.} Al-Bukhari ghi trong bộ Sahih của ông số (8, 4515), trong At-Tarikh Al-Kabir số (4/213), (8/319, 322), Muslim ghi số (16), và các bằng chứng từ Kinh Qur'an sẽ được đề cập khi phân tích các nền tảng trụ cột này.

Ý nghĩa (không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah) là: Không có đấng thờ phượng nào xứng đáng được thờ phượng trên trái đất và cả trên trời ngoại trừ Allah duy nhất. Ngài là Thượng Đế đích thực, còn tất cả thần linh ngoài Ngài đều hư cấu, giả tạo. Và Thượng Đế có nghĩa là Đấng đáng được thờ phượng.

Những ai thờ phượng thần linh khác ngoài Allah thì họ là người vô đức tin nơi Allah và là người đa thần, ngay cả khi thần linh mà họ thờ phượng là một Nabi hay một Wali, và cho dù người thờ phượng nói rằng những thần linh đó chỉ mang tính như một phương tiện để được gần Allah Tối Cao hơn, bởi lẽ những người đa thần mà Sứ Giả ﷺ chiến đấu với họ đã không tôn thờ các vị Nabi và các Wali ngoại trừ với lập luận này. Tuy nhiên đây là một lập luận không hợp lệ và bị bác bỏ bởi vì việc đến gần Allah Tối Cao không phải là hướng sự thờ phượng cho ai khác ngoài Allah, các phương tiện đến gần Allah chỉ có các Tên và các Thuộc tính của Allah hoặc những việc hành thiện mà Ngài đã sai bảo, như Salah, các việc làm thiện nguyện, tụng niệm, nhịn chay, Jihad, hành hương Hajj và hiếu thảo với cha mẹ .v.v... hoặc sự cầu xin của người có đức tin còn sống cho người anh em Muslim khác khi y cầu xin.

Sự thờ phượng có nhiều dạng thức, tiêu biểu:

1- Du'a (Cầu xin, khẩn vái):

Là cầu nguyện khẩn xin những gì mà không ai có khả năng ban cho ngoại trừ Allah Tối Cao, chẳng hạn

như ban xuống mưa, ban cho khỏi bệnh, giải tỏa những đau khổ mà không một ai trong vạn vật có thể giúp được, và tương tự như cầu xin Thiên Đàng, thoát khỏi Ngục Lửa, xin con cái, bổng lộc, tiền tài, hạnh phúc, v.v.

Dạng thức này, tuyệt đối không được hướng đến bất cứ ai ngoài Allah. Vì vậy, ai cầu xin khẩn vái đến bất cứ tạo vật nào dù còn sống hay đã chết thì xem như y đã thờ phượng nó. Allah Tối Cao đã ra lệnh cho đám bầy tôi của Ngài chỉ cầu xin khẩn vái một mình Ngài, và Ngài cho biết rằng sự cầu xin khẩn vái là hình thức thờ phượng, ai hướng hình thức này đến bất cứ gì khác ngoài Ngài thì y là người của Hoả Ngục, Allah Tối Cao phán:

(وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ)

(Thượng Đế của các người phán: “Các người hãy cầu nguyện TA, TA sẽ đáp lại các người. Riêng những kẻ tự cao tự đại không chịu thờ phượng TA, họ chắc chắn sẽ vào Hỏa Ngục một cách đáng khinh.”) (chương 40 - Ghafir: 60). Và Đấng Tối Cao cho biết những thứ được cầu xin khẩn vái ngoài Ngài đều không ban lợi hay gây hại cho bất cứ ai, cho dù đó là các vị Nabi và các Wali:

(قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلَ)

((56) Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo (những kẻ thờ đa thần): “Các người hãy cầu nguyện những gì mà các người đã khẳng định chúng là thần

linh ngoài Allah, rồi các người sẽ thấy chúng không có khả năng giải nạn cho các người và cũng không thể chuyển nạn kiếp cho người khác được” (57) Những thần linh mà họ khấn vái cũng tìm mọi cách (thi đua) xem ai trong số họ được gần Ngài hơn, họ cũng hy vọng nơi lòng thương xót của Ngài đồng thời cũng sợ sự trừng phạt của Ngài. Quả thật, hình phạt của Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là thứ đáng phải khiếp sợ.} (chương 17 - Al-Isra': 56, 57). Và Allah Tối Cao phán:

(وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا)

{Quả thật, các Masjid là của Allah, vì vậy, các người đừng cầu nguyện cùng với Allah bất kỳ ai.} (chương 72 - Jinn: 18).

2- Cắt tiết, nguyện thề và cúng tế:

Một người không được phép cắt tiết động vật hoặc cúng tế hoặc nguyện thề ngoại trừ là để dâng lên Allah duy nhất. Bất cứ ai cắt tiết một con vật vì ai (vật gì) khác ngoài Allah - chẳng hạn như cắt tiết để cúng tế mồ mả hoặc jinn - thì người đó đã thờ phượng ngoài Allah, đáng bị sự nguyên rủa của Allah, Ngài phán:

(قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

{(162) Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, lễ nguyện Salah của Ta, việc giết tế của Ta, cuộc sống và cái chết của Ta đều dành trọn cho một mình Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.” (163) “(Allah) không có đối tác ngang vai. Đó là điều mà

Ta được lệnh và Ta là một tín đồ Muslim đầu tiên.”} (chương 6 - Al-An'am: 162, 163).

Thiên Sứ ﷺ nói: {Allah nguyên rửa kẻ cắt tiết con vật dâng cúng ai (vật gì) khác ngoài Allah.}(16)¹

Nếu một người nói: “Tôi nguyện thề với người đó, nếu điều đó xảy ra với tôi, tôi sẽ bỏ thí thể này hoặc tôi làm thế kia,” đây là sự nguyện thề mang tội Shirk với Allah, bởi người đó đã nguyện thề với một tạo vật trong khi nguyện thề là hình thức thờ phượng chỉ dành riêng cho Allah. Và sự nguyện thề được phép là nói: "Tôi nguyện thề với Allah là tôi bỏ thí như vậy hoặc tôi hành đạo như thế này khi tôi được điều đó."

3- Cầu xin phúc lành, cầu xin phù hộ và cầu xin che chở (17):²

Tuyệt đối không cầu xin phúc lành, cầu xin phù hộ và cầu xin che chở ai (vật gì) khác ngoài một mình Allah, như Ngài đã phán trong Kinh Qur'an cao quý:

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)

{Duy chỉ Ngài bày tôi thờ phượng và duy chỉ Ngài bày tôi cầu xin phù hộ và trợ giúp.} (chương 1 - Al-Fatihah: 5), Và Allah Tối Cao phán:

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2))

¹ Muslim (1978) và An-Nasa-i (4422).

² Cầu xin phù hộ là cầu xin giúp đỡ vượt qua khó khăn, tai nạn; cầu xin phúc lành là cầu xin tránh tai họa và nạn kiếp; và cầu xin che chở là cầu xin sự bảo vệ khỏi điều xấu.

{(1) Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Bề tôi cầu xin Thượng Đế của bình minh che chở.

(2) “Tránh khỏi những điều xấu mà Ngài đã tạo.”} (chương 113 - Al-Falaq: 1, 2), Thiên Sứ ﷺ đã nói:

«إِنَّهُ لَا يُسْتَعَاثُ بِي وَإِنَّمَا يُسْتَعَاثُ بِاللَّهِ» [18]

{Không được cầu xin phúc lành từ Ta, mà hãy cầu xin phúc lành từ Allah.}(18)¹ Và Thiên Sứ ﷺ nói:

«إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ» [19]

{Khi người muốn cầu xin thì hãy cầu xin Allah và khi người muốn cầu xin sự phù hộ thì hãy cầu xin sự phù hộ từ Allah.}(19)²

Đối với người còn sống đang có mặt thì được phép nhờ cậy, cầu xin họ giúp đỡ những điều mà họ có thể làm được. Đối với người chết và người vắng mặt tuyệt đối không được cầu xin, khẩn vái họ giúp đỡ bất cứ điều gì, bởi họ hoàn toàn bất lực cho dù đó là Nabi, Wali hoặc ngay cả Thiên Thần.

Chắc chắn không ai biết được về điều vô hình ngoại trừ Allah Tối Cao. Vì vậy, ai tự nhận mình biết được điều vô hình thì đó là kẻ vô đức tin, bắt buộc bác bỏ y. Nếu y bói một điều gì đó và nó xảy ra, chẳng qua đó là sự trùng hợp mà thôi. Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nói:

¹ Ahmad ghi số (5/317, 22758), Ot-Tobaroni ghi số (10/246) và Al-Albani xác thực Sahih.

² At-Tirmizdi ghi số (2516), Ahmad ghi số (2802), At-Tabarani ghi số (2820, 12989) và At-Tirmizdi nói Hadith Hasan Sahih.

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، أَوْ عَرَّافًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ» [20].
{Ai tìm đến thầy bói hoặc nhà chiêm tinh, rồi tin tưởng vào điều họ nói là y đã phủ nhận những gì được ban xuống cho Muhammad.}[20]¹

Phó thác, hi vọng(21) và sợ hãi: một người không được phép phó thác cho ai (vật gì) ngoại trừ một mình Allah, cũng như không được hi vọng và sợ hãi ngoại trừ một mình Allah duy nhất.²

Thật đáng tiếc về vụ việc có rất nhiều người tự nhận mình là Muslim nhưng lại làm điều Shirk với Allah, họ cầu xin ngoài Allah những người sống được sùng bái, những người chết trong ngôi mộ, họ đi xung quanh mồ mả của họ và cầu xin khẩn vái họ. Đây là hình thức thờ phượng ngoài Allah, người có hành vi đó không phải là người Muslim cho dù có tự nhận mình là Muslim, cho dù người đó có nói Laa i laa ha il lol loh Muhammad ro su lul loh, hành lễ Salah, nhịn chay và hành hương Hajj, bởi Allah Tối Cao đã phán:

(وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

{Quả thật, Người cũng như các vị (Sứ Giả) trước Người đều đã được Mặc khải rằng: “Nếu Người tổ hợp (thần linh) cùng với Allah thì việc hành đạo của Người sẽ trở nên vô nghĩa và Người chắc chắn sẽ là

¹ Abu Dawood ghi số (3904), Tt-Tirmizdi ghi số (135), Ibnu Maajah ghi số (639) và Al-Albani xác thực Sahih trong At-Targhib và At-Tarhib số (3047).

² Phó thác là sự tin cậy của trái tim và dựa dẫm vào người được phó thác. Hy vọng là mong muốn điều mình yêu thích sẽ xảy ra trong tương lai.

một kẻ thất bại.”} (chương 39 – Az-Zumar: 65). Và Allah Tối Cao phán:

(إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ)

{Chắc chắn ai tổ hợp thần linh cùng với Allah thì Ngài cấm kẻ đó vào Thiên Đàng và nơi ở của y sẽ là Hỏa Ngục, và đám người sai quấy sẽ không được ai giúp đỡ.”} (chương 5 – Ma-idah: 72).

Allah Tối Cao ra lệnh cho Thiên Sứ của Ngài, Muhammad ﷺ công bố với thiên hạ:

(قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا)

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Ta thật ra cũng chỉ là một người phàm giống như các người nhưng Ta được Mặc khải cho biết rằng quả thật Thượng Đế của các người chỉ có một Đấng Duy nhất. Bởi thế, ai mong được gặp gỡ Thượng Đế của y thì hãy làm việc thiện tốt và ngoan đạo; và chớ đừng dựng một ai (vật gì) làm đối tác của Ngài trong việc thờ phượng Ngài.”} (chương 18 – Al-Kahf: 110).

Những người thiếu hiểu biết đã bị đánh lừa bởi các học giả xấu xa và lệch lạc. Những học giả này biết một vài nhánh nhỏ của Islam nhưng thiếu hiểu biết về Tawhid, nền tảng căn bản của tôn giáo Islam, vì vậy, họ kêu gọi đến với Shirk. Họ vốn không biết gì về ý nghĩa Shafa'ah (quyền can thiệp) và Wasilah (phương tiện), và lập luận của họ về chúng toàn là lời lý giải sàm bậy dựa trên một số văn bản giáo lý

và Hadith giả tạo cả cũ và mới. Họ bịa ra những câu chuyện hay những giấc mơ mà lũ Shaytan đã bày ra cho họ và những điều lệch lạc tương tự, họ tập hợp và viết thành sách để họ hợp thức hoá việc thờ phượng ngoài Allah, đi theo lũ Shaytan và dục vọng của bản thân, họ bắt chước mù quáng lối thờ phượng của ông bà giống như những người đa thần thời trước.

Phương tiện mà Allah đã ra lệnh bảo chúng ta dụng nó để đến gần Ngài qua lời phán của Ngài: {các ngươi hãy tìm phương tiện đến gần Ngài} [Al-Ma'idah:35] là những việc hành đạo như: Tôn thờ Allah duy nhất, hành lễ salah, thiện nguyện, nhịn chay, hành hương Hajj, Jihad, bảo ban người làm điều thiện và ngăn cản người làm điều sai trái, hàn gắn tình dòng tộc .v.v.. còn việc cầu xin người chết, cầu xin họ phù hộ lúc gặp khó khăn, nạn kiếp là những hình thức thờ phượng họ ngoài Allah.

Shafa'ah (quyền can thiệp) của các Nabi, của các Wali và của những tín đồ Muslim chỉ xảy ra khi được Allah cho phép, đó là sự thật mà chúng ta phải tin. Tất nhiên, không cầu xin điều đó từ người đã chết, bởi vì đó là quyền của Allah mà không bao giờ xảy ra trừ khi Đấng Tối Cao cho phép. Cho nên, người tôn thờ Allah duy nhất hãy cầu xin điều đó từ Allah, nói: "Lạy Allah, xin Ngài hãy cho phép Thiên Sứ của Ngài và những nô lệ ngoan đạo của Ngài quyền can thiệp cho bề tôi" và chớ đừng nói hỡi ông này, hỡi ông kia hãy can thiệp cho tôi, bởi họ là người chết,

người đã chết thì không cầu xin bất cứ gì từ họ, Allah Tối Cao phán:

(قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۚ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ)

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Mọi sự can thiệp đều thuộc về quyền của Allah. Ngài nắm quyền thống trị các tầng trời và trái đất. Rồi đây các người sẽ được đưa về trình diện Ngài.”} (chương 39 – Az-Zumar: 44).

Trong số những điều Bid'ah bị cấm đi ngược lại với Islam và những gì mà Sứ Giả của Allah ﷺ đã cấm trong các Hadith Sahih, trong hai bộ Sahih và các bộ Sunan: xây Masjid trên mồ mả, thắp sáng trên mồ mả, xây cất mồ mả, đắp mồ cao, đặt mộ bia, đắp vải lên mồ, hành lễ Salah hướng đến mồ, tất cả những điều này đều bị Thiên Sứ của Allah cấm đoán bởi vì chúng là những nguyên nhân to lớn dẫn đến việc thờ phượng những người dưới mộ.

Với điều này, cho thấy việc những người thiếu hiểu biết ở nhiều quốc gia đã Shirk với Allah khi họ có những hành động liên quan đến mồ mả như mộ của Al-Badawi, mồ của bà Zainab ở Ai Cập, mồ của Al-Jilani ở Iraq, những ngôi mộ được cho là của dòng họ Nabi ﷺ ở Najaf và Karbala tại Iraq .v.v.. có người đi Tawaf (vòng quanh) các ngôi mộ đó, cầu xin phù hộ từ người dưới mộ và tin rằng người trong mộ có quyền năng ban lợi và gây hại.

Hành động và việc làm của những người này cho thấy rõ rằng họ là những người đa thần lệch lạc, mặc

dù họ đã tuyên bố Islam, hành lễ Salah, nhịn chay, hành hương Hajj đến ngôi đền Ka'bah, và tuyên thệ câu Laa i laa ha il lol loh Muhammad ro su lul loh. Bởi lẽ một người tuyên thệ lời Laa i laa ha il lol loh Muhammad ro su lul loh sẽ không được coi là thờ phượng một mình Allah trừ phi phải hiểu được ý nghĩa của nó và làm theo ý nghĩa của nó - như đã được giải thích ở trên. Đối với một người ngoại đạo muốn gia nhập Islam, điều trước tiên anh ta cần phải làm là tuyên bố lời tuyên thệ này và anh ta được gọi là Muslim khi nào anh ta cho thấy những gì ở anh ta đã phủ nhận hoàn toàn với tình trạng đa thần trước đây của anh ta, còn không, anh ta cũng giống như những người thiếu hiểu biết này hoặc giống như kẻ phủ phận một điều gì đó trong các bốn phận bắt buộc của Islam sau khi nó đã được trình bày rõ cho y hoặc giống như một kẻ tin vào tôn giáo khác với tôn giáo Islam.

Các vị Nabi và các Wali(22) vô can đối với những ai cầu xin họ và khẩn vái họ phù hộ, bởi vì Allah Tối Cao đã cử phái các Sứ Giả của Ngài đến để kêu gọi nhân loại chỉ thờ phượng một mình Ngài, và từ bỏ tất cả mọi hình thức thờ phượng ngoài Ngài dù đó là Nabi, Wali hoặc những ai khác ngoài họ.¹

¹ Các Wali của Allah, họ là những người tôn thờ một mình Allah và luôn thần phục Ngài, tuân theo Sứ Giả của Ngài ﷺ. Trong số họ có người được biết đến bởi kiến thức và sự nỗ lực của họ và có người không được biết đến. Và điều mà ai cũng biết về họ là họ không hài lòng cho bất cứ ai thần thánh hoá họ. Một người Wali chân chính không bao giờ tự xưng mình là Wali, ngược lại, họ luôn xem bản thân mình là người còn thiếu sót, ở họ không bao giờ có

Yêu thương Thiên Sứ ﷺ và các Wali không phải là thờ phượng họ, bởi vì thờ phượng họ chính là thù ghét đối với họ. Yêu thương họ chỉ thể hiện ở việc noi theo họ và đường lối của họ. Một tín đồ Muslim chân chính sẽ yêu thương các vị Nabi, các vị Wali nhưng không phải tôn thờ họ.

Chúng ta tin rằng tình yêu thương dành cho Thiên Sứ ﷺ là nghĩa vụ bắt buộc, và nó phải được đặt bên trên tất cả, hơn cả tình yêu dành cho bản thân, gia đình, cha mẹ và tất cả thiên hạ.

Nhóm người được cứu rỗi

Về số lượng thì tín đồ Muslim có số lượng đông nhưng xét về sự chân chính thì không nhiều. Trên thực tế, có rất nhiều nhóm người tự nhận mình theo Islam với số lượng lên tới 73 nhóm, số tín đồ cả mỗi nhóm lên đến hàng ngàn triệu người và hơn thế nữa(23). Tuy nhiên, số người Muslim đích thực chỉ có một nhóm duy nhất, đó là nhóm người chỉ tôn thờ một mình Allah và đi trên con đường của Thiên Sứ Muhammad ﷺ và các Sahabah của Người về

một bộ trang phục đặc trưng hoặc một phong thái riêng biệt ngoại trừ họ hoàn toàn bám sát theo vị Thiên Sứ ﷺ. Mỗi tín đồ Muslim tôn thờ một mình Allah duy nhất, đi theo đúng đường lối của Thiên Sứ ﷺ đều là Wali của Allah tùy thuộc vào mức độ mộ đạo và thần phục của mỗi người. Như vậy, tất cả những ai tự xưng mình là những Wali của Allah và mặc những bộ trang phục đặc trưng để được mọi người sùng bái và tôn kính thì đó tuyệt đối không phải là những Wali của Allah mà là những kẻ nói dối, lừa gạt.

'Aqidah (giáo lý đức tin) và hành thiện. Thiên Sứ ﷺ đã cho biết về điều này, Người nói:¹

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وستَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً».

{Người Do Thái phân thành bảy mươi một nhóm phái, người Thiên Chúa phân thành bảy mươi hai nhóm phái, và cộng đồng này của Ta sẽ phân thành bảy mươi ba nhóm phái, tất cả bọn họ đều vào Hỏa Ngục ngoại trừ một nhóm duy nhất.} Các vị Sahabah hỏi: Nhóm đó là ai thừa Thiên Sứ của Allah? Người đáp:

«مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي» [24].

{Là những ai ở trên hiện trạng hôm nay của Ta và các vị Sahabah của Ta.} [24]²

Và hiện trạng của Nabi ﷺ và các vị Sahabah của Người (được ám chỉ trong hadith) chính là giáo lý đức tin về nội dung của Laa i laa ha il lol loh Muhammad ro su lul loh và thực hành theo nó bằng việc cầu xin khẩn vái đến một mình Allah, cắt tiết và nguyện thề vì Allah duy nhất, cầu xin sự che chở, phù hộ từ một mình Allah, tin chỉ có Allah mới là Đấng ban cho điều tốt lành và xua tan điều xấu, thực hiện các nghĩa vụ trụ cột của Islam một cách thành tâm vì Đấng Hiển Vinh, tin nơi các Thiên Thần của

¹ Theo số liệu thống kê được công bố tại thời điểm viết sách vào năm 1395 A.H / 1975 A.D.

² Abu Dawood ghi số (3842), Ibnu Maajah ghi số (3842) và Al-Albani xác thực Sahih trong Sahih Al-Jami'a số (1082) và chuỗi Hadith Sahih số (203).

Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, nơi các Thiên Sứ của Ngài, sự phục sinh, việc thanh toán, Thiên Đàng, Hoả Ngục và định mệnh tốt và xấu đều do một mình Allah Tối Cao an bày. Họ áp dụng giáo luật của Qur'an và Sunnah trong mọi vấn đề cuộc sống, hài lòng về hai bộ nguồn cơ sở này, quan hệ mật thiết với các Wali của Allah, đối lập với bất cứ ai đối lập với họ, kêu gọi đến với Allah, Jihad vì con đường của Ngài, thống nhất trên điều đó, nghe lời và phục tùng lãnh đạo Muslim theo khuôn khổ phù hợp, luôn nói sự thật dù đang ở đâu, thương yêu các người vợ của Nabi ﷺ, gia quyến của Người và bảo vệ Họ, thương yêu Sahabah của Thiên Sứ ﷺ, đề cao Họ dựa theo vị trí của mỗi người trong Họ, hài lòng tất cả về Họ, hạn chế khuấy sâu vào sự tranh cãi giữa Họ với nhau(25), tuyệt đối không tin vào lời cáo buộc của đám người giả tạo đức tin về Họ, với lời cáo buộc nguy hại này đám người giả tạo đức tin muốn chia rẽ cộng đồng Muslim, muốn đánh lừa các học giả và các nhà sử học để họ ghi chép vào sách sử của mình mặc dù với định tâm tốt đẹp, nhưng đây là một sai lầm.¹

Những người tự xưng mình thuộc dòng họ của Nabi và tự xưng là quý thầy thì họ cần phải xác nhận sự thật cho sự việc này, bởi lẽ Allah đã nguyên rửa những kẻ tự nhận quan hệ họ hàng với người khác

¹ Có nghĩa là không bình luận về những gì đã xảy ra giữa các Sahabah bằng thái độ chỉ trích hoặc gây tổn thương.

ngoài cha mình. Nếu thật sự đúng như họ nói thì họ cần phải noi theo tấm gương của Thiên Sứ ﷺ và gia quyến của Người bằng tấm lòng chân tâm tôn thờ Allah duy nhất, tránh xa mọi điều tội lỗi, không chấp nhận về việc thiên hạ cúi đầu trước họ, hôn đầu gối và bần chân của họ và không mặc những bộ trang phục đặc trưng riêng biệt nhằm tạo sự khác biệt hoàn toàn với các tín hữu Muslim khác, bởi tất cả điều này đi ngược hoàn toàn với đường lối và phong cách của Thiên Sứ ﷺ, Người vô can với điều này. Vinh dự và sự cao quý ở nơi Allah là ở Taqwa (sự ngay chính và kính sợ Allah).

Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Nabi của bầy tôi, Muhammad và cho gia quyến của Người.

Phán quyết và luật định là đặc quyền của riêng Allah. Ở đâu có bộ luật (Islam) thì ở đó có sự công bằng, có lòng thương xót, và có sự tốt đẹp.

Một trong những nội dung của Laa i laa ha il lol loh, cái mà bắt buộc phải tin và làm theo: rằng quyền phán quyết và luật định là quyền của riêng Allah, vì vậy, không một ai trong loài người được phép đặt ra luật lệ trái với bộ luật của Allah về bất cứ sự việc gì, và người Muslim không được phép phán quyết theo luật lệ khác với những gì Allah ban xuống, không được phép hài lòng về phán quyết trái với bộ luật của Allah. Không một ai được quyền cho phép làm những thứ Allah cấm hoặc cấm những thứ

Allah cho phép. Ai làm điều đó một cách cố tình và chống đối hoặc hài lòng với luật lệ ngoài bộ luật này thì y là kẻ vô đức tin nơi Allah, Ngài phán:

(وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ)

﴿Những ai không phân xử theo những gì được Allah ban xuống thì họ là những kẻ vô đức tin.﴾
(chương 5 – Al-Ma-idah: 44)

Nhiệm vụ của các Thiên Sứ mà Allah cử phái họ đến

là kêu gọi mọi người đến với lời Tawhid - Laa i laa ha il lol loh - và làm theo nội dung của nó, đó là chỉ thờ phượng một mình Allah và rời bỏ sự thờ phượng tạo vật và luật lệ của nó đến với sự thờ phượng Đấng Tạo Hoá và giáo luật của Ngài, Đấng duy nhất, không có đối tác.

Và ai xứng đọc Kinh Qur'an bằng sự suy ngẫm và tránh xa sự bắt chước mù quáng thì người đó hoàn toàn nhận ra rằng những gì Allah đã phán rõ ràng là sự thật, và người đó nhận ra rằng Allah đã xác định mối quan hệ của con người với Ngài và với tạo vật. Allah tạo mối quan hệ giữa Ngài với người có đức tin bằng việc tôn thờ Ngài qua tất cả thể loại thờ phượng, cho nên, không được hướng bất cứ hình thức thờ phượng nào đến ai khác ngoài Ngài. Allah tạo mối quan hệ với Ngài qua các vị Nabi và các nô lệ mộ đạo của Ngài bằng tình yêu thương dành cho họ theo sau tình yêu thương của Ngài, và

bằng việc noi theo tấm gương của họ. Allah tạo mối quan hệ giữa Ngài với những kẻ vô đức tin bằng sự ghét bỏ bởi Allah không yêu thương họ. Người Muslim có nghĩa vụ kêu gọi họ đến với Islam, giảng giải Islam rõ ràng cho họ mong họ được hướng dẫn. Người Muslim phải đấu tranh với họ khi họ bác bỏ Islam, bác bỏ việc tuân theo giáo luật của Allah cho đến khi họ không còn là mối nguy hại nào đến tôn giáo của Allah nữa. Đây là ý nghĩa của lời Tawhid - Laa i laa ha il lol loh - bắt buộc tín đồ Muslim phải nhận thức rõ ràng về điều này và làm theo để trở thành một tín đồ Muslim đích thực.

Nội dung câu tuyên thệ 'Muhammad là Thiên Sứ của Allah'

Nội dung câu tuyên thệ 'Muhammad là Thiên Sứ Giả của Allah' là thừa nhận rằng Muhammad là Thiên Sứ của Allah được gửi đến với tất cả loài người, rằng Người chỉ là một người bề tôi không được tôn thờ, là một Thiên Sứ không được phủ nhận, phải được tuân lệnh và đi theo. Ai tuân lệnh Người sẽ vào Thiên Đàng, còn ai chống đối Người sẽ vào Hoả Ngục. Nội dung câu tuyên thệ 'Muhammad là Thiên Sứ Giả của Allah' là thừa nhận rằng việc tiếp nhận giáo luật cho các nghi thức thờ phượng mà Allah đã ra lệnh, hoặc trong hệ thống quản trị và giáo luật trong các lĩnh vực khác nhau, hoặc trong vụ việc quy định Halal và Haram chỉ được phép thông qua vị Sứ Giả cao quý Muhammad ﷺ này. Bởi vì Người là Sứ Giả của Allah mang sứ mạng truyền

đạt bộ giáo luật Shari'ah của Ngài. Vì vậy, tín đồ Muslim tuyệt đối không được phép chấp nhận giáo luật từ con đường nào khác ngoài vị Thiên Sứ Muhammad ﷺ, Allah Tối Cao phán:

(وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ)

﴿Những gì Sứ giả (Muhammad) mang đến cho các người thì các người hãy nhận lấy nó; và những gì Y cấm các người thì các người hãy dừng lại. Các người hãy kính sợ Allah, bởi quả thật, Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.﴾ (chương 59 - Al-Hashr: 7). Và Allah Tối Cao phán:

(فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا)

﴿TA xin thề với Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad), họ sẽ không có đức tin thực sự cho đến khi nào họ tự đến yêu cầu Người phân xử việc tranh chấp giữa họ rồi không cảm thấy trong lòng uất ức về quyết định của Người và họ hoàn toàn chịu qui phục.﴾ (chương 4 – An-Nisa': 65)

Ý nghĩa của hai câu Kinh:

1- Allah ra lệnh ở câu Kinh thứ nhất rằng tín đồ Muslim phải vâng lời Thiên Sứ Muhammad ﷺ về tất cả những gì Người ra lệnh và chấm dứt ngay những gì Người nghiêm cấm, bởi vì Người chỉ ra lệnh những gì Allah ra lệnh và cấm những gì Allah cấm.

2- Ở câu Kinh thứ hai, Allah thề với chính bản thân Ngài rằng đức tin của một người ở nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài không có giá trị cho đến khi người đó hài lòng chấp nhận dù được hay mất sau khi Thiên Sứ đã phán quyết vụ việc tranh cãi giữa y với người khác(26), Thiên Sứ ﷺ đã nói:¹

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ» [27].

{Ai làm điều gì mà nó không phải lệnh của Ta thì việc làm đó không được chấp nhận.}(27)²

Lời mời gọi

Nếu đã bạn biết - hỡi người khôn ngoan - nội dung của: "Không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah" và cũng đã biết rõ câu chứng nhận đức tin này là chìa khóa để vào Islam và là nền tảng mà tôn giáo này, thì bạn hãy thành tâm tuyên bố: "Tôi chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và tôi chứng nhận Muhammad là Thiên Sứ của Allah" và làm theo nội dung của lời chứng ngôn này, để có được hạnh phúc trên cõi trần này cả Đời Sau và để được cứu rỗi khỏi sự trừng phạt của Allah sau khi chết.

Và bạn hãy biết rằng một trong những nội dung của chứng ngôn đức tin "Không có Thượng Đế đích

¹ Nghĩa là giữa hai người xảy ra mâu thuẫn tranh chấp, cãi vã

² Al-Bukhari ghi số (2697) và Muslim ghi số (1718) và lời Hadith của Al-Bukhari.

thực nào ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah": là thực hiện các nền tảng trụ cột còn lại của Islam, bởi Allah đã sắc lệnh các nền tảng trụ cột này cho tín đồ Muslim để y thờ phượng Ngài bằng cách thực hiện chúng một cách trung thực và chân thành vì Ngài; ai bỏ một trong số các nền tảng trụ cột này mà không có lý do chính đáng thì y đã phá vỡ nội dung của câu "Không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah" và lời tuyên thệ của y xem như vô giá trị.

Nền tảng trụ cột thứ hai của Islam (lễ nguyện salah)

Bạn hãy biết - hỡi người khôn ngoan - trụ cột thứ hai của tôn giáo Islam là lễ nguyện Salah, đó là năm lễ nguyện Salah trong ngày và đêm, Allah Tối Cao quy định chúng để tạo sự kết nối giữa Ngài và tín đồ Muslim. Allah muốn trong Salah người Muslim khẩn vái và cầu xin trực tiếp với Ngài và với Salah Ngài muốn thành điều ngăn chặn người Muslim khỏi hành vi tình dục không hợp pháp và những điều tội lỗi, qua đó y có được sự thoải mái về tâm lý và thể chất giúp y được hạnh phúc ở đời này và Đời Sau.

Allah đã quy định cho lễ nguyện Salah cần phải tẩy rửa cơ thể và giữ sạch quần áo cũng như nơi thực hiện lễ nguyện. Vì vậy, tín đồ Muslim phải dùng nước để làm sạch những thứ ô uế như nước tiểu và phân để thanh lọc cơ thể, đây là sự thanh lọc vật lý,

còn thanh lọc tâm linh là sự thanh tẩy con tim khỏi ô uế (của Shirk).

Lễ nguyện Salah là trụ cột của tôn giáo, là trụ cột quan trọng đứng sau lời chứng ngôn đức tin. Người Mulim phải duy trì nó hằng ngày kể từ khi dậy thì cho đến chết. Cha mẹ phải có nghĩa vụ bảo ban con cái thực hiện lễ nguyện Salah khi chúng đã lên bảy để làm quen dần với nó, Allah Tối Cao phán:

(إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا)

﴿Quả thật, lễ nguyện Salah đã được ban hành cho những người có đức tin vào giờ giấc ấn định.﴾ (chương 4 – An-Nisa': 103) Và Allah Tối Cao phán:

(وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ)

﴿Chúng chỉ được lệnh phải thờ phượng một mình Allah, phải toàn tâm và tuyệt đối hết lòng thần phục Ngài, phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah. Và đó là một tôn giáo chính thống.﴾ (chương 98 - Al-Baiyinah: 5).

Ý nghĩa chung của hai câu Kinh:

1- Allah Tối Cao cho biết ở câu Kinh đầu tiên rằng lễ nguyện Salah là nghĩa vụ bắt buộc không thể trốn tránh đối với mỗi tín đồ Muslim, và họ phải thực hiện nó vào những thời điểm đã được định sẵn.

2- Trong câu thứ hai, Allah Hiển Vinh và Toàn Năng cho biết mệnh lệnh và mục đích mà Ngài đã tạo ra loài người là để thờ phượng một mình Ngài, phải thành tâm trong việc thờ phượng Ngài, phải

duy trì lễ nguyện Salah, phải xuất Zakah cho người được quyền hưởng.

Việc thực hiện lễ nguyện Salah là bốn phận bắt buộc của mỗi người Muslim trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống, ngay cả trong tình trạng sợ hãi và bệnh tật. Người Muslim sẽ hành lễ Salah tùy vào khả năng của mình, y có thể đứng, ngồi hoặc nằm, ngay cả khi y chỉ có thể cử động mắt hoặc suy nghĩ bằng trái tim thì y cũng phải hành lễ theo khả năng đó. Bởi lẽ Thiên Sứ ﷺ đã cho biết rằng ai bỏ lễ nguyện Salah dù nam hay nữ thì không phải là tín đồ Muslim, Người nói:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ» [28].

{Sự phân biệt giữa chúng ta (người Muslim) và họ (người vô đức tin) là lễ nguyện Salah. Vì vậy, ai bỏ nó là kẻ vô đức tin.}(28)¹

Năm lễ nguyện Salah, gồm:

Lễ nguyện Fajr, lễ nguyện Zhuhr, lễ nguyện 'Asr, lễ nguyện Maghrib và lễ nguyện 'I-sha'.

Thời gian của lễ nguyện Salah Fajr bắt đầu khi xuất hiện ánh rạng đông và kết thúc lúc mặt trời mọc, không được phép trì hoãn nó đến cuối giờ. Thời gian của lễ nguyện Salah Zhuhr bắt đầu từ lúc mặt trời đã nghiêng bóng cho đến khi bóng của mỗi vật có độ dài bằng chính nó. Thời gian lễ nguyện Salah 'Asr bắt đầu từ ngay sau khi giờ của lễ nguyện

¹ At-Tirmizdi ghi số (2621), An-Nasa-i' ghi số (463) và Ahmad ghi số (5/346), được Al-Albani xác thực Sahih trong Sahih Al-Jami'a

Salah Zhuhr kết thúc cho đến khi ánh nắng ngả vàng, không được trì hoãn đến cuối giờ. Thời gian của lễ nguyện Salah Maghrib bắt đầu ngay sau khi mặt trời lặn và kết thúc khi ánh hoàng hôn biến mất. Và thời gian của lễ nguyện 'I-sha' bắt đầu ngay sau khi giờ của lễ nguyện Salah Maghrib kết thúc và nó kéo dài cho đến nửa đêm.

Nếu một người Muslim cố tình trì hoãn một lễ nguyện Salah cho tới khi giờ của nó đã kết thúc thì y đã mắc một tội lớn, y phải sám hối với Allah và không được tái phạm, Allah Tối Cao phán:

((5) الْقَدْ يَنْ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (4) فَؤَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

﴿(4) Thật khốn thay cho những người dăng lễ nguyện Salah.

(5) (Đó là) những kẻ lơ là, xao lãng trong việc dăng lễ nguyện của mình.﴾ (chương 107 - Al-Ma'un: 4, 5).

Các giáo luật về Salah

Thứ nhất: Tẩy rửa:

Trước khi tín đồ Muslim bước vào hành lễ salah thì cần phải tẩy rửa, trước tiên là vệ sinh hai nơi bài tiết (sinh dục và hậu môn), nếu là nước tiểu hoặc phân thì sau đó làm Wudu'.

Các thức làm Wudu': Định trong tâm làm Wudu', không nói thành tiếng ra ngoài, bởi Allah biết điều đó và vì Thiên Sứ ﷺ đã không nói thành tiếng khi định tâm; nói Bismillah, rồi súc miệng và súc mũi,

kế tiếp rửa toàn bộ gương mặt, kế tiếp rửa hai khuỷu tay từ đầu các ngón tay đến khỏi cùi chỏ, tay phải trước tay trái sau, kế tiếp cho hai bàn tay thấm nước lau vuốt toàn đầu từ trước ra sau rồi tiếp tục lau vuốt hai tai, kế tiếp rửa hai bàn chân cho đến khỏi mắt cá, chân phải trước chân trái sau.

Một người đi tiểu, đại tiện hoặc xì hơi hoặc ngủ say hoặc ngất xỉu sau khi đã làm Wudu' phải làm lại Wudu' khi muốn hành lễ Salah. Trường hợp người Muslim trong tình trạng Junub do đã xuất tinh từ việc ân ái vợ chồng hoặc (thủ dâm) hoặc mộng tinh, cả nam và nữ, đều phải tẩy rửa thân thể bằng cách tắm toàn thân. Phụ nữ khi dứt kinh nguyệt hoặc máu hậu sản cũng bắt buộc phải tắm toàn thân như vậy. Người đang trong chu kỳ kinh nguyệt và máu hậu sản đều không được hành lễ Salah cho đến khi đã dứt kinh và máu hậu sản và đã tắm. Allah miễn giảm cho phụ nữ trong hai trường hợp này rằng họ không cần phải lễ nguyện Salah bù lại, ngoài hai trường hợp này thì vẫn phải hành lễ Salah bù lại cho những Salah đã bỏ lỡ như trường hợp của nam giới.

Trường hợp không có nước hoặc không sử dụng được nước do bệnh tật thì việc tẩy rửa được thay thế bằng Tayammum, cách thức Tayammum: Định tâm Tayammum, nói Bismillah, rồi đánh hai bàn tay xuống đất khô sạch một lần, rồi lấy hai bàn tay lau mặt, kế tiếp dùng lòng bàn tay trái lau vuốt lên mu bàn tay phải rồi làm ngược lại. Như thế là đã xong phần tẩy rửa. Hình thức Tayammum này áp dụng

cho tất cả, người dứt kinh nguyệt, dứt máu hậu sản và cả người trong tình trạng Junub khi không tìm thấy nước hoặc không thể sử dụng nước.

Thứ hai: Cách thức lễ nguyện salah:

1- Lễ nguyện Salah Fajr:

Gồm hai Rak'ah, tín đồ Muslim cả nam lẫn nữ đều hướng mặt về Qiblah, đó là ngôi đền Ka'bah tại Masjid Al-Haram ở Makkah (Vương Quốc Saudi Arabia), định tâm hành lễ Salah Fajr, không nói thành tiếng, rồi nói: (Ol lo hu ak bar), kế tiếp đọc lời Du'a Istiftah, tiêu biểu: (Sub haa na kol lo hum ma wa bi ham dika, wa ta baa ro kas muka, wa ta 'aa laa jad duka, wa laa i laa ha ghoi ruka); A'u-zdu bil laa hi mi nash shay to nir ro ji-m. Kế tiếp đọc bài Al-Fatihah:

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (1) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2) الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (3)
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (4) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (5) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (6)
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (7))

﴿Bis mil la hir roh ma nir ro hi-m (1)﴾

Al ham đu lil la hi rab bil 'a la mi-n (2)﴾

Ar roh ma nir ro hi-m (3)﴾

Maa li ki dhu mid di-n (4)﴾

I da ka na' bu đu va i da ka nas ta 'i-n (5)﴾

Ih đi nos si ro tol mus ta qi-m (6)﴾

Si ro tol la zdi na an 'am ta 'a lay him ghoi ril
magh dhu bi 'a lay him wa lodh dho-l li-n (7)﴾
(chương 1 - Al-Fatihah: 1 - 7). Bắt buộc đọc bài Al-Fatihah bằng nguyên văn tiếng Ả-rập(29) theo khả

năng có thể. Kế tiếp nói (Ol lo hu ak bar) rồi cúi người về phía trước tạo thành góc vuông, hai lòng bàn tay áp sát hai đầu gối rồi nói: (Sub ha na rab bi dal 'az-im). Kế tiếp trở dậy, nói: (Sa mi 'ol lo hu li manh ha mi đah), và khi đã hoàn toàn đứng thẳng, nói: (Rab ba na va la kal ham du). Kế tiếp nói (Ol lo hu ak bar) và cúi xuống quỳ lạy sao cho toàn bộ cơ thể trụ trên hai bàn tay, hai đầu gối, những đầu ngón chân của hai bàn chân và trán cùng với mũi, và nói: (Sub ha na rab bi dal 'ala). Tiếp theo ngồi dậy nói (Ol lo hu ak bar) rồi nói: (Rab bigh fir li). Tiếp theo nói (Ol lo hu ak bar) và tiếp tục cúi lạy lần hai và nói: (Sub ha na rab bi dal 'ala). Sau đó, đứng dậy đồng thời nói: (Ol lo hu ak bar), rồi đọc bài Al-Fatihah (Al ham đu lil la hi rab bil 'a la mi-n) cho đến hết bài như ở Rak'ah thứ nhất, sau đó takbir rồi cúi người, trở dậy đứng thẳng, quỳ lạy, ngồi dậy, cúi lạy lần hai, các động tác và các lời tụng niệm giống như ở Rak'ah thứ nhất.¹

Sau đó, ngồi đọc bài Tashahhud: "At ta hi da tu lil lah, wos so la wa tu wat toi di ba-t. As sa la mu 'a lay ka ây du hanh na bi du wa roh ma tul lo hi wa ba ro ka tuh. As sa la mu alayna wa 'a la 'iba-dilla his so li hi-n. Ash ha đu al la i la ha il lol loh wa ash ha du anh

¹ Bởi lẽ nếu đọc kinh Qur'an không bằng tiếng Ả-rập thì coi như đã không đọc Kinh Qur'an. Đây là lý do tại sao các lời Qur'an chỉ có thể dịch nội dung ý nghĩa và phải giữ nguyên bản tiếng Ả-rập của Nó, nếu không sẽ làm mất đi tính hùng biện và phép màu của Qur'an, cũng như làm mất một số chữ cái của Qur'an, và như thế nó không còn là Qur'an bằng tiếng Ả-rập nữa.

na Muhammađan ab đũ hu wa ro su luh. Ol lo hum ma sol li 'a la Mu ham mad wa 'a la a li Mu ham mad, ka ma sol lay ta 'a la ib ro h.i.m wa 'a la a li ib ro hi-m, in na ka ha mi đũm ma ji-d. Ol lo hum ma ba rik 'a la Mu ham mad wa 'a la a li Mu ham mad, ka ma ba rak ta 'a la ib ro h.i.m wa 'a la a li ib ro h.i.m, in na ka ha mi đũm ma ji-d". Sauđó, quay mặt về bên phải, nói: (As sa la mu 'a lay kum wa roh ma tul loh), rồi quay mặt về bên trái, nói: (As sa la mu 'a lay kum wa roh ma tul loh). Đến đây đã hoàn thành lễ nguyện Salah Fajr.

2- Đối với các lễ nguyện Salah Zhuhr, 'Asr và 'I-sha':

Mỗi lễ nguyện Salah này gồm bốn Rak'ah. Thực hiện hai Rak'at đầu giống như Salah hai Rak'ah của Fajr, nhưng khi ngồi sau khi đã thực hiện xong hai Rak'ah, đọc bài Tashahhud, không chào Salam mà đứng dậy tiếp tục thực hiện hai Rak'ah giống với hai Rak'ah trước, sau đó ngồi đọc Tashahhud lần hai, đọc xong thì chào Salam bên phải và bên trái giống như lễ nguyện Salah Fajr.

3- Đối với lễ nguyện salah Maghrib:

Nó gồm ba Rak'ah. Thực hiện hai Rak'ah đầu giống đã được trình bày, sau đó ngồi đọc Tashahhud nhưng không chào Salam mà đứng dậy tiếp tục thực hiện một Rak'ah giống như hai Rak'ah trước, rồi ngồi đọc Tashahhud lần hai, xong, chào Salam bên phải và bên trái. Khuyến khích người hành lễ Salah đọc lặp lại nhiều lần các lời tụng niệm trong lúc cúi

người về trước và trong lúc quỳ lạy ít nhất ba lần hoặc nhiều hơn nếu muốn.

Nam giới bắt buộc phải thực hiện năm lễ nguyện Salah tại Masjid cùng với tập thể do một người chủ trì hành lễ được gọi là Imam. Người được chọn làm Imam phải là người xướng đọc kinh Qur'an tốt nhất, am hiểu nhất về lễ nguyện Salah và được cho là công chính nhất trong tập thể. Imam sẽ đọc Qur'an to tiếng lúc đứng trước khi cúi người về trước đối với Salah Fajr, trong hai Rak'ah đầu của hai lễ nguyện Salah Maghrib và 'I-sha', Imam sẽ đọc to tiếng để cho người phía sau nghe.

Phụ nữ hành lễ Salah tại nhà, tốt nhất là trong phòng riêng, cô ta phải che kín toàn thân kể cả hai bàn tay, hai bàn chân ngoại trừ gương mặt (tuy nhiên theo ý kiến đúng là không che hai bàn tay), bởi toàn bộ cơ thể phụ nữ đều là 'Awrah (các bộ phận cần phải che). Phụ nữ bắt buộc phải mặc kín đáo và đội khăn trùm đầu, phủ ngực trước nam giới để không bị xúc phạm. Khi phụ nữ muốn hành lễ Salah tại Masjid thì không bị cấm, nhưng phải mặc quần áo không chưng diện, không dùng dầu thơm, đứng hành lễ phía sau hàng của nam giới để cả hai không gây phân tâm cho nhau.

Bắt buộc tín đồ Muslim phải hành lễ Salah vì Allah bằng lòng kính sợ, khúm núm và với con tim hiện hữu, phải nghiêm trang trong lúc đứng, cúi người và quỳ lạy, không vội vàng, không đùa giỡn, không ngước mắt lên trời và không nói chuyện

ngoài việc đọc Kinh Qur'an, và đọc các lời tụng niệm vào đúng lúc của nó(30), bởi Allah ra lệnh hành lễ Salah là để tụng niệm Ngài.¹

Vào ngày thứ sáu, người Muslim phải hành lễ Salah Jumu'ah hai Rak'ah, trong đó Imam sẽ đọc to tiếng giống như Salah Fajr, và trước khi Salah, Imam sẽ có bài thuyết giảng nhắc nhở tín đồ Muslim về các vấn đề của tôn giáo, bắt buộc nam giới phải tham dự buổi lễ này cùng với Imam, buổi hành lễ Salah này thay thế cho Salah Zhuhr của ngày thứ sáu.

Nền tảng trụ cột thứ ba của Islam, (Zakah)

Allah đã ra lệnh cho tất cả tín đồ Muslim có tiền bạc, tài sản đạt đến mức Nisab(31) phải xuất Zakah mỗi năm một lần, y sẽ đưa số tiền đó cho người nghèo và các đối tượng khác được quyền hưởng nó, như đã được nói rõ trong Kinh Qur'an.²

Nisab của vàng là 20 Mithqal (tương đương 85g, nếu tính theo ngành kim hoàn của Việt nam là cây vàng hoặc lượng thì 85gr tương đương với 2 lượng 2 chỉ 6 phân 7 li). Nisab của bạc là 200 Dirham (tương đương 595g tức khoảng 15 lượng 8 chỉ 6 phân 2 li). Tiền và các loại hàng hoá kinh doanh nếu

¹ Ngoại trừ muốn nhắc nhở người khác chú ý thì được phép nói "Sub ha nol loh", người hành lễ phía sau nói câu này với Imam để nhắc một lỗi trong hành lễ Salah như khi thực hiện thừa hoặc thiếu động tác nào đó để Imam chú ý. Và người hành lễ trả lời bằng câu này để đáp lại lời gọi của người khác. Đối với phụ nữ thì không được nói câu này mà chỉ vỗ tay ra hiệu.

² Nisab: Là số lượng tài sản có được đã đến mức bắt buộc phải xuất Zakah theo quy định.

sau một năm giá trị của chúng đạt được Nisab của vàng thì chủ sở hữu phải xuất Zakah. Nisab của các loại hạt, trái quả là 300 So' (tương đương 720kg). Đối với bất động sản được kinh doanh thì xuất Zakah trên giá trị của nó còn nếu cho thuê thì chỉ xuất trên giá trị cho thuê. Mức lượng Zakah là 2,5% đối với vàng, bạc, tiền, hàng hoá kinh doanh và xuất mỗi năm một lần, và xuất 10% đối với nông sản và trái cây nếu được tưới tiêu với nguồn nước tự nhiên không tốn công sức và chi phí như nước ao, hồ, sông, rạch, nước mưa; đối với nông sản và trái cây tốn công sức và chi phí tưới tiêu thì chỉ xuất Zakah 5%.

Thời gian bắt buộc Zakah nông sản và trái cây là ngay sau mỗi vụ mùa thu hoạch, nếu một năm thu hoạch đến hai lần thì phải Zakah hai lần, nếu ba lần thì phải Zakah ba lần. Đối với lạc đà, bò, cừu và dê thì việc xuất Zakah dựa theo số lượng đã được quy định cụ thể trong các sách giáo luật Islam, xin tìm hiểu thêm, Allah Tối Cao phán:

(وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ)

(Chúng chỉ được lệnh phải thờ phượng một mình Allah, phải toàn tâm và tuyệt đối hết lòng thần phục Ngài, phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah. Và đó là một tôn giáo chính thống.) (chương 98 - Al-Baiyinah: 5), Giá trị của việc xuất Zakah là nhằm mục đích xoa dịu tâm hồn người nghèo, đáp

ứng phần nào nhu cầu của họ, và củng cố mối quan hệ yêu thương giữa họ với người giàu.

Tôn giáo Islam không chỉ dừng lại ở vấn đề đoàn kết xã hội và hợp tác tài chính giữa các tín đồ Muslim ở giới hạn Zakah, thêm vào đó, Allah ra lệnh cho người giàu phải hỗ trợ, giúp đỡ người nghèo trong trường hợp đói khát. Allah cấm người Muslim được no trong khi người hàng xóm của mình đang đói. Allah bắt buộc người Muslim phải Zakah Fit-ri vào ngày 'Eid Fit-ri, đó là một So' lương thực của địa phương (khoảng từ 2,4 kg hoặc 3 kg), hình thức này bắt buộc đối với tất cả tín đồ Muslim kể cả trẻ sơ sinh và người nô lệ do người giám hộ xuất thay. Allah bắt người Muslim phải đóng phạt về tội vi phạm lời thề(32) khi mà đã thề làm điều gì đó nhưng lại không làm (hoặc thề không làm rồi lại làm). Allah bắt buộc người Muslim phải hoàn thành lời nguyện thề. Ngoài ra, Allah còn khuyến khích người Muslim làm thiện nguyện, và hứa với những người làm thiện nguyện trên con đường của Ngài theo các hình thức tốt đẹp về phần thưởng xứng đáng, Ngài hứa hẹn ban cho phần thưởng gấp nhiều lần, cứ mỗi điều tốt họ làm được nhân lên từ mười đến bảy trăm lần hoặc nhiều hơn thế.¹

¹ Đóng phạt về tội vi phạm lời thề để chuộc tội, một người được lựa chọn một trong ba hình thức: Phóng thích một người nô lệ hoặc nuôi ăn mười người nghèo hoặc mua quần áo một lần cho mười người nghèo, nếu không có khả năng thực hiện ba hình thức đóng phạt này thì người vi phạm phải nhịn chay ba ngày.

Nền tảng trụ cột thứ tư của Islam, (nhịn chay)

Nhịn chay tháng Ramadan, đó là tháng thứ chín theo lịch Hijri (A.H).

Hình thức nhịn chay:

Người Muslim định tâm nhịn chay trước rạng đông, sau đó nhịn ăn, nhịn uống, nhịn tình dục cho đến lúc mặt trời lặn. Thực hiện như thế mỗi ngày trọn tháng Ramadan. Người Muslim thực hiện điều này để được sự hài lòng của Allah Tối Cao và để thờ phượng Ngài.

Nhịn chay mang lại nhiều lợi ích, tiêu biểu:

- Đó là một hình thức thờ phượng Allah và tuân theo mệnh lệnh của Ngài, một người nô lệ từ bỏ sự ham muốn, thức ăn và thức uống vì Allah, đây là một trong những lý do lớn nhất cho lòng Taqwa (kính sợ, ngay chính) đối với Allah Tối Cao.

- Đối với những lợi ích về sức khỏe, kinh tế và xã hội mà việc nhịn chay mang lại thì rất nhiều, chỉ những người nhịn chay bằng đức tin mới có thể nhận ra. Allah Tối Cao phán:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (183) أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۗ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ (184) شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۚ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ((185))

((183) Hỡi những người có đức tin, việc nhịn chay đã được sắc lệnh cho các người giống như nó đã được sắc lệnh cho các thế hệ trước các người, mong rằng các người trở thành những người ngoan đạo.

(184) (Nhịn chay chỉ bắt buộc trong) một số ngày nhất định. Tuy nhiên, ai trong các người bị bệnh hoặc là khách lữ hành thì y hãy nhịn bù lại vào những ngày khác tương ứng với số ngày đã không nhịn. Và ai có khả năng nhịn chay nhưng không muốn nhịn thì hãy nuôi ăn một người nghèo (thay thế cho một ngày nhịn chay),() còn ai tự nguyện (bổ thí) thì đó là điều tốt đẹp cho y. Tuy nhiên, việc các người nhịn chay sẽ tốt hơn cho các người nếu các người biết được (giá trị của việc nhịn chay).

(185) Tháng Ramadan là tháng mà Qur'an được ban xuống làm nguồn hướng dẫn cho nhân loại, trình bày rõ ràng về sự hướng dẫn và là tiêu chuẩn phân biệt (phúc và tội, chân lý và ngụy tạo). Vì vậy, ai trong các người chứng kiến tháng này (khi đang ở nhà) thì phải nhịn chay nguyên tháng, còn ai bị bệnh hoặc đi xa nhà thì y hãy nhịn bù lại vào những ngày khác tương ứng với số ngày đã không nhịn. Allah muốn điều dễ dàng cho các người chứ không hề muốn gây khó khăn cho các người; và Ngài muốn các người hoàn thành tốt (việc nhịn chay) trong số ngày được quy định và Ngài muốn các người tán dương sự vĩ đại của Ngài về việc Ngài đã hướng dẫn

các người, mong rằng các người biết tri ân.)
(chương 2 – Al-Baqarah: 183 - 185).

Trong số các giáo luật về nhịn chay mà Allah Tối Cao đã trình bày rõ trong Kinh Qur'an và Thiên Sứ của Ngài, Muhammad ﷺ cũng trình bày rõ trong các Hadith:

1- Người bệnh và người đi đường xa được quyền không nhịn chay nhưng phải nhịn bù lại số ngày đã không nhịn vào những ngày khác sau Ramadan. Tương tự, phụ nữ đang trong chu kỳ kinh nguyệt và máu hậu sản không được nhịn chay nhưng phải nhịn bù lại cho số ngày đã không nhịn vào những ngày khác sau Ramadan.

2- Tương tự, phụ nữ đang mang thai và đang cho con bú, nếu cả hai lo sợ cho bản thân hoặc cho con mình, thì được quyền không nhịn chay và nhịn bù lại sau đó.

3- Nếu người nhịn ăn hoặc uống do quên rồi sau đó nhớ lại, thì việc nhịn ăn của người đó vẫn có giá trị. Bởi vì sự đãng trí, sai lầm và bị ép buộc đã được Allah tha thứ đối với cộng đồng của Muhammad ﷺ, tuy nhiên, khi nhớ ra thì bắt buộc phải nhả bỏ phần thức ăn và thức uống trong miệng.

Nền tảng trụ cột thứ năm của Islam, (hành hương Hajj)

Là đi hành hương đến Ngôi Nhà của Allah Al-Haram một lần trong đời, và đi nhiều hơn một lần là

khuyến khích, và việc hành hương Hajj có rất nhiều lợi ích:

Thứ nhất: Đây là một hình thức thờ phượng Allah Tối Cao bằng tinh thần, thể xác và tiền bạc.

Thứ hai: Đây là cuộc hội ngộ của tín đồ Muslim từ khắp nơi trên thế giới, họ gặp nhau tại một nơi, mặc cùng một kiểu trang phục, cùng thờ phượng một Thượng Đế trong một thời điểm, không phân biệt địa vị xã hội dù là lãnh đạo hay dân thường, dù giàu hay nghèo, da trắng hay da màu, tất cả đều là tạo vật của Allah và là nô lệ của Ngài. Nó là cơ hội để tín đồ Muslim quen biết, giúp đỡ nhau đồng thời giúp họ nhớ đến Ngày mà Allah phục sinh họ toàn bộ và tập trung họ lại để thanh toán. Vì thế, họ cố gắng chuẩn bị cho những điều sau khi chết bằng việc tuân lệnh Allah Tối Cao.

Việc Tawaf (đi vòng quanh) đền Ka'bah - Qiblah của người Muslim - hướng mà Allah đã ra lệnh bảo toàn tín đồ Muslim quay mặt về đó trong tất cả lễ nguyện Salah dù đang ở đâu, và việc dừng chân tại các địa điểm tại Makkah vào những thời điểm đã định như khu vực 'Arafah, Muzdalifah và Mina, tất cả đều mang ý nghĩa thờ phượng Allah Tối Cao theo lệnh của Ngài.

Ngôi đền Ka'bah và tất cả các địa điểm đó cũng như mọi tạo vật đều không được phép thờ cúng, chúng không mang lại lợi ích cũng không gây hại được gì, việc thờ phượng chỉ dành cho một mình Allah, nguồn gốc của lợi và hại đều do một mình

Allah quyết định. Nếu Allah không ra lệnh hành hương Hajj thì việc người Muslim đi Hajj là không đúng, vì sự thờ phượng không dựa vào quan điểm và ý muốn, mà phải dựa vào mệnh lệnh của Allah Tối Cao có trong Qur'an hoặc trong Sunnah của Thiên Sứ của Ngài ﷺ, Allah Tối Cao phán:

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ

﴿Tại đó có những chứng tích rõ ràng như chỗ đứng của Ibrahim, và ai đã vào trong đó là đã được an toàn. Và nhân loại phải đi hành hương đến ngôi đền (Ka'bah) để (thờ phượng) Allah khi có đủ khả năng cho sự việc đó. Còn ai phủ nhận (không tuân theo) thì quả thật, Allah rất giàu có vốn không cần đến vũ trụ và vạn vật.﴾ (chương 3 – Ali 'Imran: 97)(33).¹

Hành hương 'Umrah là bắt buộc một lần trong đời đối với mỗi tín đồ Muslim, có thể thực hiện cùng với cuộc hành hương Hajj hoặc vào bất cứ thời điểm nào. Việc ghé thăm Masjid của Nabi ﷺ ở Madinah không nằm trong các nghi thức hành hương và việc thăm viếng này vốn không hề bắt buộc dù trong thời gian nào, chẳng qua chỉ khuyến khích đến đây (để

¹ Đối với việc hành hương của những người thiếu hiểu biết đến các khu mộ của các Wali, các di tích lịch sử, thì đó là hành động sai trái và lệch lạc, trái với mệnh lệnh của Allah Tối Cao và mệnh lệnh của Sứ Giả của Ngài ﷺ. Thiên Sứ ﷺ nói: {Không được du hành thăm viếng (mang ý nghĩa thờ phượng) ngoại trừ ba Masjid: Masjid Al-Haram (Makkah), Masjid này của Ta (Madinah) và Masjid Al-Aqsa (Palestine).} Al-Bukhari ghi số (1189) và Muslim ghi số (1397) từ Hadith của Abu Huroiroh.

hành lễ Salah) và không bị mắc tội nếu không thăm viếng. Có một Hadith bịa đặt rằng: "Ai đi Hajj mà không ghé thăm Ta là y đã xa lánh Ta." Hadith này không xác thực mà là một sự bịa đặt cho Thiên Sứ¹

Hình thức thăm viếng Masjid Nabi ﷺ đúng quy định: Sau khi vào Masjid thì người thăm viếng nên hành lễ Salah chào Masjid hai Rak'ah. Kế tiếp viếng mộ của Nabi ﷺ và chào Salam đến Người, nói: "As sa la mu 'a lai ka yaa ro su lol loh" một cách lễ nghĩa và nhỏ tiếng. tuyệt đối không cầu xin gì từ Nabi ﷺ, chỉ chào Salam rồi rời đi, giống như Người đã ra lệnh cho cộng đồng của Người làm thế và giống như các vị Sahabah đã làm.

Những người đứng trước mộ của Nabi ﷺ một cách nghiêm trang và khúm núm giống như họ đang đứng hành lễ Salah, họ cầu xin Người các nhu cầu cần thiết của họ, hoặc khẩn vái xin Người phù hộ, hoặc nhờ Người làm trung gian giữa họ với Allah. Những người này đang làm Shirk với Allah Tối Cao còn Nabi ﷺ hoàn toàn vô can với họ. Vì vậy, mỗi tín đồ Muslim cần cẩn trọng trước hành động như thế này với Nabi ﷺ hoặc với bất kỳ ai khác. Kế tiếp, người thăm viếng sẽ bước tới vài bước để viếng hai ngôi mộ của hai vị Sahabah cận kề Người, Abu Bakr

¹ Tương tự như Hadith này, có nhiều Hadith bịa đặt khác, như: "Hãy dựa vào danh dự của Ta mà cầu xin Allah, vì danh dự của TA rất giá trị đối với Ngài". "Ai nghĩ tốt về một viên đá sẽ được lợi cho người đó." Tất cả các Hadith này đều là những lời bịa đặt không có giá trị và không được tìm thấy trong bất kỳ cuốn sách Hadith đáng tin cậy nào. Chúng có thể tìm thấy trong sách của những người lầm lạc kêu gọi làm Shirk và Bid'ah mà họ không hề hay biết.

và 'Umar. Sau đó, nếu thuận lợi thì viếng tiếp khu nghĩa địa Al-Baqi'a và những người Shahid. Lưu ý, việc viếng mộ các đồng đạo Muslim một cách hợp giáo lý là người thăm viếng chỉ chào Salam người chết, cầu xin Allah cho người chết và để nhắc bản thân về cái chết, sau đó rời đi.

Hình thức hành hương Hajj và 'Umrah:

Đầu tiên người hành hương cần chuẩn bị đủ số tiền từ nguồn thu nhập Halal, tránh nguồn thu nhập Haram. Bởi vì việc dùng tiền Haram là nguyên nhân làm cho việc hành hương không có giá trị và lời cầu xin bị từ chối, như Thiên Sứ ﷺ đã nói:

«كُلُّ لَحْمٍ نَبَتَ مِنْ سُحْتٍ فَالْتَّارُ أَوْلَى بِهِ» [35] ،

{Tất cả thịt được phát triển từ thứ bẩn thỉu thì Hoả Ngục đáng dành cho nó.}(35),¹ Chọn người đồng hành là người mộ đạo, vững Tawhid và có Iman.

Các điểm định tâm vào Ihram

Khi đến một trong các điểm định tâm thì định tâm vào Ihram dù đang ở trên ô tô hay các phương tiện tư tự, còn nếu trên máy bay thì định tâm lúc gần đến trước khi qua khỏi phạm vi của nó (được hiển thị trên biểu đồ). Các điểm mà Thiên Sứ ra lệnh bảo tín đồ Muslim định tâm vào Ihram gồm năm địa điểm:

¹ At-Tabari ghi trong Al-Awsat số (4480), Al-Baihaqi ghi trong các phân nhánh của đức tin số (2/173/2) và được Al-Albani xác thực là Sahih trong chuỗi Hadith Sahih số (6/212).

1- Zdul Hulaifah (Abyar Ali) dành cho dân Madinah.

2- Al-Juhfah (gần Rabigh), dành cho người dân ở Sham (ngày nay chia thành Palestine, Li Băng, Syria, Jordan) , Ai Cập và Ma-rốc.

3- Qarnul Manazil (thung lũng Muharram) dành cho người dân Najd và Ta-if và những người cùng hướng với họ.

4- Zdatu 'Irq dành cho dân Iraq.

5- Yalamlam dành cho dân Yemen.

Và những ai đi ngang qua các điểm này ngoài cư dân của chúng thì cũng là điểm định tâm của họ. Còn dân Makkah và những ai mà chỗ ở của họ không nằm trong các điểm này thì sẽ định tâm vào Ihram tại nơi ở của họ.

Cách thức định tâm vào Ihram

Khuyến khích làm vệ sinh cá nhân, tẩy sạch thân thể và xức dầu thơm trước khi định tâm vào Ihram. Sau đó, mặc y phục Ihram tại điểm điểm định tâm (được gọi là Mi-qat). Người đi máy bay thì chuẩn bị tại đất nước của mình, sau đó, định tâm và nói talbiyah (36) khi gần đến Mi-qat. Y phục Ihram của nam giới là hai mảnh vải, một cho thân trên và một cho thân dưới, không may, chỉ quấn quanh người, và không trùm đầu.¹ Đối với phụ nữ thì không có đồ

¹ Nói talbiyah: là nói "Lab bai ka haj jan" (khi muốn hành hương Hajj) và "Lab bai ka 'um rotan" (khi muốn hành hương 'Umrah), nghĩa là luôn đáp lại mệnh lệnh của Allah.

Ihram riêng biệt, có thể mặc bất cứ trang phục nào miễn sao che kín toàn thân và không bó sát, không thu hút ánh nhìn của người khác giới. Không được che mặt và đeo găng tay, chỉ có thể che mặt tạm thời khi có người đàn ông lạ giống như mẹ của những người có đức tin và các nữ Sahabah của Thiên đã làm.

Sau khi đã mặc xong đồ Ihram, người đi Hajj loại Tamattu'a(37) sẽ định tâm thực hiện 'Umrah, nói: Ol lo hum ma lab bai ka 'um roh.¹ Hajj Tamattu'a là dạng hành hương tốt nhất mà Thiên Sứ ﷺ đã ra lệnh bảo các vị Sahabah của Người thực hiện nó và Người đã giận đối với những ai đã lưỡng lự không tuân theo, ngoại trừ những ai đang dắt theo cùng con vật giết tế(38) thì vẫn giữ hiện trạng Hajj Qiran giống như Thiên Sứ ﷺ đã làm.² Hajj Qiran là người sẽ nói trong Talbiyah của mình: "Ol lo hum ma lab bai ka 'um roh wa haj jan" và không được cởi Ihram cho đến khi đã cắt tiết xong con vật tế vào ngày Đại lễ 'Eid Adha.

Người thực hiện Hajj Ifrad chỉ định tâm cho Hajj, nói: Ol lo hum ma lab bai ka haj jan.

¹ Hajj Tamattu'a là thực hiện 'Umrah trong các tháng của Hajj, sau đó Tahallul hoàn toàn (cởi Ihram và được phép sinh hoạt bình thường). Sau đó vào ngày mùng 8, mặc đồ Ihram và định tâm cho Hajj. Hajj Qiran là thực hiện Hajj và 'Umrah cùng lúc, tuy nhiên chỉ thực hiện các nghi thức Hajj mà thôi nhưng vẫn phải định tâm kèm theo 'Umrah. Hajj Ifrad là định tâm Hajj không có 'Umrah.

² Con vật giết tế: là gia súc từ lạc đà, bò, cừu hoặc dê, được giết như một trong các nghi thức Hajj để ăn và chia sẻ cho mọi người.

Các điều cấm đối với người đang trong tình trạng Ihram

Khi người Muslim đã định tâm vào Ihram thì bị cấm các điều sau:

1- Quan hệ tình dục và các hành động dẫn đến điều này như hôn, vuốt ve kích thích, hoặc nói về điều đó; đính hôn và kết hôn, người đang trong tình trạng Ihram không được gả và cưới.

2- Cạo đầu hoặc bứt, nhổ tóc

3- Cắt móng (tay chân)

4- Trùm đầu đối với đàn ông, còn việc che mặt bằng dù, ở dưới bóng mát của cây, lều trại, xe thì không cấm

5- Dùng và ngửi dầu thơm.

6- Săn động vật trên cạn hoặc chỉ điểm vị trí con vật.

7- Cấm nam giới không mặc đồ may, cấm phụ nữ đeo mạng che mặt và đeo găng tay; nam giới không mang giày bao phủ mắt cá chân.

Nếu người hành hương vi phạm các khoảng cấm này do không biết hoặc do quên thì không vấn đề gì (Hajj vẫn có giá trị).

Khi đến đền Ka'bah thì đi vòng quanh nó bảy vòng được gọi là Tawaf Qudum(39), bắt đầu từ vị trí ngang với cục đá đen và Tawaf này chính là 'Umrah. Trong lúc đi Tawaf không có bất cứ lời nguyện riêng biệt nào cả mà chỉ có lời tụng niệm Allah và cầu xin Ngài điều bản thân muốn(40). Sau khi thực hiện đủ

bảy vòng thì hành lễ Salah hai Rak'ah ở phía sau Maqam(41) nếu dễ dàng, còn không thì Salah tại bất cứ vị trí nào trong Masjid. Sau đó, tiến đến khu vực Sa'i(42), bắt đầu tại đồi Safa, hướng mặt về Ka'bah nói Ol lo hu ak bar, tụng niệm và cầu xin Allah rồi rời đồi Safa di chuyển về đồi Marwah, từ Safa đến Marwah là một vòng và trở lại Safa từ Marwah là vòng thứ hai. Sau khi đã Sa'i đủ bảy vòng thì cắt ngắn tóc, còn phụ nữ thì phần đuôi tóc khoảng một lóng tay. Đến đây là đã hoàn thành xong 'Umrah của Hajj Tamattu'a, Tahallul, cởi Ihram và được phép sinh hoạt trở lại bình thường.¹²³⁴

Nếu phụ nữ hành kinh hoặc sinh con trước hoặc sau Ihram thì Hajj của cô ấy sẽ là Hajj Qiran, cô ấy định tâm 'Umrah và Hajj cùng lúc. Bởi vì người kinh nguyệt và máu hậu sản không bị cấm định tâm vào Ihram cũng như không bị cấm dừng chân tại các khu vực biểu hiệu của Hajj, mà chỉ bị cấm Tawaf. Vì vậy, cả hai trường hợp này sẽ thực hiện tất cả các nghi thức hành hương ngoại trừ Tawaf. Đôi khi kỳ kinh và máu hậu sản chấm dứt thì Tawaf. Trường hợp,

¹ Sa'i là đi qua lại giữa hai ngọn đồi Safa và Marwah.

² Là chỗ đứng của Nabi Ibrahim - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người.

³ Ngoại trừ giữa hai góc (góc thứ tư và góc có cục đá đen) thì nên đọc câu: {Rab ba naa aa ti naa fid dun yaa ha sa nah, wa fil aa khi ro ti ha sa nah, wa qi naa 'a zaa ban na-r} ý nghĩa: {Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy ban cho bầy tôi mọi điều tốt đẹp ở trần gian này và mọi điều tốt đẹp ở Đời Sau; và xin Ngài hãy bảo vệ bầy tôi thoát khỏi hình phạt của Hỏa Ngục.} (chương 2 - Al-Baqarah: 201).

⁴ Qudum nghĩa là vừa đến Ngõ Đền Ka'bah, Masjid Al-Haram Makkah.

dứt kinh và máu hậu sản trước thời điểm mọi người định tâm vào Ihram để đi Mina thì cô ta sẽ tắm Junub, rồi Tawaf, rồi Sa'i, cắt tóc và Tahallul hoàn thành 'Umrah của mình. Sau đó, định tâm vào Ihram cùng với mọi người thực hiện Hajj vào ngày mùng 8. Trường hợp, dứt kinh và máu hậu sản sau khi mọi người đã định tâm vào Ihram để đi Mina thì lúc bấy giờ Hajj của cô ta sẽ là Hajj Qiran (tức không làm 'Umrah) mà cùng mọi người đến Mina, thực hiện tất cả những gì người thực hiện Hajj cần thực hiện như đi Mina, dừng chân tại 'Arafah, Muzdalifah, ném đá, giết tế, cắt tóc vào ngày 'Eid, nếu khi đó đã dứt kinh hoặc máu hậu sản thì tắm và Tawaf và Sa'i cho Hajj.

Và chỉ với một lần Tawaf và Sa'i thì đã đủ cho cả hai cuộc hành hương 'Umrah và Hajj giống như đã từng xảy ra với bà 'A-ishah, mẹ của những người có đức tin và Nabi ﷺ đã cho bà biết chỉ cần Tawaf và Sa'i một lần là đủ cho cả hai 'Umrah và Hajj, bởi khi Tawaf Ifadhah và Sa'i của Hajj đã bao gồm luôn Tawaf và Sa'i của 'Umrah, hơn nữa Hajj Qiran là kết hợp giữa 'Umrah và Hajj giống như Hajj Ifrad chỉ bắt buộc một lần Tawaf và Sa'i là đủ(43), bởi Thiên Sứ ﷺ đã nói như thế với 'A-ishah và Người cũng đã làm như thế; và bởi theo Hadith: {Ta đã kết hợp hình thức "Umrah vào cùng với Hajj cho đến Ngày Tận Thế.} Allah là Đấng biết hơn hết.¹

¹ Là Tawaf vào ngày 'Eid hoặc sau ngày đó, còn Tawaf ngay khi vừa đến Ka'bah thì đó được gọi là Tawaf Qudum, và đó là Sunnah. Riêng Sa'i chỉ bắt buộc một lần đối với Hajj Qiran và Ifrad nếu đã Sa'i cùng với Tawaf Qudum là đã

Khi đến ngày mùng 8 tháng Zdul Hijjah (tháng 12 A.H) thì tất cả người hành hương bắt đầu định tâm vào Ihram tại vị trí mình đang có mặt tại Makkah. Khuyến khích làm vệ sinh cá nhân giống như ở các điểm Mi-qat trước khi mặc đồ Ihram, rồi cả nam và nữ định tâm Hajj, nói: Ol lo hum ma lab bai ka haj jan. Sau đó, họ không được làm những khoản cấm đã được đề cập ở phần trên cho đến khi rời khỏi Muzdalifah trở về Mina trong ngày 'Eid(44), ném đá vào trụ 'Aqabah, cạo đầu đối với nam và phụ nữ thì chỉ cần cắt phần đuôi tóc khoảng một lóng ngón tay.¹

Sau khi người hành hương đã định tâm vào Hajj trong ngày mùng 8 thì rời vị trí đang để đi Mina và qua đêm tại đây. Tại Mina, người hành hương sẽ hành lễ Salah theo từng giờ riêng của nó dưới hình thức Qasr (thực hiện 2 Rak'ah đối với Zhuhr, 'Asr và 'Isha). Vào ngày 'Arafah (ngày mùng 9), khi mặt trời đã mọc người hành hương rời Mina đến Namirah (sát ranh với khu vực 'Arafah), ngồi chờ tại đây cho đến khi hành lễ Salah tập thể cùng Imam cả hai lễ Salah Zhuhr và 'Asr dưới hình thức Jamu'a (thực hiện cùng nhau trong giờ của Zhuhr) và Qasr. Ngay sau khi mặt trời đã nghiêng bóng thì bước vào khu vực 'Arafah.

đủ, nếu chưa Sa'i thì Sa'i cùng Tawaf Ifadhah trong ngày 'Eid hoặc các ngày sau đó.

¹ Vào ngày 'Eid còn gọi là ngày Nahr (ngày giết tế), đó là ngày mùng 10 tháng Zdul Hijjah (tháng 12) A.H, sở dĩ nó được gọi là ngày giết tế là bởi vì những người hành hương sẽ cắt tiết con vật.

Tại 'Arafah người hành hương nên tụng niệm Allah Tối Cao thật nhiều, cũng như cầu xin và nói thật nhiều lời As-tagh-fi-rul-loh, nhớ là luôn hướng mặt về Qiblah lúc cầu xin chứ không hướng về ngọn núi, bởi ngọn núi ở đó chỉ là một phần của khu vực 'Arafah. Việc leo lên trên núi để thờ phượng là không đúng, không được phép sờ vuốt vào các tảng đá trên núi (với mục đích tìm kiếm phúc lành) bởi đó đích thực là điều Bid'ah bị cấm.

Người hành hương không được rời khỏi 'Arafah cho đến khi mặt trời đã lặn. Sau khi mặt trời lặn thì người hành hương (không hành lễ Salah Maghrib) mà rời khu vực 'Arafah đi đến khu vực Muzdalifah. Khi đã đến Muzdalifah thì hành lễ Salah Maghrib và 'I-sha' trong giờ của 'I-Sha' được Jamu'a và theo hình thức Qasr và qua đêm tại đây. Khi rạng đông xuất hiện thì hành lễ Salah Fajr và tụng niệm Allah, sau đó rời Muzdalifah trước khi mặt trời mọc đi đến Mina. Khi đến Mina thì ném trụ 'Aqabah sau khi mặt trời đã mọc với bảy viên đá cuội (ném từng viên một) và nói Ol lo hu ak bar khi ném. Không ném trụ bằng dép, bởi đây là sự trêu đùa mà Shaytan đã bày trò; và để sỉ nhục¹ lại Shaytan thì cần phải noi theo sự chỉ đạo của Thiên Sứ ﷺ và từ bỏ điều mà Allah và Thiên Sứ của Ngài nghiêm cấm.

Sau khi đã ném đá, người hành hương sẽ cắt tiết con vật giết tế, rồi cạo đầu đối với nam và cắt tóc đối

¹ Sỉ nhục Shaytan là hạ thấp nó (không làm theo nó).

với nữ. Tuy nhiên, nam giới vẫn được cắt ngắn tóc (nhưng phải cắt đều toàn đầu), nhưng cạo đầu tốt hơn gấp ba lần so với cắt ngắn tóc. Sau đó, người hành hương mặc quần áo bình thường trở lại và được phép làm tất cả những điều bị cấm trong tình trạng Ihram ngoại trừ quan hệ tình dục. Sau đó, trở lại Makkah để Tawaf và Sa'i của Hajj, và khi kết thúc hai nghi thức này là người hành hương được tự do tất cả kể cả gần gũi vợ chồng. Sau đó quay lại Mina và ngủ lại thêm hai đêm nữa và hình thức qua đêm này là bắt buộc. Vào hai ngày 11 và 12, mỗi ngày sau khi mặt trời nghiêng bóng người hành hương sẽ ném ba trụ, bắt đầu từ trụ nhỏ gần Mina nhất, đến trụ giữa và cuối cùng là trụ 'Aqabah. Mỗi trụ đều ném với bảy viên đá cuội, mỗi lần ném một viên đồng thời nói Ol lo hu ak bar; và những viên đá cuội nên nhặt tại nơi ở(46), hoặc có thể nhặt tại bất cứ đâu.¹ Những ai không tìm được vị trí trong Mina để qua đêm thì được phép qua đêm sát cái lều cuối cùng.

Khi người hành hương muốn rời khỏi Mina trong ngày 12 vẫn được, nhưng nếu ở đến ngày hôm sau sẽ tốt hơn. Nếu ở thêm ngày 13 thì vẫn phải ném đá như hai ngày trước, bắt đầu sau khi mặt trời nghiêng bóng. Khi nào người hành hương muốn rời khỏi Makkah, bắt buộc phải Tawaf đền Ka'bah được gọi là Tawaf chia tay. Sau Tawaf chia tay là phải rời

¹ Tại nơi cư trú (thường trú hay tạm trú).

Makkah liền ngay sau đó. Đối với phụ nữ đang kinh nguyệt và máu hậu sản nếu đã Tawaf và Sa'i Hajj rồi thì không cần phải Tawaf chia tay.

Người hành hương có thể trì hoãn việc cắt tiết con vật tế đến ngày 11 hoặc 12 hoặc 13, điều này được phép; tương tự, họ cũng được phép trì hoãn việc Tawaf và Sa'i Hajj đến khi rời khỏi Mina, tuy nhiên tốt nhất là nên thực hiện như đã trình bày.

Allah là Đấng biết hơn hết, và cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Nabi của chúng ta, Muhammad, và cho gia quyến của Người.

Đức tin

Allah Tối Cao đã bắt buộc tín đồ Muslim phải tin tưởng nơi Ngài, nơi Thiên Sứ của Ngài ﷺ và tin vào các nền tảng trụ cột của Islam. Ngài bắt buộc phải tin nơi các Thiên Thần của Ngài(47), các Kinh Sách của Ngài(48) được xuống cho các vị Thiên Sứ của Ngài và Kinh Qur'an là kinh sách cuối cùng thay thế toàn bộ các Kinh Sách trước đó, và Ngài làm cho Qur'an thành một quyển kinh vượt trội hơn tất cả. Ngài bắt buộc tín đồ Muslim phải tin vào tất cả Thiên Sứ của Ngài, từ người đầu tiên (là Adam) cho đến người cuối cùng là Muhammad ﷺ, bởi sứ mạng của tất cả Họ đều là một, tôn giáo của Họ cũng là một, đó là Islam và Đấng cử phái Họ là Allah Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Bắt buộc tín đồ Muslim phải tin tưởng vào những vị Thiên Sứ mà Allah đã liệt kê trong Kinh Qur'an rằng họ là Sứ Giả của Allah

được cử phái đến với người dân của Họ, và tin Muhammad ﷺ là vị Thiên Sứ cuối cùng của Allah được Ngài gửi đến toàn thể loài người; và tất cả loài người kể từ khi Người nhận lãnh sứ mạng đều là cộng đồng của Người kể cả người Do Thái, Thiên Chúa hoặc bất cứ ai trong tôn giáo nào khác, bởi tất cả những ai sống trên trái đất đều là người của cộng đồng Muhammad, Allah bắt buộc phải đi theo Người.¹²

Musa, Ysa và tất cả các vị Thiên Sứ đều vô can với những ai không theo Muhammad ﷺ và không gia nhập Islam, bởi vì tín đồ Muslim là phải tin toàn bộ các vị Thiên Sứ và theo Họ. Ai đã không tin Muhammad, không theo Người và không gia nhập Islam thì y là kẻ vô đức tin với tất cả các Thiên Sứ,

¹ Người Muslim tin rằng các Kinh Sách mà Allah đã ban xuống cho các Thiên Sứ của Ngài là sự thật, và chỉ còn lại Kinh Qur'an, còn Tawrah (Kinh Cựu Ước) và các Kinh Injil (Kinh Tân Ước) trong tay của người Do Thái và Thiên Chúa đều do họ sáng tác ra theo bằng chứng khác nhau của họ, trong các quyển kinh đó họ nói: chúa ba ngôi, Ysa (Giê-su) là con của Allah, nhưng thật ra chỉ có một Thượng Đế duy nhất là Allah và Ysa là Nô Lê và là Thiên Sứ của Ngài như Qur'an đã cho biết. Tất cả lời phán của Allah trong các Kinh Sách trước đều bị xóa bỏ và được thay thế bởi Kinh Qur'an. Quả thật, Thiên Sứ ﷺ khi nhìn thấy một tờ Kinh Tawrah trên tay của 'Umar, Người đã nổi giận, nói: "Phải chăng người có sự nghi ngờ về Ta, hỡi con trai của Al-Khattab, Ta thề với Allah, cho dù người anh em của Ta, Musa (Mô-i-sê) có sống lại thì vẫn phải đi theo Ta." 'Umar liền ném bỏ tờ kinh và nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, xin Người cầu xin Allah tha thứ cho tôi. Do Ahmad ghi số (3/387) từ ông Jabir bin 'Abdullah và xác định là Hasan trong Al-Irwa' số (1589).

² Thiên Thần là một loài tạo vật được Allah Tối Cao tạo ra từ ánh sáng, họ rất đông, không ai biết số lượng của họ ngoại trừ một mình Allah, trong số họ có nhóm ở trên trời và có nhóm được giao phó giám sát và bảo vệ con người.

phủ nhận tất cả họ. Nếu ai đó cho rằng mình đi theo một trong số Họ thì bằng chứng cho điều đó đã được trình bày từ các lời phán của Allah Tối Cao trong chương hai.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ، وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

"Thề bởi Đấng mà linh hồn của Muhammad nằm trong tay Ngài, bất cứ ai trong cộng đồng loài người dù Do Thái hay Thiên Chúa đã nghe nói về Ta, sau đó y chết mà vẫn không tin vào bức Thông Điệp mà Ta mang đến thì y là bạn của Hỏa Ngục."¹

Bắt buộc người Muslim phải tin vào sự phục sinh sau khi chết cũng như tin sự phán xét và thưởng phạt, phải tin vào Thiên Đàng, Hoả Ngục, và phải tin vào định mệnh mà Allah Tối Cao đã an bày.

Ý nghĩa của đức tin vào định mệnh:

Người Muslim tin rằng Allah Tối Cao biết hết tất cả mọi thứ, Ngài biết mọi hành động của đám nô lệ trước khi Ngài tạo ra các tầng trời và trái đất, Ngài đã viết mọi điều đó vào Al-Lawhu Al-Mahfuzh (Quyển Kinh Mạ) ở nơi Ngài. Người Muslim biết rằng những gì Allah muốn mới xảy ra còn những gì Ngài không muốn sẽ không xảy ra; rằng Allah Tối Cao đã tạo ra loài người để vâng lời Ngài, Ngài trình bày rõ cho họ điều Ngài ra lệnh và điều Ngài cấm. Allah ban cho mỗi người năng lực và ý chí để thực

¹ Do Muslim ghi số (153) và Ahmad ghi số (2/317).

hiện theo mệnh lệnh của Ngài, qua đó họ sẽ được ban thưởng, còn ai nghịch lại Ngài sẽ đáng bị trừng phạt.

Ý muốn của con người đi theo ý muốn của Allah Tối Cao. Riêng định mệnh, Allah không cho con người quyền quyết định và lựa chọn, mà tất cả đều xảy ra theo sự an bày của Allah bất chấp ý muốn của họ giống như sự sơ suất, quên, nghèo khổ, bệnh tật, tai nạn v.v.. tuy nhiên, Allah sẽ không bắt tội họ về những điều này, mà Ngài ban thưởng cho họ phần thưởng to lớn qua những tai nạn, bệnh tật và nghèo khó mà họ trải qua nếu như họ kiên nhẫn và hài lòng với sự an bài của Allah.

Tất cả những gì đã trình bày bắt buộc người Muslim phải tin hoàn toàn.

Những người Muslim có đức tin mạnh mẽ nhất nơi Allah, được gần với Ngài nhất và được vị trí cao nhất nơi Thiên Đàng (là những người ngoan đạo). Họ thờ phượng Ngài, tôn vinh Ngài, và kính sợ Ngài như thể họ nhìn thấy Ngài, họ không nghịch lại Ngài dù thầm kín hay công khai. Họ tin rằng Ngài nhìn thấy họ bất cứ nơi nào họ có mặt, và không một hành động, lời nói và ý định nào của họ có thể che giấu khỏi Ngài, họ tuân theo mệnh lệnh của Ngài và từ bỏ những điều trái lệnh Ngài. Khi họ sai phạm - làm trái lệnh của Allah - thì họ quay về sám hối với Ngài bằng sự sám hối chân thành, họ ăn năn và hối hận cho lỗi lầm của mình, họ cầu xin Allah tha thứ và không tái phạm, Allah Tối Cao phán:

(إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ)

{Quả thật, Allah luôn bên cạnh những người kính sợ Ngài và những người làm tốt.} (chương 16 – An-Nahl: 128).

Sự hoàn hảo của tôn giáo Islam

Allah Tối Cao phán trong Kinh Qur'an vĩ đại:

(الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا)

{Ngày nay, TA (Allah) đã hoàn chỉnh tôn giáo cho các người, TA đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người, và TA đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho các người.} (chương 5 – Al-Ma'idah: 3) Và Allah Tối Cao phán:

(إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا)

{Qur'an này đích thực hướng dẫn (nhân loại) đến với điều chân chính nhất, đồng thời báo tin mừng cho những người có đức tin và hành thiện rằng họ sẽ được phần thưởng vô cùng to lớn (nơi Allah).} (chương 17 – Al-Isra: 9). Và Đấng Quyền Lực và Tối Cao phán về Qur'an:

(وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ)

{TA (Allah) đã ban xuống cho Người Kinh (Qur'an) như một lời giải thích rõ ràng cho tất cả mọi điều, như là một sự hướng dẫn, sự thương xót, và là nguồn báo tin vui cho những người Muslim (thần phục Allah).} (chương 16 – Al-Nahl: 89).

Trong Hadith Sahih, Nabi ﷺ đã nói:

«قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلَهَا كَنَهَارَهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ» [50],
{Quả thật, Ta đã bỏ các người lại trên một nguồn ánh sáng (Islam), ban đêm của nó cũng giống như ban ngày (rất rõ ràng), bất cứ ai lệch khỏi nó sau Ta (qua đời) đều bị diệt vong.}(50)¹ Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

«تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ» [51].
{Ta đã bỏ lại cho các người hai thứ, các người sẽ không lầm lạc nếu các người giữ chặt lấy chúng: Kinh Sách của Allah (Qur'an và Sunnah của Nabi của Ngài.}(51)²

Qua các câu Kinh trên:

Allah Tối Cao cho biết ở câu Kinh thứ nhất rằng Ngài đã hoàn thiện cho tín đồ Muslim tôn giáo của họ, trong đó không có thiếu sót cũng không cần phải thêm bất cứ điều gì, nó luôn phù hợp với mọi thời đại, mọi nơi và mọi cộng đồng con người. Ngài cho biết rằng Ngài đã ban đầy đủ phước lành cho người Muslim bằng tôn giáo vĩ đại, hoàn hảo và khoan dung này bằng bức Thông điệp của vị Sứ Giả cuối cùng, Muhammad ﷺ, bằng việc biểu hiện Islam và bằng việc tín đồ Muslim được phù hộ chiến thắng trước các kẻ thù của họ. Và Ngài cho biết rằng Ngài đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho loài người

¹ Abu Dawood ghi số (4607), At-Tirmizdi ghi số (2676) tương tự, Ibnu Maajah ghi số (43) lời của học giả, và Ahmad ghi số (17142) lời Hadith hơi khác chút ít, được Al-Albani xác nhận Sahih trong Sahih Ibnu Maajah số (41).

² Malik ghi số (3338) và được Al-Albani xác nhận Sahih trong Sahih Al-Jami'a số (2937).

và Ngài không bao giờ chấp nhận bất cứ tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo này.

Trong câu Kinh thứ hai, Allah Tối Cao cho biết Kinh Qur'an vĩ đại là một đường lối hoàn chỉnh, trong đó có sự giải trình chính xác giải quyết các vấn đề tôn giáo và cuộc sống, bởi lẽ không một điều tốt đẹp nào mà Nó không chỉ điểm, cũng như không một cái ác nào mà Nó không cảnh báo. Tất cả vụ việc và tất cả vấn đề của quá khứ, của hiện tại hay của tương lai, đều có giải pháp đúng đắn, anh minh trong Qur'an, và tất cả giải pháp đối nghịch với giải pháp của Qur'an đều là sự thiếu hiểu biết và bất công.

Kiến thức, tín ngưỡng, chính trị, hệ thống quản trị, tư pháp, tâm lý học, xã hội học, kinh tế học, hệ thống trừng phạt và những thứ khác mà con người cần, tất cả đã được Allah trình bày rõ ràng trong Kinh Qur'an, cũng như được Sứ Giả của Ngài, Muhammad ﷺ giảng giải cặn kẽ. Allah Tối Cao phán cho biết về điều đó trong câu Kinh: ﴿TA đã ban xuống cho Người Kinh (Qur'an) như một lời giải thích rõ ràng cho tất cả mọi điều.﴾ (chương 16 - An-Nahl: 89).

Chương tiếp theo sẽ trình bày ngắn gọn chi tiết về sự hoàn hảo của tôn giáo Islam và một đường lối Islam toàn diện, đầy đủ và chính thống.

Chương thứ tư - Đường Lối Islam

Thứ nhất: Kiến thức:

Điều đầu tiên mà Allah bắt buộc con người là học hỏi kiến thức, như Ngài đã phán:

(فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ)

﴿Vì vậy, (hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy biết rằng quả thật không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah. Người hãy xin Ngài tha thứ tội lỗi của Người và cầu xin Ngài tha thứ tội lỗi cho những người có đức tin cả nam lẫn nữ. Allah biết rõ sự di chuyển và nghỉ ngơi của các người.﴾ (chương 47 - Muhammad: 19). Và Allah Tối Cao phán:

(يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ)

﴿Allah sẽ nâng cao cấp bậc cho những người có đức tin và những người hiểu biết trong các người. Quả thật, Allah thông toàn những điều các người làm.﴾ (chương 58 - Al-Mujadalah: 11). Và Đấng Tối Cao phán:

(وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا)

﴿Người hãy cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài ban thêm kiến thức cho bề tôi.”﴾ (chương 20 – Taha: 114). Và Đấng Tối Cao phán:

(فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)

﴿Cho nên, các người hãy hỏi những người của Kinh Sách nếu các người không biết.﴾ (chương 21 -

Al-Ambiya': 7). Vị Thiên Sứ cuối cùng, Muhammad ﷺ đã nói trong một Hadith Sahih:

«طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ» [52],

{Việc trau dồi kiến thức là nghĩa vụ bắt buộc của mỗi tín đồ Muslim.}(52)¹ Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

«فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبُذْرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ» [53].

{Sự vượt trội của người có kiến thức (Islam) so với người thờ phượng giống như (hình ảnh) vượt trội của mặt trăng đêm rằm so với các tinh tú khác (trên bầu trời).}(53)²

Kiến thức trong Islam được chia thành nhiều thể loại tùy theo mức độ cần thiết của nó:

Thể loại thứ nhất: Đó là nghĩa vụ bắt buộc đối với mỗi con người, dù nam hay nữ, và không ai được bào chữa cho việc không biết về nó, đó là kiến thức về Allah Tối Cao, kiến thức về Sứ Giả Muhammad của Ngài ﷺ và kiến thức về những điều cần phải biết về tôn giáo Islam³.

Thể loại thứ hai: Bắt buộc một số người đại diện, khi đã có người đại diện thì những người còn lại không mang tội, lúc bấy giờ những người còn lại này được khuyến khích không bắt buộc. Đó là việc trau dồi kiến thức về giáo luật Shari'ah, đào tạo cho học

¹ Ibnu Maajah ghi số (224), Tt-Tabra-ni ghi số (22) và Al-Albani xác nhận Sahih trong Sahih Al-Jami'a số (3808) và số (3809).

² At-Tirmizdi ghi số (2322) và Ibnu Maajah ghi số (4112), được Al-Albani xác nhận Sahih trong Sahih Al-Jami'a số (1609).

³ Điều này đã được trình bày chi tiết trong ba chương trước.

viên trở thành giảng viên, thẩm phán và cố vấn giải đáp thắc mắc. Tương tự, các kiến thức đáp ứng nhu cầu cần thiết của người Muslim trong cuộc sống từ các ngành, nghề sản xuất. Trách nhiệm của nhà lãnh đạo Muslim khi số người không không đáp ứng thì phải chỉ đạo đào tạo các học giả, các chuyên gia để đáp ứng nhu cầu cuộc sống của người Muslim.

Thứ hai: Tín ngưỡng:

Allah Hiến Vinh đã ra lệnh cho Thiên sứ của Ngài, Muhammad ﷺ tuyên bố với tất cả mọi người rằng họ chỉ là tôi tớ của một mình Allah, trách nhiệm của họ phải thờ phượng một mình Ngài, Ngài ra lệnh cho họ kết nối trực tiếp với Ngài mà không cần trung gian trong việc thờ phượng của họ đối với Ngài, như đã được giải thích ở phần trước về nội dung của câu: “Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah.” Và Ngài ra lệnh cho họ chỉ phó thác cho một mình Allah, không sợ bất cứ ai ngoài Ngài, và không hy vọng vào ai ngoài trừ nơi Ngài(55). Bởi vì Ngài là Đấng duy nhất ban điều lợi và gây điều hại. Người Muslim phải mô tả Ngài bằng các thuộc tính hoàn hảo mà Ngài đã mô tả về chính Ngài cũng như được Thiên sứ của Ngài ﷺ mô tả, như đã được trình bày ở phần trước.¹

¹ Có nghĩa là không sợ hãi và không kỳ vọng vào tạo vật như người chết, tượng thần v.v.. những thứ không có bất cứ quyền năng nào của Allah Tối Cao. Riêng việc sợ các tạo vật khác có thể gây hại như sợ sư tử, sợ trộm cướp và hi vọng đến sự trợ giúp của những tạo vật có khả năng thực sự trong việc hỗ trợ thì đây là nỗi sợ và niềm hy vọng tự nhiên không bị khiển trách.

Thứ ba: Mỗi quan hệ giữa nhân loại:

Allah ra lệnh bảo người Muslim phải là một người công chính, nỗ lực giải cứu nhân loại ra khỏi bóng tối của sự vô đức tin đến với ánh sáng của Islam. Và đây là lý do tại sao tôi viết và xuất bản cuốn sách này để hoàn thành một vài trách nhiệm.

Allah qui định mối quan hệ ràng buộc giữa người Muslim với người khác bằng đức tin nơi Ngài. Vì vậy, bắt buộc đám bề tôi của Allah phải thương yêu những tín đồ ngoan đạo, vâng lời Allah và Thiên Sứ của Ngài, cho dù không có mối quan hệ ruột thịt; và họ phải ghét những kẻ vô đức tin nơi Allah, những người không vâng lời Allah và Thiên Sứ của Ngài, cho dù đó là bà con ruột thịt. Đây là sợi dây gắn kết những người xa lạ, và là mối hàn gắn giữa những người khác biệt, khác với mối quan hệ huyết thống, quê hương và quyền lợi vật chất, bởi vì nó nhanh chóng bị phá vỡ.

Allah Tối Cao phán:

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ)

(Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ không tìm thấy một đám người nào đã có đức tin nơi Allah và Ngày Sau lại có tình cảm với những kẻ chống lại Allah và Sứ Giả của Ngài dù đó là cha mẹ, con cái, anh em, hay bà con ruột thịt của họ đi chăng nữa.) (chương 58 - Al-Mujadalah: 22). Và Allah Tối Cao phán:

(إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ)

{Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người.} (chương 49 - Al-Hujurat: 13).

Allah Hiển Vinh cho biết trong câu thứ nhất: rằng người có đức tin nơi Allah sẽ không yêu thương kẻ thù của Allah, ngay cả khi họ là những người thân thích nhất.

Allah Hiển Vinh cho biết trong câu Kinh thứ hai: Người vinh dự và cao quý nhất đối với Allah là người luôn thần phục Ngài bất kể sự khác biệt chủng tộc và màu da.

Allah Tối Cao ra lệnh phải công bằng với kẻ thù và bạn bè. Ngài đã tự cấm Ngài bất công và nghiêm cấm điều đó với tất cả nô lệ của Ngài; Ngài ra lệnh phải giữ chữ tín và trung thực, và nghiêm cấm sự phản bội; Ngài ra lệnh tôn kính và hiếu thuận với cha mẹ, hàn gắn quan hệ họ hàng, tử tế với người nghèo, tham gia vào các công việc thiện nguyện, Ngài ra lệnh phải tử tế với mọi thứ, ngay cả với động vật. Chẳng những Allah nghiêm cấm mọi hành vi ngược đãi động vật mà Ngài còn ra lệnh phải nhân từ đối với chúng¹. Riêng đối với những động vật có

¹ Ngay cả trong trường hợp cắt tiết con vật được phép ăn thì Thiên sứ ﷺ cũng ra lệnh mài dao cho sắc và để con vật chết một cách ít đau đớn nhất và nhanh nhất. Vị trí cắt tiết là cổ họng, phải cắt đứt thực quản và hai mạch máu cổ để cho máu chảy ra, còn lại da thọc

hại như chó hoang¹, rắn, bọ cạp, chuột, điều hâu và thần lằn thì chúng cần bị giết, để ngăn chặn mối nguy hại từ chúng nhưng không được hành hạ chúng.

Thứ tư: Sự giám sát và nhắc nhở chân thành cho người có đức tin:

Những câu Kinh trong Kinh Qur'an vĩ đại đã giải thích cho nhân loại rằng Allah nhìn thấy họ ở bất cứ nơi đâu, Ngài biết tất cả hành vi của họ, biết rõ ý định của họ, rằng Ngài đếm được hết hành động và lời nói của họ, các Thiên Thần của Ngài luôn giám sát ghi chép hết mọi thứ từ họ dù bí mật hay công khai; và rằng Allah sẽ thanh toán họ về tất cả những gì họ làm và nói, và Ngài cảnh báo họ về sự trừng phạt đau đớn khi họ không vâng lời Ngài trong cuộc sống này, và làm trái mệnh lệnh của Ngài. Vì vậy, điều này trở thành sự ngăn cản lớn nhất đối với những người có đức tin nơi Allah, ngăn họ nghịch lại mệnh lệnh của Ngài, nhờ đó mà họ từ bỏ việc xấu và tội lỗi vì kính sợ Allah Tối Cao.

Đối với người không kính sợ Allah và vi phạm điều nghiêm cấm khi có khả năng thực hiện, Allah đặt cho họ một giới hạn để răn đe họ ngay trong cuộc sống này, đó là: Allah ra lệnh tín đồ Muslim

huyết tại yết hầu, đó là đâm vào vùng lõi dưới cổ của chúng. Đối với các hành vi giết điện hoặc đập vào đầu nó, v.v. là những hành vi bị nghiêm cấm, không được phép ăn.

¹ Đó là loài chó hoang dã hại người, và nó bao gồm tất cả các loài thú dữ gây hại khác.

phải truyền bảo nhau làm điều thiện và ngăn chặn làm điều xấu và trái đạo. Theo đó, mỗi người Muslim đều cảm thấy rằng mình phải chịu trách nhiệm trước Allah về mọi tội lỗi mà họ thấy người khác phạm phải, cho đến khi họ cố gắng ngăn cản người đó làm điều tội lỗi bằng chiếc lưỡi của mình nếu họ không thể ngăn nó bằng tay. Allah đã ra lệnh cho giới lãnh đạo Muslim(58) thiết lập các giới luật của Allah để nghiêm trị những người vi phạm, đó là những hình phạt tương xứng với tội mà kẻ phạm tội đã gây ra, Allah Tối Cao đã trình bày rõ những điều này trong Kinh Qur'an, và Thiên sứ của Ngài ﷺ cũng đã trình bày trong các Hadith của Người. Allah ra lệnh phải thi hành án đối với những kẻ phạm tội, qua đó truyền bá và duy trì công lý, an ninh và thịnh vượng.¹

Thứ năm: Tình đoàn kết và hợp tác xã hội:

Allah ra lệnh bảo người Muslim phải giúp đỡ và hỗ trợ cho nhau về vật chất và đạo đức, như đã được trình bày ở phần trước trong chương Zakah và Sadaqah. Song, Allah nghiêm cấm người Muslim làm hại người khác dưới bất kỳ hình thức nào, ngay cả chướng ngại vật trên đường đi, và Ngài ra lệnh bảo người Muslim loại bỏ những cản trở trên đường nếu nhìn thấy nó, ngay cả khi vật cản đó là do người khác và Ngài hứa ban ân phước to lớn cho hành

¹ Ban giá cả hoặc nhà cầm quyền.

động đó, cũng như Ngài cảnh báo sẽ trừng phạt thích đáng kẻ tạo ra vật cản trên đường đi.

Allah ra lệnh cho người có đức tin phải yêu thương người anh em đồng đạo như yêu thương chính mình, và ghét điều gây hại đến người anh em đồng đạo giống như ghét điều gây hại đến bản thân, Allah Tối Cao phán:

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

﴿Các người hãy giúp nhau làm điều đạo đức và Taqwa (ngay chính, sợ Allah) và chớ tiếp tay nhau làm điều tội lỗi và gây hận thù. Các người hãy kính sợ Allah, quả thật Allah thực sự nghiêm khắc trong việc trừng phạt.﴾ (chương 5 – Al-Ma-idah: 2) Và Đấng Tối Cao phán:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾

﴿Quả thật chỉ những người có đức tin mới là anh em của nhau. Vì vậy, các người hãy giải hòa giữa hai người anh em của mình.﴾ (chương 49 - Al-Hujurat: 10). Và Đấng Tối Cao phán:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

﴿Hầu hết các cuộc mật đàm của họ chẳng có gì tốt đẹp cả ngoại trừ ai đó bảo ban việc bố thí, hành thiện hoặc hòa giải mọi người. Ai làm những điều này với mong muốn làm hài lòng Allah thì họ sẽ sớm được TA ban cho một phần thưởng thật to lớn.﴾

(chương 4 – An-Nisa': 114) Thiên Sứ Muhammad ﷺ nói:

«لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ» [59],

{Ai đó trong các người sẽ không có đức tin hoàn thiện cho đến khi nào các người biết thương yêu người anh em của mình giống như yêu thương chính mình.}(59),¹ Thiên Sứ ﷺ đã nói trong bài thuyết giảng(60) mà Người đã thuyết giảng lần cuối trong chuyến hành hương Hajj chia tay, nhấn mạnh lại những gì Người đã ra lệnh trước đó: Ahmad ghi lại²

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالْتَّقْوَى، أُبَلِّغُكُمْ؟» قَالُوا : بَلَّغْ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-. [61]

{Hỡi mọi người, Thượng Đế của các người là một và tổ tiên của các người cũng là một, không có việc người Ả-rập tốt người không phải Ả Rập hay người không phải Ả Rập tốt hơn người Ả-rập, không có việc người da trắng tốt hơn người da màu hoặc người da màu tốt hơn người da trắng, ngoại trừ người có Taqwa (lòng kính sợ Allah), phải chăng Ta đã chưa truyền đạt điều này?} Mọi người đáp: Người đã truyền đạt rồi, thưa Thiên Sứ của Allah.(61)³

¹ Al-Bukhari ghi số (13) và Muslim ghi số (45) và lời Hadith của Muslim.

² Đây là những bài giảng tuyệt vời trong các cuốn sách về Hadith của Nabi ﷺ.

³ Ahmad ghi số (22978) được Al-Albani xác thực Sahih trong bộ chuỗi Hadith Sahih số (6/199).

وقال -صلى الله عليه وسلم- -أيضاً:-

Và Thiên Sứ ﷺ còn nói:

«إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، إِلَى يَوْمٍ تَلْقَوْنَ رَبَّكُمْ، أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟». قالوا: نعم. فرفع أصبعه إلى السماء، وقال: «اللَّهُمَّ اشْهَدْ» [62].

{Quả thật, mạng sống của các người, tài sản của các người, danh dự của các người là điều cấm kỵ đối với các người, giống như sự cấm kỵ của ngày hôm nay, tại xứ này của các người, trong tháng này của các người, nó sẽ là điều cấm kỵ cho đến Ngày mà các người sẽ trình diện Thượng Đế của các người, phải chăng Ta đã không truyền đạt về điều này?} Mọi người đáp: Vâng, Người đã truyền đạt. Rồi Người chỉ ngón tay lên trời, nói: {Lạy Allah, xin Ngài làm chứng.}(62)¹

Thứ sáu: Chính trị đối nội:

Allah ra lệnh bảo người Muslim phải giao ước trung thành với lãnh đạo, với nhà cầm quyền, tuyệt đối không được chia rẽ mà trở thành một cộng đồng thống nhất, và Ngài ra lệnh bảo họ phải tuân theo chỉ đạo của lãnh đạo, của nhà cầm quyền trong khuôn khổ không đối nghịch lại điều lệnh của Allah, bởi lẽ không được phép vâng lời tạo vật để làm trái lệnh Đấng Tạo Hoá.

Allah ra lệnh bảo tín đồ Muslim - nếu họ đang trong một quốc gia mà họ không thể thể hiện tôn

¹ Al-Bukhari ghi số (105) và Muslim ghi số (1679) và lời Hadith của Al-Bukhari.

giáo Islam, và truyền đạt nó - thì họ(63) cần phải di cư rời khỏi đó để đến các vùng đất Islam, nơi mà mọi vụ việc đều áp dụng luật Shari'ah và lãnh đạo phân xử theo luật mà Allah đã ban xuống.¹

Do đó, Islam không nhìn nhận biên giới khu vực, quốc gia hay dân tộc mà quốc tịch của một người Muslim là Islam. Tất cả đám bề tôi đều là nô lệ của Allah, và đất đai đều đất đai của Allah. Một người Muslim được tự do đi lại, miễn là họ vẫn luôn tuân theo bộ luật Shari'ah của Allah. Một khi họ vi phạm đến điều luật của Allah thì giới luật(64) của Ngài được áp đặt lên họ nhằm thiết lập lại an ninh, bảo vệ mạng sống con người, cũng như danh dự, tài sản của họ, và tất cả những điều tốt đẹp khác. Tương tự như việc lật đổ tất cả mọi điều ác, điều xấu.²

Allah Tối Cao bảo vệ tâm trí bằng cách cấm mọi chất gây say, gây nghiện và gây kích thích(65), và Ngài qui định giới luật trừng phạt đối với người uống chất gây say, đó là đánh từ (40 đến 80) roi mỗi khi vi phạm, nhằm để răn đe và giữ gìn tâm trí và bảo vệ người khác khỏi cái xấu của nó.³

Allah Tối Cao bảo vệ mạng sống của người Muslim bằng giới luật Qisas (luật đáp trả) trừng phạt kẻ xâm hại vô cớ. Vì vậy, kẻ giết người sẽ bị tử

¹ Nếu có thể di cư.

² Giới luật là những hình phạt được quy định trong luật Shari'ah của Islam dành cho những hành vi phạm tội cụ thể.

³ Các chất kích thích là những chất gây ra ảo giác, mà cơ thể lười biếng, và gây hại đến tâm trí và thần kinh.

hình, và luật Qisas cũng áp dụng đối với các hành vi xâm hại gây thương tích. Tương tự, giáo luật cho phép tín đồ Muslim tự vệ để bảo vệ sinh mạng, danh dự và tài sản của mình, Allah Tối Cao phán:

﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: 179]

﴿Và trong luật Qisas, các người hỡi những người hiểu biết sẽ có (một sự đảm bảo) về cuộc sống, mong rằng các người sống ngay chính và ngoan đạo (qua giáo luật này).﴾ (Chương 2 - Albaqarah, câu 179) Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

«مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ» [66].

{Ai bị giết chết vì bảo vệ tài sản của mình thì y là người tử vì đạo; ai bị giết chết vì bảo vệ tôn giáo của mình thì y là người tử vì đạo; ai bị giết chết vì tự vệ thì y là người tử vì đạo; và ai bị giết chết vì bảo vệ gia đình mình thì y là người tử vì đạo.}(66)¹

Allah bảo vệ danh dự người Muslim bằng cách nghiêm cấm mọi hành vi nói xấu đến người Muslim khác lúc vắng mặt, nói về điều mà họ không ưa thích ngoại trừ việc chính đáng. Cũng như qui định giới luật trừng phạt kẻ vu khống xúc phạm đến đạo đức, danh dự của người Muslim khác như vu khống Zina (tình dục ngoài hôn nhân), tình dục đồng tính mà không có bất cứ chứng cứ hợp pháp làm cơ sở.

¹ Abu Dawood ghi số (2/275), An-Nasa-i' ghi số (2/316) và Ahmad ghi số (1652), được Al-Albani xác thực Sahih trong Sahih At-Targhib và At-Tarhib số (1411) và trong Sahih Al-Jami'a số (4172).

Allah bảo vệ huyết thống khỏi sự pha trộn bất hợp pháp(67), và bảo vệ danh dự khỏi mọi ô uế bởi tội ác trái đạo đức bằng cách nghiêm cấm Zina (quan hệ tình dục ngoài hôn nhân) và coi đó là một trong những tội lớn và Ngài đã qui định một hình phạt răn đe đối với kẻ phạm tội khi có đầy đủ các chứng cứ phạm tội.¹

Allah bảo vệ tài sản bằng cách cấm trộm cắp, gian lận, cờ bạc, hối lộ và các hình thức thu lợi bất chính khác, và qui định hình thức trừng phạt kẻ trộm cắp và kẻ cướp với một hình phạt răn đe, đó là cắt (tay, chân) khi đã có đủ các chứng cứ phạm tội, hoặc bằng hình thức cảnh cáo khi không có đủ bằng chứng buộc tội trộm cắp.

Đấng định ra những giới luật này là Allah, Đấng Toàn Tri, Đấng Sáng Suốt, Ngài biết rõ điều gì tốt đẹp cho hoàn cảnh của tạo vật của Ngài, Ngài nhân từ với họ hơn tất cả. Ngài qui định các giới luật để xoá tội cho những tín đồ Muslim tội lỗi và bảo vệ cộng đồng khỏi mọi điều xấu, điều có hại từ họ và hướng đến họ. Những kẻ hô hào chê bai việc tử hình kẻ sát nhân và chặt tay kẻ trộm từ phe đối lập với Islam, chẳng qua là họ đang phản đối việc chặt bỏ một bộ phận bệnh hoạn hư hỏng trên một cơ thể khoẻ mạnh. Trong khi không đồng tình việc loại trừ mối nguy hại âm thầm (đang phát triển) trong xã

¹ Allah bảo vệ huyết thống khỏi sự pha trộn bằng cách không công nhận đứa con Zina là con của người đàn ông, đứa trẻ chỉ là con của mẹ.

hội(68) thì cùng thời điểm đó họ lại biểu quyết việc giết những người vô tội một cách bất công chỉ vì để bảo vệ lợi ích riêng của họ.¹

Thứ bảy: Chính trị đối ngoại:

Allah ra lệnh cho những người Muslim và những nhà lãnh đạo của họ mời gọi người ngoại đạo vào Islam, để cứu rỗi họ thoát khỏi bóng tối của sự vô đức tin để đến với ánh sáng của đức tin nơi Allah, thoát khỏi sự khốn khổ của việc đắm chìm trong những thứ vật chất của cuộc sống trần tục này và thoát khỏi việc bị tước đoạt hạnh phúc của tâm hồn mà người Muslim đang thực sự tận hưởng. Vì vậy, mệnh lệnh của Allah cho tín đồ Muslim là: một người công chính lấy chính nghĩa mang lại lợi ích cho tất cả loài người, và ra sức cứu vớt tất cả loài người, khác với đường lối của con người qui định, bởi vì nó chỉ đòi hỏi con người là một công dân tốt đối với quê hương của mình. Đây là bằng chứng rõ ràng về sự thối nát và thiếu sót của so với sự công chính và hoàn hảo của Islam.

Allah ra lệnh cho người Muslim phải chuẩn bị và đề phòng kẻ thù bằng mọi sức mạnh có thể, để bảo vệ tôn giáo Islam và tín đồ Muslim cũng như để tạo nổi khiếp sợ cho kẻ thù của Allah và kẻ thù của Islam. Tương tự, Allah cho phép tín đồ Muslim ký kết các hiệp ước với những người ngoại đạo, nếu

¹ Ưu tiên việc cắt bỏ một bộ phận hoại tử của người bệnh dưới sự lựa chọn của người bệnh và thân nhân người bệnh để bảo toàn cơ thể tiếp tục được sống lành mạnh.

vấn đề ký kết phù hợp theo luật Shari'ah, và Allah nghiêm cấm người Muslim đơn phương phá bỏ giao ước đã ký kết với kẻ thù trừ khi kẻ thù bắt đầu phá bỏ giao ước hoặc có hành động khiêu khích phá vỡ giao ước, lúc đó họ cảm thấy mọi ràng buộc vô giá trị.

Và trước khi bắt đầu cuộc chiến với những kẻ ngoại đạo, Allah ra lệnh cho tín đồ Muslim phải mời gọi kẻ thù gia nhập vào Islam trước. Nếu họ từ chối lời mời gọi đó thì yêu cầu họ đóng thuế thân và tuân theo giáo luật của Allah(69). Nếu họ từ chối, thì cuộc chiến sẽ diễn ra để không xảy ra các hệ quả xấu khác(70) và để tất cả tôn giáo là của Allah.¹²

Trong trường hợp giao tranh, Allah nghiêm cấm người Muslim giết trẻ em, phụ nữ, người già và các nhà sư đang ở trong đền thờ của họ, ngoại trừ

¹ Các hệ quả xấu đó là ngăn cản Islam đến với mọi người và ngăn cản họ tự do đón nhận nó mà không bị ép buộc.

² Theo giáo luật của Islam, người Muslim phải đóng Zakah, và những người không theo Islam phải trả thuế thân, đó là một khoản tiền lấy từ đàn ông trưởng thành, miễn cho phụ nữ, trẻ em, người mất trí, người già và người nghèo. Thuế thân là một số tiền rất nhỏ, vào thời của Nabi ﷺ nó không hơn một Dinar (đồng vàng) trên một người trong một năm. Đó là số tiền không đáng là bao đối lại họ được sống an toàn dưới sự bảo vệ của nhà nước Islam, tự do mọi hoạt động sinh sống của họ và các nguồn thu nhập hợp pháp theo luật Shari'ah, họ được hưởng một cuộc sống an toàn và được bảo vệ tuyệt đối về tài sản và danh dự của họ từ phía tín đồ Muslim. Ngoài ra, các nhà thờ và tôn giáo của họ được bảo vệ. Đến khi người Muslim không thể thực hiện các quyền lợi cho họ nữa và không thể bảo vệ họ khỏi kẻ thù của họ, thì phải trả lại cho họ những gì đã lấy từ họ. Đó là sự bảo vệ, và nếu họ tham gia vào việc bảo vệ đất nước, thì họ được miễn việc nộp thuế thân, và nhà nước sẽ phải giúp đỡ người nghèo của họ và đối xử với họ như những người Muslim.

những người tham gia cùng với lực lượng chống đối bằng mưu lược hoặc bằng hành động, Ngài ra lệnh cho họ đối xử tử tế với tù binh. Và từ đây cho thấy, cuộc chiến của Islam không mang ý nghĩa thống trị hoặc đô hộ mà chỉ muốn truyền đạt chân lý và lòng thương xót đến với chúng sinh, cũng như nhằm để đưa thiên hạ rời khỏi sự thờ phượng tạo vật đến với việc thờ phượng Allah, Đấng Tạo Hoá.

Thứ tám: Tự do:

A) Tự do tín ngưỡng:

Allah Tối Cao đã ban tôn giáo Islam cho tất cả những ai không phải Muslim dưới quyền quản lý giáo luật Islam quyền tự do tín ngưỡng, sau khi Islam đã được trình bày và đã được mời gọi đến với nó. Nếu ai đồng ý lựa chọn Islam thì họ đã tìm thấy hạnh phúc và được cứu rỗi và ai lựa chọn tiếp tục trên tín ngưỡng của mình thì đã lựa cho mình sự vô đức tin, nỗi bất hạnh và sự trừng phạt trong Ngục Lửa. Với điều này, họ đã tiếp nhận được thông tin, vì vậy họ sẽ không còn cơ hội biện luận trước Allah Tối Cao, lúc đó tín đồ Muslim hãy bỏ mặc họ tự do trên tín ngưỡng của họ với điều kiện họ phải đóng thuế thân, dưới sự giám sát của bộ luật Shari'ah và không được thể hiện biểu hiệu tôn giáo của mình trước tín đồ Muslim.

Đối với người Muslim, không được xét duyệt cho hành động bỏ đạo sau khi đã tuyên bố gia nhập Islam, nếu bỏ đạo thì hình phạt dành cho họ là án tử. Sở dĩ như thế, là do tội phản đạo rời khỏi chân lý của

họ sau khi đã nhận biết rõ và họ đã trở nên không thích hợp để tồn tại, trừ khi họ biết ăn năn với Allah Tối Cao và quay trở lại Islam(71).¹

Và nếu sự bỏ đạo của một người là do phạm phải một trong những điều vô hiệu hoá Islam, thì họ cần phải ăn năn sám hối về điều đó, từ bỏ nó, ghét nó và cầu xin Allah Tối Cao tha thứ cho lỗi lầm đó.

Có rất nhiều điều hủy hoại Islam, nổi bậc nhất là: Shirk với Allah Tối Cao, đó là hành động tạo dựng cùng với Allah một thần linh khác, nhận lấy thần linh đó làm trung gian giữa họ với Allah, cầu xin thần linh đó, cúng tế cho nó, cho dù có công nhận thần linh đó bằng tên gọi và bằng hình thức thờ phượng - giống như những người đa thần thời tiền Islam đã thờ phượng tượng thần, họ gán cho chúng những cái tên của những người mộ đạo và cầu xin họ quyền biện hộ - hoặc không công nhận là một thần linh sánh vai với Allah, và việc thờ phượng mà

¹ đạo: Là việc từ bỏ Islam trở về với sự vô đức tin, bởi vì không ai làm điều đó khi đã chọn Islam bằng sự hài lòng và không có tôn giáo hay văn hoá nào làm một người rời bỏ nó cả, bởi vì sự bỏ đạo không đạt đến sự hoàn hảo và kỳ diệu của Islam. Trong số các hậu quả của việc bỏ đạo là kích động đến xã hội Islam, đẩy mọi người đến với sự vô đức tin tương tự họ hoặc theo đuổi dục vọng hoặc vì các lợi ích vật chất và xã hội. Bỏ đạo Islam chẳng khác chi là việc rời khỏi một giao ước trình trọng, thiêng liêng. Điều này tương tự trên hầu hết các quốc gia ngày nay chấp thuận hình sự hóa tội phản quốc và áp dụng án tử hình cho kẻ phản quốc, và theo đó kẻ bỏ đạo đạt đến tình trạng tha hóa mà không có gì khác ngoài việc cần loại trừ ra khỏi cộng đồng Islam bằng án tử hình. Tuy nhiên, việc quyết định tội trạng của kẻ bỏ đạo và mức án phạt đối với y phải do cấp lãnh đạo, nhà cầm quyền quyết định dựa trên các bước xét xử chính xác, khách quan nhờ đó mà duy trì được nền trị an cho tôn giáo của xã hội người Muslim.

họ dành cho nó giống như những người đa thần tự nhận thuộc về Islam, họ không chấp nhận những ai kêu gọi họ tôn thờ Allah duy nhất, họ cho rằng Shirk là khi nào cúi lạy tượng thần hoặc khi nào một người bề tôi nói về một vật nào đó ngoài Allah: đây là thần linh của tôi.

Những người này tương tự như những người uống rượu nhưng họ gọi nó bằng một tên gọi khác, tình trạng của họ đã được trình bày ở phần trước. Allah Tối Cao phán:

(فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (2) أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ (3))

﴿(2) . . . Do đó, Người hãy thờ phượng Allah, thành tâm qui phục một mình Ngài.

(3) Lễ nào việc chân thành qui phục không phải chỉ dành riêng cho một mình Allah duy nhất ư? Những kẻ đã nhận lấy ngoài Ngài các đẳng bảo hộ (từ các thần linh bực tượng, các tà thần, nói): “Chúng tôi không thờ phượng họ mà thật ra chúng tôi chỉ muốn nhờ họ đưa chúng tôi đến gần Allah mà thôi.” Allah chắc chắn sẽ xét xử giữa họ về điều họ tranh cãi. Quả thật, Allah không hướng dẫn kẻ nói dối, vô đức tin.﴾ (chương 39 – Az-Zumar: 2, 3), và Allah Tối Cao phán:

(ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ (13) إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۚ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكِكُمْ ۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ (14))

{(13) . . . Đó là Allah, Thượng Đế của các người, mọi quyền thống trị đều thuộc về Ngài. Còn những kẻ mà các người cầu nguyện ngoài Ngài không nắm quyền chi phối (bất cứ thứ gì cho dù đó) chỉ là một lớp vỏ chà là.

(14) Nếu các người cầu nguyện chúng (các thần linh ngoài Allah) thì chúng sẽ không nghe được lời cầu nguyện của các người, và cho dù chúng có nghe được đi chăng nữa thì chúng cũng không thể đáp lại lời cầu nguyện của các người được. Vào Ngày Phán Xét, chúng sẽ phủ nhận việc các người tổ hợp (chúng với Allah). Và không ai có thể nói cho Người (hỡi Thiên Sứ) biết sự thật giống như (Allah), Đấng Thông Toàn cả.} (chương 35 - Fatir: 13, 14).

1- Không công nhận người đa thần là người vô đức tin và những ai tương tự họ: Như người Do Thái, người Cơ Đốc giáo, người vô thần, người Bái Hỏa giáo, những kẻ phân xử không theo giáo luật mà Allah đã ban xuống, và những kẻ không hài lòng về giáo luật của Allah. Vì vậy, ai không công nhận những người này là những kẻ vô đức tin sau khi đã biết rằng Allah đã khẳng định họ là những kẻ vô đức tin thì người đó là kẻ vô đức tin.

2- Bùa thuật là đại Shirk, ai sử dụng hoặc hài lòng với nó sau khi biết rõ nó là hành vi vô đức tin thì y là vô đức tin.

3- Cho rằng luật pháp hoặc qui định của con người tốt hơn bộ luật Shari'ah của Islam hoặc sự phán quyết của người khác tốt hơn sự phán quyết

của Nabi ﷺ hoặc cho rằng được phép phán quyết theo luật lệ ngoài giáo luật của Allah.

4- Ghét Thiên Sứ ﷺ hoặc ghét một điều nào đó khi biết đó là giáo luật của Thiên Sứ ﷺ.

5- Nhạo báng(72) bất cứ điều gì khi biết nó thuộc về tôn giáo Islam.¹

6- Không thích việc Islam được lan tỏa hoặc vui mừng cho việc suy tàn của Islam.

7- Kết thân với những người ngoại đạo bằng tình yêu thương và việc hỗ trợ họ trong khi có biết việc một người kết thân với họ bị xem là người của họ.

8- Cho rằng được phép rời khỏi bộ luật Shari'ah của Muhammad ﷺ trong khi biết rõ rằng không ai được phép rời khỏi bộ luật đó dù về bất cứ vụ việc gì.

9- Quay lưng lại với tôn giáo của Allah, đối với bất cứ ai quay lưng với Islam sau khi được nhắc nhở nhưng vẫn không chịu học hỏi và thực hiện theo thì y là người vô đức tin.

10- Chối bỏ một phán quyết từ các giáo luật Islam sau khi đã được thống nhất. Và có nhiều bằng chứng Kinh Qur'an và Sunnah về những điều hủy hoại Islam.

B) Tự do quan điểm:

Allah đã ban cho quyền tự do quan điểm trong Islam với điều kiện ý kiến đó không mâu thuẫn với

¹ Nhạo báng Allah, hoặc một vị Thiên Sứ, Nabi bất kỳ như Muhammad, Musa (Môi-sê), Ysa (Jesus) hoặc bất cứ gì được biết là của tôn giáo Islam.

răn dạy của Islam, vì vậy Ngài đã ra lệnh cho người Muslim phải nói lời chân lý trước bất kỳ ai đều không bị khiển trách trước Allah, và Ngài qui định hành động đó tốt hơn cả việc Jihad. Ngài ra lệnh cho người Muslim phải khuyên bảo tích cực các nhà lãnh đạo về vụ việc Islam và ngăn cản họ làm trái lệnh Ngài. Ngài ra lệnh phải đáp trả những ai kêu gọi đến điều giả tạo, sai trái và ngăn cản họ. Và đây là hệ thống tốt nhất, tuyệt vời nhất về việc tôn trọng quan điểm. Đối với các quan điểm đối lập với bộ Shari'ah của Allah, tuyệt đối không cho phép được trình bày, bởi điều đó chỉ mang lại điều tiêu cực và chống phá chân lý.

C) Tự do cá nhân:

Trong Islam, Allah ban cho con người quyền tự do cá nhân trong khuôn khổ của bộ luật Shari'ah trong sáng, Ngài qui định cho con người - dù nam hay nữ - được tự do trong các hành động giữa mình với mọi người như kinh doanh, mua bán, cho tặng, làm thiện nguyện, tha thứ. Ngài cho quyền mỗi người nam và mỗi người nữ tự do chọn bạn đời và không ai có quyền ép buộc họ kết hôn với ai mà họ không bằng lòng. Trường hợp người phụ nữ chọn bạn đời không phải là người có thể đảm bảo tôn giáo cho cô ta thì cô ta không được phép mục đích để bảo toàn tín ngưỡng và danh dự cho cô ta, và sự cấm đoán đó là điều cải thiện cho cô ta và gia đình cô ta.

Người bảo hộ cho phụ nữ (được gọi là Wali) là người có mối quan hệ gần nhất với cô ta như cha,

chú bác ruột . . . hoặc người được uỷ quyền. Người này đảm nhiệm việc hứa gả trong cuộc giao kết hôn ước với chồng của cô ta, bởi lẽ phụ nữ không được phép tự đứng ra gả mình khi mà hành động này giống như một hình thức tình dục bất hợp pháp. Người Wali sẽ nói với người chú rể trong cuộc hôn ước: "Tôi gả cho cậu (tên cô dâu)". Chú rể đáp: "Con chấp nhận cuộc hôn nhân này." Và trong cuộc giao ước này phải có mặt (ít nhất) hai nam nhân chứng.

Islam không cho phép tín đồ Muslim vượt qua hạn mức cho phép mà Allah đã qui định cho họ. Quả thật, bản thân họ và mọi thứ họ sở hữu đều thuộc về Allah, vì vậy họ cần phải hành xử trong khuôn khổ giới luật mà Ngài đã qui định như một lòng thương xót dành cho đám bầy tôi của Ngài. Ai nắm chặt qui định sẽ được hướng dẫn và hạnh phúc và ai đối nghịch sẽ bị đau khổ và diệt vong. Vì vậy, Allah nghiêm cấm mọi hành động Zina (tình dục ngoài hôn nhân), tình dục đồng giới, nghiêm cấm tín đồ Muslim tự tử và mọi hành vi thay đổi hình dáng (tự nhiên) mà Allah đã tạo hoá. (Nghĩa là cấm thẩm mỹ chỉnh sửa các bộ phận trên cơ thể khi đã bình thường, cho phép chỉnh sửa đối với các trường hợp không bình thường như súc môi, tay chân dị tật...).

Đối với việc tỉa ria mép, cắt móng tay chân, tẩy lông phần kín, nhổ lông nách và cắt da qui đầu là những điều được Allah ra lệnh.

Allah nghiêm cấm người Muslim bắt chước kẻ thù của Ngài trong những vấn đề dành riêng cho họ.

Bởi lẽ việc bắt chước và yêu thích họ trong các vấn đề bên ngoài sẽ dẫn đến việc bắt chước họ và yêu thích họ trong trái tim.

Allah muốn người Muslim là nguồn cung cấp tư tưởng Islam đúng đắn, chứ không phải là người thu thập những suy nghĩ và quan điểm của con người. Allah muốn người Muslim là một tấm gương tốt, chứ không phải là một kẻ bắt chước.

Đối với những gì liên quan đến các ngành sản xuất, chuyên môn kỹ thuật, thì Islam yêu cầu người Muslim cần phải học hỏi, cần phải trau dồi kiến thức từ các thể hệ đi trước cho dù không phải là Muslim, bởi kiến thức vốn là do Allah dạy cho loài người, Ngài phán:

(عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ)

{Đấng đã dạy con người những điều y không biết.} (chương 96 - Al-'Alaq: 5)

Đây là cấp độ cao nhất của lời khuyên và cải cách để một người được hưởng lợi từ quyền tự do của mình, giữ gìn phẩm giá của mình và bảo vệ nó khỏi cái xấu của bản thân và cái xấu của người khác.

D) Tự do cư ngụ:

Allah Tối Cao đã ban cho người Muslim quyền tự do cư ngụ, vì vậy không ai được phép bước vào nơi ở của người khác, không được phép nhìn ai đó lúc y đang ở nơi riêng của mình trừ phi được phép của y.

H) Tự do kiếm sống:

Allah đã ban cho người Muslim quyền tự do kiếm sống và chi tiêu trong giới hạn mà Ngài đã qui định cho họ, vì vậy Ngài ra lệnh cho người Muslim phải lao động và kiếm sống đủ cho bản thân và gia đình, và để chi dùng vào việc tốt và đạo đức. Đồng thời, Allah nghiêm cấm người Muslim kiếm sống bằng các con đường bất chính như: cho vay lấy lãi, cờ bạc, hối lộ, trộm cắp, hành nghề bói toán, bùa ngải phép thuật, mại dâm và tình dục đồng giới. Allah nghiêm cấm việc thu lợi từ những thứ Haram như thu nhập từ việc vẽ người và động vật(73), rượu, heo, các dụng cụ âm nhạc, tiền công từ việc ca hát và nhảy múa, cũng như nghiêm cấm việc kiếm tiền và chi tiêu vào các nguồn Haram này. Vì vậy, người Muslim tuyệt đối không chi dùng bất cứ thứ gì ngoại trừ đó là hình thức Halal. Đây là cấp độ cao nhất của lời khuyên, sự hướng dẫn và cải thiện dành cho con người về việc thu nhập và chi tiêu của mình, để sống giàu có với thu nhập từ nguồn Halal và hạnh phúc.¹

Thứ chín: Gia đình:

Allah Tối Cao đã tổ chức gia đình trong luật Shari'ah của Islam theo một hệ thống hoàn chỉnh nhất, giúp mang lại hạnh phúc đối với ai bám sát hệ thống này. Ngài quy định phải ăn ở tử tế với cha mẹ bằng những lời nói nhẹ nhàng, bằng việc thăm hỏi

¹ Islam nghiêm cấm vẽ con người, tất cả động vật có linh hồn dưới bất cứ hình thức nào như vẽ bằng tay hoặc điêu khắc trên gỗ hoặc tạc tượng bằng đất sét, xi măng . . . tất cả đều nằm trong lời cảnh báo về sự trừng phạt nghiêm khắc đối với những người tạo ra chúng.

liên tục nếu ở xa cha mẹ, hầu hạ cha mẹ, đáp ứng nhu cầu của cha mẹ, cấp dưỡng cho cha mẹ, xây nhà ở cho cha mẹ nếu thuộc diện nghèo khó. Allah cảnh báo sự trừng phạt đối với những ai bỏ bê cha mẹ, và Ngài hứa ban hạnh phúc cho đứa con hiếu thảo. Allah đã qui định việc kết hôn lập gia đình và trình bày rõ giá trị của nó trong Kinh Qur'an và qua lời nói của Thiên Sứ của Ngài ﷺ.

Giá trị của việc qui định kết hôn

1- Với hôn nhân, có một trong những lý do lớn nhất để bảo vệ danh tiết, bảo vệ khỏi hành vi bị nghiêm cấm - Zina (quan hệ tình dục không đúng đắn) - và bảo vệ con mắt không ngắm nhìn những điều Haram.

2- Với hôn nhân, mỗi vợ chồng có được sự bình yên và an nhiên bên người bạn đời của mình, bởi lẽ Allah đã kết chặt họ bằng tình yêu thương và lòng bao dung.

3- Với hôn nhân, số lượng người Muslim tăng lên một cách hợp pháp, trong đó có sự thuần khiết và công bình.

4- Với hôn nhân, vợ chồng, mỗi người phục vụ cho nhau, làm tròn trách nhiệm với người bạn đời của mình một cách đúng lẽ hợp với qui luật tự nhiên như Allah Hiển Vinh đã tạo hóa.

Người chồng sẽ lao động bên ngoài và kiếm nguồn thu nhập để cấp dưỡng cho vợ con, và người vợ đảm đương công việc nội trợ, đó là mang thai,

cho con bú, nuôi dạy con, chuẩn bị cơm nước cho chồng, quán xuyến nhà cửa. Khi người chồng trở về nhà trong trạng thái mệt mỏi thì sự mệt mỏi sẽ tan biến khi anh ta bước vào nhà được bên cạnh với vợ con, nhờ đó khiến cả gia đình sống trong sự thoải mái và an vui. Islam không cấm việc phụ nữ giúp chồng trong việc tìm kiếm nguồn thu nhập - khi cả hai đã đồng thuận. Phụ nữ có thể lao động kiếm nguồn thu nhập riêng cho bản thân hoặc hỗ trợ chồng. Tuy nhiên, công việc cần có biệt lập với nam giới, không được trà trộn cùng với giới, chẳng hạn như làm việc tại ở nhà riêng hoặc trong trang trại riêng hoặc trang trại của gia đình cô ấy hoặc của bên chồng. Đối với công việc khiến cô ấy phải hòa nhập với đàn ông khác trong nhà máy, văn phòng, cửa hàng, hoặc những nơi tương tự, điều này không được phép đối với một người phụ nữ, thậm chí có được sự đồng ý của chồng, của cha mẹ, của người thân và cô ta hài lòng với hoàn cảnh làm việc như thế vẫn không được. Bởi vì đó là hành động trưng bày phụ nữ và trưng bày cho xã hội một mối nguy hại ngầm. Phụ nữ cần được bảo vệ trong nhà của mình tránh tiếp xúc với những người đàn ông mà bàn tay của họ có thể gây ra điều lợi lỗi, tránh những ánh nhìn dục vọng của những kẻ bệnh hoạn. Riêng đối với phụ nữ rời khỏi nhà một mình giống như hình ảnh con cừu lạc giữa bầy sói, các mối nguy hại ngầm luôn vây quanh cô ta, và có lẽ trong một thời

gian ngăn những kẻ bất lương sẽ xé nát danh dự và nhân phẩm của cô ta.

Trường hợp người chồng không hài lòng với một người vợ, Allah cho phép anh ta cưới thêm vợ và tối đa là bốn vợ, với điều kiện anh ta phải công bằng giữa các bà vợ về ba mặt: chỗ ở, cấp dưỡng và thời gian bên vợ. Riêng về tình yêu thương trong trái tim thì không bị bắt tội bởi nó không nằm trong tầm kiểm soát của con người. Tuy nhiên, Allah đã khẳng định con người sẽ không công bằng khi có nhiều vợ qua câu Kinh:

(وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ)

{Các người (những người chồng) sẽ chẳng thể nào công bằng (tuyệt đối trong việc đối xử) với các người vợ (của các người) cho dù các người có cố gắng ra sao.} (chương 4 – An-Nisa': 129) Đó là tình yêu và những gì gắn liền với nó. Allah không bắt buộc con người về mặt tình yêu nhiều ít đối với người có nhiều hơn một vợ, bởi con người bất lực trước điều này. Allah đã cho phép các Thiên Sứ của Ngài và những ai cố gắng phấn đấu duy trì công bằng được phép cưới nhiều vợ, bởi vì Ngài biết rõ nhất điều gì tốt cho họ, tốt cho cả nam và nữ. Theo đó, với một người đàn ông khỏe mạnh có khuynh hướng tình dục cao, anh ta có thể thỏa mãn nhu cầu tình dục cho cả bốn phụ nữ và đảm bảo được cho họ về kinh tế, nếu như chỉ giới hạn một vợ như trường hợp của những người theo đạo Thiên Chúa(74) và

những người khác, và như những gì mà kẻ thù của Islam kêu gọi, và nếu giới hạn chỉ một người vợ thì những tệ nạn sau đây sẽ xảy ra:¹

Thứ nhất: Nếu chồng là người có đức tin, ngoan đạo, biết kính sợ Allah, có khuynh hướng tình dục cao, anh ta có thể cảm nhận cuộc sống của mình đang bị thiếu thốn, phải kiềm hãm nhu cầu ham muốn Halal, bởi khi chỉ một vợ, anh ta sẽ phải chịu đựng thời gian vợ mang thai ở những tháng cuối, sinh con, kinh nguyệt, bệnh tật... đây là những khoảng thời gian người chồng cảm nhận như không có vợ. Tuy nhiên, cảm nhận này là đối với người chồng có tình nghĩa sâu đậm với vợ, thương yêu vợ, ở vợ có điều thu hút anh ta, còn nếu như người chồng không có tình cảm sâu đậm với vợ và cô vợ không có gì sâu sắc với anh chồng thì vấn đề tệ hại hơn.

Thứ hai: Nếu chồng là người không vâng lời Allah và là người phản bội, anh ta sẽ phạm tội Zina và bỏ. Nhiều người không nhìn nhận chế độ đa thê nhưng lại phạm tội Zina và phản bội và quan hệ với nhiều phụ nữ một cách không giới. Và hậu quả nghiêm trọng hơn hết là một người bị kết tội là vô đức tin khi cố phản đối giáo luật đa thê, một điều đáng xấu hổ cho y khi y biết rõ Allah cho phép điều đó.

¹ Vị Nabi của Allah, Ysa (Giê-su) đã không cấm việc đa thê mà là những ai theo đạo Thiên Chúa đã cấm theo ý tưởng bất chợt của họ.

Thứ ba: Có nhiều phụ nữ bị tước đoạt quyền kết hôn và sinh con cái nếu chế độ đa thê bị cấm. Vì vậy, sẽ có phụ nữ ngoan đạo và hạnh phúc khi được kết hôn đàng hoàng và có những phụ nữ sống đau khổ như những gái điếm để những kẻ tội phạm mua vui.

Điều mà ai cũng biết là số lượng nữ luôn nhiều hơn nam vì nam giới dễ tử vong hơn với nhiều lý do như chiến tranh, làm những công việc nguy hiểm. Vả lại, thông thường bé gái sẵn sàng làm vợ sau khi đã trưởng thành còn nam giới thì không phải ai cũng đủ khả năng làm chồng do vấn đề sức khoẻ hoặc tiền cưới và nhiều trách nhiệm cho cuộc sống vợ chồng v.v.. Vì vậy, người ta biết rằng Islam công bằng với phụ nữ và có lòng thương xót đối với họ. Những người phản đối chế độ đa thê, thật ra họ là kẻ thù của phụ nữ, của sự đức hạnh và của các vị Nabi. Chế độ đa thê là đường lối của các vị Nabi khi họ cưới các phụ nữ và gắn kết họ với nhau trong giới hạn mà Allah đã qui định cho Họ.

Đối với sự ghen tuông và buồn bã mà người vợ cảm thấy khi chồng mình lấy người khác, đó là vấn đề tình cảm và cảm xúc, điều đó không là lý do phù hợp để được ưu tiên trong bất kỳ vấn đề nào trước bộ luật Islam. Tuy nhiên, người phụ nữ có quyền đặt điều kiện trước cuộc hôn ước rằng ngoài cô ta người chồng không được cưới thêm ai khác. Khi người chồng đồng ý điều kiện đó thì anh ta phải tuân thủ theo điều kiện này. Trường hợp người chồng quyết cưới thêm vợ khác thì người vợ được quyền lựa

chọn chấp nhận tiếp tục sống chung hoặc yêu cầu hủy hôn và người chồng không được phép lấy bất cứ thứ gì mà anh ta đã cho cô ta.

Allah đã ban hành cho phép ly dị, đặc biệt trong các trường hợp vợ chồng bất hòa hoặc trong trường hợp một trong hai vợ chồng không còn tình cảm với người kia nữa, để cả hai không phải sống trong đau khổ và bất hòa, và để mỗi người trong số họ tìm được một người bạn đời khác mà mình hài lòng và cảm thấy hạnh phúc suốt phần đời còn lại và cả Đời Sau(75) khi mà cả hai đều được chết trong Islam.¹

Thứ mười: Sức khỏe:

Luật Shari'ah của Islam mang đến một nền cơ sở y học. Đó là Kinh Qur'an, và các Hadith của Sứ Giả Muhammad ﷺ trình bày cụ thể về những căn bệnh về tinh thần, về thể chất và trình bày rõ cách điều trị cả hai loại bệnh này, Allah Tối Cao phán:

(وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ)

«TA (Allah) ban xuống trong Qur'an phương thuốc chữa lành (bệnh tật) và hồng phúc cho những người có đức tin.» (chương 17 – Al-Isra: 82). Thiên Sứ Muhammad ﷺ nói:

«مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً، إِلَّا قَدْ أُنْزِلَ لَهُ شِفَاءٌ، عِلْمُهُ مِنْ عِلْمِهِ، وَجَهْلُهُ مِنْ جَهْلِهِ».[76]

¹ Đối với những nữ Muslim ngoan đạo (chưa kết hôn hoặc đã ly hôn) nếu Allah cho họ vào Thiên Đàng sau khi phục sinh và thanh toán, Ngài cho họ quyền lựa chọn kết hôn với những người đàn ông trong Thiên Đàng mà họ hài lòng. Đối với phụ nữ tái hôn nhiều lần sau khi những người chồng trước qua đời, khi mà tất cả đều được vào Thiên Đàng thì Allah cho họ lựa chọn một người chồng mà họ hài lòng nhất với anh ta trong cuộc sống trần gian.

{Allah không ban xuống bất cứ căn bệnh nào ngoại trừ Ngài ban xuống một phương thuốc chữa trị cho căn bệnh đó, tuy nhiên, có người biết và có người không biết.}(76)¹

Và Thiên Sứ ﷺ nói:

«فَتَدَاوُوا وَلَا تَدَاوُوا بِحَرَامٍ» [77].

{Các người hãy chữa bệnh nhưng đừng chữa bệnh với những thứ Haram.}(77)² Trong cuốn sách “Zad Al-Ma'ad Fi Hadyi Khair Al'Ibad” của học giả Imam Ibnu Al-Qayyim đã trình bày chi tiết điều đó, vì vậy, hãy tham khảo cuốn sách đó, bởi đó là một trong những cuốn sách Islam hữu ích, giải thích toàn diện nhất về Islam, và về tiểu sử của vị Thiên Sứ cuối cùng Muhammad ﷺ.

Mười một: Kinh tế, thương mại, sản xuất và trồng trọt: Những gì con người cần như nước, thực phẩm, tiện ích công cộng và tổ chức đảm bảo cho họ duy trì thành phố và làng mạc của họ, việc giữ gìn sạch sẽ, quy định về giao thông, cuộc chiến chống gian lận và nói dối, v.v.. tất cả những điều này đã được giải thích rõ ràng trong Islam một cách chi tiết.

Mười hai: Trình bày về những kẻ thù tiềm ẩn và cách để loại trừ: Allah Tối Cao đã trình bày rõ trong Kinh Qur'an cao quý với đám bày tôi Muslim của

¹ Ahmad ghi số (1/377, 413, 453), Ibnu Maajah ghi số (2/340), Ibnu Hibban ghi số (1394) và Al-Hakim ghi số (4/196), được Al-Albani xác thực Sahih trong bộ chuỗi Hadith Sahih số (451).

² Abu Dawood ghi số (3874), được Al-Albani xác thực Sahih trong Sahih Al-Jami'a số (1762).

Ngài rằng họ có những kẻ thù sẽ lôi kéo họ rơi vào sự diệt vong ở cuộc sống trần gian này và Đời Sau, nếu họ nghe theo kẻ thù và làm theo họ. Ngài cảnh báo họ về những kẻ thù đó, và trình bày cho họ cách để loại trừ, và những kẻ thù này gồm:

Kẻ thù nguy hại nhất: Là Shaytan bị nguyên rủa: Kẻ xúi giục các kẻ thù khác chống lại con người. Hẳn là kẻ thù của tổ phụ của chúng ta, Adam và tổ mẫu chúng ta Hauwa'. Hẳn là kẻ đã khiến cả hai người họ bị trục xuất khỏi Thiên Đàng. Shaytan là kẻ thù vĩnh viễn của con cháu của Adam (loài người) cho đến Ngày Tận Thế. Hẳn nỗ lực hết mình để lôi kéo loài người rơi vào tình trạng vô đức tin Allah cho đến khi Allah giam họ mãi mãi nơi Ngục Lửa - cầu xin Allah che chở. Nếu hẳn bất lực trong việc lôi kéo con người đến với tình trạng vô đức tin thì hẳn lôi kéo con người đến với hành vi trái lệnh Allah để họ phải hứng chịu cơn thịnh nộ và sự trừng phạt của Ngài.

Shaytan là một linh hồn di chuyển trong mạch máu con người, hẳn thì thâm trong tâm trí của họ, tô điểm điều xấu cho họ để họ rơi vào khi họ nghe theo hẳn. Cách để loại bỏ Shaytan là con người cần làm theo như những gì Allah đã hướng dẫn, đó là, mỗi khi nổi giận hoặc dự định làm điều tội lỗi thì người Muslim hãy nói: “A 'u zdu bil la hi mi nash shay to nir ro j.i.m” và không làm theo cơn giận điều khiển và không vi phạm điều Haram. Cần phải biết động cơ cho cái ác mà con người cảm thấy trong mình là do Shaytan xúi giục để đẩy con người vào

diệt vong, rồi sau đó hấn chối bỏ mà tuyên bố vô can như Allah phán:

(إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ)

﴿Quả thật, Shaytan là kẻ thù của các người. Do đó, các người hãy coi nó là kẻ thù (mà chiến đấu chống lại nó). Quả thật, (Shaytan) chuyên kêu gọi bè phái của nó để làm cho chúng trở thành những người bạn của Hỏa Ngục.﴾ (chương 35 - Fatir: 6).

Kẻ thù thứ hai: Dục vọng: Nó bao gồm những việc con người có thể cảm nhận qua hành vi dù biết đó là chân lý nhưng từ chối hoặc thẳng thừng từ chối khi chân lý đến từ người khác, hoặc từ chối giáo luật được truyền đến từ Allah Tối Cao và gạt bỏ giáo luật đó. Bởi vì, điều đó trái ngược với mong muốn của bản thân y; cũng như việc ưu tiên sở thích hơn lý lẽ công bằng. Cách để loại bỏ kẻ thù này là cầu xin Allah che chở khỏi việc chiều theo dục vọng của bản thân, không đáp lại sự thôi thúc của nó, phải nói sự thật và chấp nhận sự thật cho dù có cay đắng.

Kẻ thù thứ ba: Linh hồn kêu gọi làm điều: Những ai mà linh hồn họ khiến họ muốn làm những điều Haram như Zina, uống rượu, không nhịn chay Ramadan và những điều khác mà Allah đã cấm. Cách để loại bỏ kẻ thù này là khẩn vái Allah che chở khỏi điều xấu của linh hồn và Shaytan, cố kiềm chế bản thân không làm điều Haram với ý định tìm kiếm sự hài lòng nơi Allah, cũng như kiềm chế bản thân

không ăn uống bất cứ thứ gì mà bản thân thèm khát nếu là thực phẩm có hại, luôn ghi nhớ rằng dục vọng này chỉ thoáng qua, sau đó là sự đau khổ và hối tiếc kéo dài.

Kẻ thù thứ tư: Shaytan từ loài người: Và họ là những con người trái lệnh Allah, những kẻ mà họ đã bị lũ Shaytan điều khiển, họ trở thành những người yêu thích điều tội lỗi và lôi kéo tất cả những ai kết giao với họ. Cách loại bỏ kẻ thù này là đề cao cảnh giác họ, xa lánh họ và không ngồi cùng họ.

Mười ba: Mục tiêu cao cả và cuộc sống hạnh phúc: Mục tiêu cao cả mà Allah Tối Cao hướng dẫn bày tỏ của Ngài đến với nó, vốn không phải là cuộc sống trần tục này và những cám dỗ thoáng qua ... mà là sự chuẩn bị cho tương lai thực sự và vĩnh cửu, đó là: cuộc sống Đời Sau sau khi chết. Một người Muslim trung thực sẽ luôn phấn đấu trong cuộc sống hiện tại, coi đó là một phương tiện cho cuộc sống Đời Sau, là một mảnh vườn gieo trồng cho Đời Sau, chứ không phải là mục đích cuối cùng.

Y sẽ luôn ghi nhớ lời phán của Allah Tối Cao:

(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)

{TA đã không tạo ra loài Jinn và loài người ngoại trừ là để chúng thờ phượng một mình TA.} (chương 51 - Azd-Zdariyat: 56). Đấng Tối Cao phán:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (18) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ

هُمُ الْفَاسِقُونَ (19) لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ((20))

﴿(18) Hỡi những người có đức tin! Các người hãy kính sợ Allah và hãy để linh hồn nhìn lại những gì mà nó đã gửi đi trước cho ngày mai. Các người hãy kính sợ Allah! Quả thật, Allah thông toàn những gì các người làm.

(19) Các người chớ đừng giống như những kẻ đã quên Allah rồi Ngài khiến họ quên đi chính mình. Những kẻ đó là những kẻ đại nghịch, bất tuân.

(20) Những người bạn của Hỏa Ngục không ngang bằng với những người bạn của Thiên Đàng. Những người bạn của Thiên Đàng là những người thắng lợi và thành đạt.﴾ (chương 59 - Al-Hashr: 18 - 20), và Allah Tối Cao phán:

(فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (7) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (8))

﴿(7) Vì vậy, bất cứ ai hành thiện dù việc thiện đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó.

(8) Và bất cứ ai làm việc xấu dù việc xấu đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó.﴾ (chương 99 - Az-Zalzalah: 7, 8).

Người Muslim trung thực ghi nhớ những các câu Kinh vĩ đại này và

các câu Kinh tương tự từ lời phán của Allah Tối Cao hướng họ đến với việc thờ phượng Ngài, mục đích mà Ngài đã tạo ra họ, và một tương lai tuyệt vời đang chờ đợi họ, không có gì phải nghi ngờ. Vì vậy, người Muslim sẽ chuẩn bị cho tương lai vĩnh cửu

đích thực đó bằng cách chân thành thờ phượng một mình Allah, cố gắng hành động những gì làm hài lòng Ngài, hy vọng được Ngài hài lòng về mình. Và để Allah ban cho vinh dự trong cuộc sống này là phải tuân lệnh Ngài mong là sau khi chết được Ngài thu nhận vào Thiên Đàng vĩnh cửu. Allah ban cho y vinh dự trong cuộc sống tốt này là Ngài sẽ cho y sống một cuộc sống tốt lành, y sẽ sống trong sự bảo vệ và phù hộ của Ngài. Nhìn vào ánh sáng của Allah, người đó thực hiện sự thờ phượng Allah đúng như Ngài đã ra lệnh, y sẽ cảm thấy sự ngọt ngào với sự cứu rỗi của Allah Tối Cao và khi y tụng niệm Ngài bằng trái tim và chiếc lưỡi, y sẽ cảm thấy an bình trong lòng.

Y đối xử tử tế với mọi người bằng lời nói và bằng hành động. Vì vậy, y sẽ nghe được lời nhận xét tốt và có được lời cầu nguyện tốt đẹp của họ, và những người ganh tị, chỉ trích nhìn thấy sự tử tế đó sẽ không ngăn cản họ đối xử tốt với y, bởi vì chỉ muốn tìm sự hài lòng của Allah và phần thưởng nơi Ngài. Khi y thấy và nghe được từ những kẻ xấu ghét tôn giáo những lời nhạo báng cũng như hành động hăm hại thì y sẽ nghĩ đến các vị Thiên Sứ của Allah, y sẽ biết đây là con đường của Allah, thế là tình yêu thương Islam càng tăng thêm và càng vững chắc hơn. Y lao động bằng đôi tay của mình tại văn phòng, nông trại, cửa hàng, hay nhà máy, nhằm mang lại lợi ích cho Islam và tín đồ Muslim bằng việc sản xuất của mình, và để đạt được phần thưởng

từ nơi Allah vào Ngày trình diện Ngài dựa trên sự định tâm trung thực của, đồng thời để có thu nhập tốt chi tiêu cho bản thân và gia đình mình, và làm thiện nguyện. Nhờ đó, y có được cuộc sống giàu lòng từ tâm, biết hài lòng, và luôn hy vọng ân phước nơi Allah bởi vì Allah yêu thương người có đức tin mạnh mẽ kiên cường, ăn uống, ngủ nghỉ không phung phí; và để tăng thêm lòng kính sợ Allah qua việc vâng lệnh Ngài. Y duy trì quan hệ ân ái với vợ là để giữ vợ và bản thân mình khỏi điều Allah nghiêm cấm, để có con cái thờ phượng Allah, để chúng cầu nguyện cho y lúc còn sống và sau khi y qua đời. Vì vậy, việc làm thiện tốt của y sẽ vẫn tiếp tục, y tìm kiếm nhiều con cái để gia tăng số lượng Muslim. Thế là y có được ân phước từ Allah cho việc làm đó; y tạ ơn Ngài về tất cả hồng phúc thì y có được sự phù hộ từ nơi Ngài trong việc tuân lệnh Ngài; y công nhận chúng đều đến từ Allah duy nhất thì y có được ân phước từ nơi Ngài. Y biết rằng đôi khi y gặp phải sự đói khát, sợ hãi, bệnh tật, nạn kiếp là do Allah đã an bài cho y. Allah an bài những đau khổ đó để nhìn thấy - mặc dù Ngài đã biết rõ(78) - mức độ kiên nhẫn, sự hài lòng của y trước sự an bài của Ngài. Vì vậy, nếu kiên nhẫn, hài lòng và tạ ơn Allah Tối Cao trong mọi hoàn cảnh, hy vọng vào phần thưởng mà Ngài đã chuẩn bị cho người kiên nhẫn, mọi tai họa và đau khổ trở nên dễ dàng với y và y chấp nhận nó, giống như

bệnh nhân chấp nhận vị đắng của thuốc với hy vọng bệnh sẽ được chữa lành.¹

Khi tín đồ Muslim sống trên trần gian này đúng theo khuôn khổ mà Allah ra lệnh với một tinh thần tự giác cao, y làm cho một tương lai vĩnh cửu đích thực để có một cuộc sống hạnh phúc mãi mãi không bao giờ còn buồn phiền cũng như không bị cái chết làm gián, thì không còn gì nghi ngờ rằng y sẽ có được sự hạnh phúc ở đời này và cả ở Đời Sau sau cái chết, Allah Tối Cao phán:

(تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۖ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ)

﴿Đó là ngôi nhà (nơi Thiên Đàng) ở cõi Đời Sau mà TA đã tạo ra cho những ai không muốn suy tôn mình cao cả và cũng không làm những điều thối nát trên trái đất. Và kết cuộc tốt đẹp chỉ dành cho những người ngoan đạo.﴾ (chương 28 - Al-Qasas: 83). Allah vĩ đại đã phán:

(مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

﴿Bất cứ ai hành thiện, dù nam hay nữ, trong lúc y là một người có đức tin, TA chắc chắn sẽ ban cho

¹ Việc Allah ra lệnh cho đám bầy tôi của Ngài và việc Ngài ngăn cấm họ và Ngài biết ai sẽ vâng lời và ai sẽ không vâng lời trước đó. Tuy nhiên, để thưởng phạt người bề tôi bởi việc làm của y một cách công bằng và kẻ làm điều xấu không nói: "Thượng Đế đã bắt công với tôi khi Ngài trừng phạt tôi với tội mà tôi đã không làm." Allah Tối Cao : {Quả thật, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) không bao giờ bắt công với người bề tôi (của Ngài).} (chương 41 - Fussilat: 46)

y một cuộc sống tốt đẹp; và TA chắc chắn sẽ ban cho (những người như thế) một phần thưởng tốt hơn những gì họ đã từng làm.} (chương 16 – An-Nahl: 97).

Trong câu Kinh trên cũng như những câu Kinh tương tự khác, Allah Tối Cao cho biết: Ngài sẽ ban thưởng cho cả người nam và người nữ ngoan đạo khi cả hai đều hành thiện ở đời sống này theo khuôn khổ giáo huấn của Allah và tìm kiếm sự hài lòng của Ngài, với một phần thưởng ngay lập tức trong đời này, đó là cuộc sống tốt đẹp và hạnh phúc mà chúng tôi đã đề cập, và một phần thưởng được trì hoãn sau khi chết, đó là hạnh phúc vĩnh cửu nơi Thiên Đàng. Về vấn đề này, Sứ Giả của Allah ﷺ nói:

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ لَهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَتْ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَتْ خَيْرًا لَهُ».

{Thật kinh ngạc cho mọi hoàn cảnh của người có đức tin, tất cả mọi việc của y đều là tốt đẹp, điều đó không xảy ra cho bất cứ ai ngoài người có đức tin. Nếu y gặp phải điều vui mừng y tạ ơn, điều đó tốt cho y, còn nếu y gặp phải điều xấu y kiên nhẫn, điều đó lại tốt cho y.}(79)¹

Vì vậy, rõ ràng Islam chỉ tư tưởng đúng đắn, là thước đo chính xác về điều tốt, điều xấu, là một đường lối hoàn chỉnh và công bằng, và tất cả các ý kiến về nghiên cứu trong tâm lý học, xã hội, giáo dục, chính trị, kinh tế, tất cả các hệ thống của con

¹ Do Muslim ghi số (2999), Ahmad ghi số (4/332) và Ad-Darimi ghi số (2777).

người, cũng như các phương pháp khác cần phải được sửa chữa theo ánh của Islam và dựa vào nó. Nếu không, những gì trái ngược với nó sẽ không thể thành công, đúng hơn nó là nguồn gốc của sự khốn khổ cho những người nắm lấy nó trên thế giới này và Đời Sau.

Chương năm: Khám phá một vài điều lầm tưởng

Thứ nhất: Những người xúc phạm Islam: Đa số những người xúc phạm Islam được chia thành hai nhóm:

Nhóm một: Những người tự nhận mình là người theo đạo Islam nhưng lời nói và hành động của họ lại đi ngược lại Islam. Đối với những người này thì Islam vô can, họ không phải là những người đại diện cho Islam và càng không đúng khi qui hành động của họ thuộc về Islam, nhóm người này cụ thể như sau:

A) Những người lệch lạc trong niềm tin của họ: Chẳng hạn như những người đi vòng quanh các ngôi mộ và khấn vái người dưới mộ phù hộ họ và tin rằng người chết đó sẽ mang lại lợi ích và gây hại được họ(80) .v.v¹

B) Những người suy đồi về đạo đức và tôn giáo của họ:

¹ Giống như nhóm Khawarij lấy danh nghĩa Islam để giết người vô tội, và hầu hết bọn họ là kẻ thù thâm độc của Islam.

Họ từ bỏ những bốn phạm mà Allah bắt buộc và vi phạm những điều cấm của Ngài, chẳng hạn như Zina, uống rượu, v.v. và họ thương yêu kẻ thù của Allah và bắt chước họ.

C) Những người xúc phạm Islam là những người Muslim, nhưng đức tin của họ vào Allah rất yếu, việc họ tuân thủ theo các giáo luật Islam rất giới hạn, chỉ duy trì thực hiện một vài bốn phạm nhất định nhưng không bỏ hoàn toàn, họ làm nhiều điều Haram nhưng chưa đến mức độ Shirk hoặc các hành vi vô đức tin khác, mà chỉ là thói quen xấu Haram, Islam vô can với mọi hành động tệ hại đó của các đối tượng này. Các hành vi tội lỗi mà họ làm được xem là đại tội, như: nói dối, lừa gạt, thất hứa, ganh tị. Tất cả những điều này đều xúc phạm Islam. Sở dĩ như thế là do họ không có kiến thức Islam, hành vi của họ khiến những người không phải Muslim cứ tưởng Islam cho phép làm điều đó.

Nhóm hai: Những người xúc phạm Islam trong nhóm hai này là kẻ thù của Islam, những người ghét Islam, tiêu biểu trong số họ: Người đông phương học, người Do Thái, nhà truyền giáo Thiên Chúa và những người theo họ từ những kẻ thù ghét Islam, những người đã tức giận bởi sự hoàn hảo, độ lượng và tốc độ lan truyền của Islam, bởi vì Islam là tôn giáo tự nhiên(81), rất dễ được bản năng chấp nhận ngay sau khi được trình bày. Hơn nữa, những người không phải Muslim đang sống trong lo lắng, cảm thấy không thỏa mãn về chính tôn giáo của họ hoặc

trường phái mà mình đang theo, bởi vì nó mâu thuẫn với bản chất mà Allah đã tạo ra họ, ngoại trừ những người Muslim đích thực, vì họ là những người duy nhất sống hạnh phúc và hài lòng với tôn giáo của mình khi mà đó là tôn giáo thực sự được Allah thiết lập, và giáo luật của Ngài rất phù hợp với bản năng mà con người được tạo ra. Đó là lý do tại sao chúng tôi muốn nói với tất cả người Thiên Chúa, với tất cả người Do Thái và với tất cả những người ngoài Islam: Con cái của các bạn vốn được sinh ra theo bản chất bẩm sinh trên tôn giáo Islam, nhưng chính các bạn và mẹ của chúng đã lôi kéo chúng khỏi Islam bằng cách giáo dục hư hỏng trên sự vô đức tin, và đó là điều trái với Islam từ các tôn giáo và trường phái.¹

Những người cố tình thù hằn từ nhóm đông phương học, những nhà truyền giáo đã phỉ báng Islam và vị Sứ Giả cuối cùng, Muhammad ﷺ bằng các hình thức sau:

1- Có khi phủ nhận sứ mạng của Người.

¹ Vị Thiên Sứ cuối cùng, Muhammad ﷺ đã nói: {Mỗi đứa trẻ sinh ra đều theo tôn giáo tự nhiên nhưng cha mẹ của nó dắt nó theo Do Thái giáo hoặc Thiên Chúa giáo hoặc Bái Hỏa giáo} (Al-Bukhari ghi số (1292), Muslim ghi số (2658) và lời Hadith của Muslim). Trong Hadith này, Thiên Sứ Muhammad ﷺ cho biết, mỗi con người đều được sinh ra trên tôn giáo tự nhiên của Islam, tin Islam dựa theo bản năng tự nhiên của nó, nếu để mặc trẻ tự do lựa chọn thì trẻ sẽ chọn Islam mà không lưỡng lự. Nhưng trẻ lại theo Do Thái, Thiên Chúa, Bái Hỏa giáo hoặc các tôn giáo khác hoặc các trường phái sai trái là do sự giáo dục.

2- Có khi bêu xấu Người trong khi Người rất hoàn hảo và được Allah bảo vệ trong khi họ mang nhiều khuyết điểm.

3- Bóp méo, xuyên tạc một số giáo luật của Islam, một nền công lý được Allah Toàn Tri, Sáng Suốt thiết lập, để đẩy mọi người xa lánh nó.

Tuy nhiên, Allah Hiển Vinh sẽ xóa tan âm mưu của họ, bởi vì họ đang chiến đấu với chân lý, và chân lý luôn chiến thắng. Allah Tối Cao phán:

(يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرٌ نُّورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (8) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (9))

﴿(8) Chúng muốn dập tắt Ánh Sáng của Allah bằng miệng của chúng nhưng Allah sẽ hoàn thiện Ánh Sáng của Ngài, mặc dù những kẻ vô đức tin không thích điều đó.

(9) Chính Ngài là Đấng đã cử phái Sứ Giả của Ngài mang nguồn Chỉ Đạo và tôn giáo chân lý để hiển thị nó trên các tôn giáo mặc dù những kẻ đa thần không thích điều đó.﴾ (chương 61 - As-Saff: 8, 9).

Thứ hai: Các bộ nguồn của Islam:

Nếu bạn - hỡi người thông thái - muốn biết về bản chất thực sự của Islam, thì hãy đọc kinh Qur'an vĩ đại, và những Hadith chính xác của Thiên Sứ Muhammad ﷺ được lưu trữ trong bộ Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim, Muwatta của Imam Malik, Musnad của Imam Ahmad bin Hanbal, Sunan Abi

Dawood và Sunan An-Nasa'i, Sunan At-Tirmidhi, Sunan Ibnu Majah và Sunan Ad-Darami, và hãy đọc tiểu sử Nabi ﷺ của học giả Ibnu Hisham, Tafseer (giảng giải) Kinh Qur'an của học giả vĩ đại Isma'il bin Kathir, sách Zad Al-Ma'ad Fi Hadyi Khairi Al'ibad của học giả Muhammad Ibnu al-Qayyim, và những cuốn sách tương tự của các vị Imam nổi bật của Islam, của những người theo thuyết độc thần (Tawhid) và Da'wah (truyền đạo) dưới ánh sáng của kiến thức, tiêu biểu như Sheikh Al-Islam Ahmad bin Taymiyah, Imam phục hồi Islam Muhammad bin Abdul Wahhab, người mà bởi sự nỗ lực của ông và nhà cách mạng Muhammad bin Sa'ud Allah đã cho khôi phục Islam chính thống và tín ngưỡng độc thần trên bán đảo Ả-rập và một số nơi vào thế kỷ thứ 12 A.H cho đến nay sau khi đa thần giáo xâm nhập.

Đối với những sách của các nhà đông phương học và những giáo phái tự nhận thuộc về Islam, tất cả đều kêu gọi đến những điều trái với Islam, và hầu hết các sách này đã được đề cập ở phần trước, hoặc chống phá các vị Sahabah (bạn đạo của Thiên Sứ ﷺ) hoặc một số họ xúc phạm, chửi rủa, vu khống các Imam kêu gọi đến với sự thờ phượng một mình Allah như: Ibnu Taymiyah, Ibnu Al-Qayyim, Muhammad bin Abdu Al-Wahab; họ lan truyền rằng đây là những người dối trá nhưng thật ra chính các quyển sách mà bọn họ viết ra mới là những sách kêu gọi đến sự lệch lạc. Vì vậy, hãy coi chừng rằng bạn bị lừa bởi chúng và hãy coi chừng việc đọc chúng.

Thứ ba: Các trường phái Islam:

Tất cả người Muslim đều theo một trường phái duy nhất, đó là Islam, và nền tảng của họ là Qur'an và Hadith của Thiên Sứ ﷺ. Còn đối với cái gọi là các trường phái Islam, như bốn đại trường phái Al-Hambali, Al-Maliki, Ash-Shafi'i và Al-Hanafi, chẳng qua là các trường phái luật học Islam do các vị học giả dày công nghiên cứu và đúc kết thành các nguồn căn bản của Islam tham theo Kinh Qur'an và các Hadith của Thiên Sứ ﷺ. Những điểm khác biệt giữa các trường phái luật này là những vấn đề phụ hiểm hoi. Mỗi học giả đã hướng dẫn học trò của mình tiếp câu nói được hỗ bằng văn bản Qur'an hoặc Hadith, ngay cả người nói là những ai khác ngoài họ.

Người Muslim không có được yêu cầu phải đi theo một trường phái nhất định trong các trường phái luật học này mà họ được yêu cầu phải quay lại với Qur'an và Hadith. Trong thực tế có rất nhiều người tự nhận thuộc một trong các trường phái này nhưng lại có tín ngưỡng lệch lạc, họ có những hình thức thờ phượng tại mồ mả như đi xung quanh mộ, khấn vái cầu xin phù hộ từ người chết, họ suy diễn các thuộc tính của Allah, bóp méo ý nghĩa đích thực của chúng. Quả thật, đám người này đã đi khác với đường lối của Imam trường phái của họ về giáo lý đức tin, bởi giáo lý đức tin của các Imam này là giáo lý đức tin của thể hệ Salaf (tiền nhân) ngoan đạo như đã được nói đến trong nhóm người chính thống được cứu rồi được đề cập ở trên.

Thứ tư: Các giáo phái ngoài Islam:

Trong thế giới Islam có những nhóm phái không thuộc về Islam nhưng tự xưng là giáo phái Islam. Thực tế, những giáo phái này không phải Islam. Bởi giáo lý đức tin của các giáo phái này là những niềm tin phủ nhận Allah, phủ nhận các lời phán của Ngài và tính độc nhất của Ngài. Tiêu biểu cho những giáo phái này:

1- Giáo phái Al-Batiniyah (tạm dịch là giáo phái Huyền bí):

Giáo phái này tin vào việc mượn xác và kiếp luân hồi. Các văn bản giáo lý của giáo phái này mang nội dung huyền bí trái với nội dung rõ ràng mà Thiên Sứ của Allah ﷺ đã trình bày và được toàn thể tín đồ Muslim đồng thuận. Nội dung huyền bí, chính họ là những người đã bịa ra dựa theo ý tưởng bất chợt của riêng họ(82). Al-Batiniyah có nguồn gốc từ nhóm người thuộc Do Thái, Bái Hỏa giáo và các triết gia vô thần ở Ba Tư, khi họ bị đánh bại bởi sự lan của Islam. Họ đã tập hợp và tham khảo ý kiến để phát triển một học thuyết với mục đích phân tán người Muslim và gây nhầm lẫn các ý tưởng về nội dung ý nghĩa của Kinh Qur'an vĩ đại, cho đến khi cộng đồng Muslim chia nhau. Vì vậy, họ đã thiết lập học thuyết phá hoại này và kêu gọi đến với nó, họ tự nhận là dòng dõi của Nabi, họ tuyên bố mình là truyền nhân của dòng dõi đó để có hiệu quả hơn trong việc dụ dỗ những người không hiểu biết, họ

đã lôi kéo rất nhiều người thiếu hiểu biết và dẫn họ đi lạc khỏi chân lý.¹

2- Giáo phái Al-Qadiyaniyah (Qadiani): Dưới sự sáng lập của một đứa trẻ tên Ahmad thuộc thị trấn Qadian của Ấn Độ, kẻ nổi tiếng với việc tuyên bố mình là Nabi và đã kêu gọi được một đám đông ở Ấn Độ và các vùng lân cận đi theo. Người Anh đã sử dụng người đàn ông này và những người đi theo y ta trong quá trình thuộc địa của Ấn Độ và đã ủng hộ họ nhiều tiện ích mục đích để đông đảo những người thiếu hiểu biết đi. Al-Qadiyaniyah bị phát hiện là giả danh Islam và họ đang tìm cách tiêu diệt nó và lôi kéo những ai có thể khỏi vòng kết nối của. Người đàn ông này được biết là đã viết ra một cuốn sách "Tasdiq Barahin Ahmadiyah" - "Tin vào các bằng chứng của Ahmad", trong đó ông tuyên bố là Nabi và xuyên tạc các văn bản của Islam. Trong số những xuyên tạc của ông đối với các văn bản Islam là tuyên bố rằng Jihad

¹ Nhóm Al-Batiniyah có rất nhiều tên gọi. Nó chia thành nhiều nhánh phái phổ biến ở Ấn Độ, Sham (Palestine, Syria, Li-băng và Jordan), Iran, Iraq và nhiều quốc gia khác. Một số người đi trước đã giải thích nó một cách chi tiết, bao gồm: Al-Shahristani trong cuốn sách "Al-Milal và An-Nahl" như đã được giải thích bởi một số học giả sau này, và họ cho thấy những giáo phái mới, bao gồm: Qadianis, Baha 'i (đạo Bà Ha'i) và những giáo phái khác. Trong số những người giải thích các giáo phái này có Muhammad Saeed Kilani trong "Zdil Al=Milal Wal-Nahl", và Sheikh 'Abdul Qadir Shaybah Al-Hamdi giảng viên Trường đại học Islam Al-Madinah Al-Munawwarah trong sách Al-Adyan Wa Al-Firaq Wa Al-Mazdahib Al-Mu'asirah (các tôn giáo, giáo phái và nhánh phái đương đại.)

đã được xoá bỏ, và rằng người Muslim phải làm hòa với người Anh. Trong thời gian đó, ông đã viết một quyển sách mang tên: "Taryaq Al-Qulub - Thuốc giải độc cho trái tim". Cuối cùng kẻ lệch lạc này đã qua đời vào năm 1908 A.H sau khi đã lôi kéo rất nhiều người đi lạc, và ông được một kẻ lầm lạc khác tên Al-HaKim Nurud Din kế tục sứ mạng và lãnh đạo giáo phái sai lệch của mình.

3- Giáo phái Al-Baha-iyah (đạo Bà Ha'i), được thành lập vào đầu thế kỷ 19 A.D tại Iran bởi một kẻ tên Ali Muhammad. Có lời bảo là tên Muhammad Ali Ash-Shirazi. Người đàn ông này đến từ giáo phái Shi'ah dòng mười hai vị Imam. Y tự sáng lập một giáo phái và tự xưng là Al-Mahdi được mong đợi. Sau đó, y tuyên bố rằng Allah đã nhập vào cơ thể của y và vì vậy y trở thành Thượng Đế của nhân loại - Allah Tối Cao vượt xa những gì mà những kẻ vô đức tin, vô thần đã qui cho Ngài. Y phủ nhận sự Phục Sinh, sự Thanh Toán, Thiên Đàng, Hỏa Ngục, y đi theo đường lối suy luận của Phật giáo, y nhập Do Thái, Thiên Chúa và Muslim thành một, y không phân biệt giữa họ. Sau đó, y phủ nhận sứ mạng của vị Thiên Sứ cuối cùng Muhammad ﷺ, và bác bỏ rất nhiều giáo luật Islam. Sau khi y qua đời, y được một kẻ thân tín của mình tên Al-Baha-i kế tục, tên này đã đứng lên kêu gọi và được rất nhiều người ủng hộ, từ đó mọi người gọi nhóm này theo tên mới Al-Baha-iyah (đạo Bà Ha'i).

4- (Shi'ah) là một trong những giáo phái ngoài Islam, mặc dù họ nhận mình là Islam, hành lễ Salah, nhịn chay và đi Hajj. Phần đông trong nhóm giáo phái này tuyên bố rằng đại Thiên Thần Jibril (Gabriel) đã gian dối trong bức Thông điệp, thay vì truyền thông điệp đó cho Ali, nhưng lại truyền cho Muhammad ﷺ. Một số người trong số họ nói: Ali là Allah. Những người đã phóng đại việc tôn kính Ali, con cháu của ông, vợ ông là Fatimah và mẹ của bà là Khadijah. Hơn thế nữa, họ đưa Ali và gia quyến của ông lên thành những thần linh cùng với Allah, họ cầu xin khẩn vái họ và tin rằng những người này là những đấng siêu phàm và có vị trí rất quan trọng đối với Allah, hơn cả các vị Thiên Sứ của Ngài.

Đám người này nói: Kinh Qur'an, hiện nằm trong tay người Muslim, có những điều thừa và có những điều bị thiếu, nên họ đã bịa ra thêm các chương mới. Họ xúc phạm những người tốt nhất của cộng đồng Muslim chỉ xếp sau giới Nabi, như Abu Bakr, 'Umar, mẹ của tín đồ Muslim là 'A-ishah. Họ khẩn vái Ali và con cháu của ông lúc hoạn nạn và thịnh vượng thay vì cầu xin Allah, và dĩ nhiên, Ali và con cháu của ông vô can với mọi hành động của họ, bởi họ đã biến ông và gia đình ông thành những thần linh được thờ phượng cùng với Allah. Họ nói dối về Allah, bóp

méo, và xuyên tạc lời phán của Ngài - Allah Tối Cao vô can trước mọi điều bịa đặt của họ -(83).¹

Đây là một vài giáo phái vô đức tin mà chúng tôi đề cập. Một số tuyên bố Islam trong khi chúng phá hoại Islam. Mọi người cần phải đề cao cảnh giác về đám người này - bởi những tín đồ Muslim sáng suốt ở khắp nơi -, hãy biết rằng Islam không phải chỉ bằng sự tuyên bố mà nó còn phải thừa nhận Qur'an và các Hadith của Thiên Sứ ﷺ, phải phải tin một cách kiên định và làm theo hai thứ này. Vì vậy, hãy nghiên cứu về Kinh Qur'an vĩ đại và các Hadith chính xác của Thiên Sứ Muhammad ﷺ thì bạn sẽ tìm thấy sự chỉ đạo, ánh sáng và con đường ngay chính dẫn đến niềm hạnh phúc bất tận nơi Thiên Đàng vĩnh cửu ở nơi Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.

Kêu gọi đến với sự cứu rỗi

Hỡi những người thông thái, dù là nam hay nữ, trong số những người vẫn chưa cải sang đạo Islam ... Tôi xin kêu gọi các bạn đến với sự cứu rỗi và hạnh phúc, tôi xin nói:

Các bạn hãy tự cứu mình khỏi sự trừng phạt của Allah Tối Cao sau khi chết và bị chôn trong mồ, và sau đó là lửa Hỏa Ngục.

Các bạn hãy tự cứu lấy mình bằng việc tin Allah là Thượng Đế, tin Muhammad là Thiên sứ và tin

¹ Những hành động xuyên tạc hình ảnh Islam của là tự tát vào mặt, ngực và dùng dây xích và dao đánh vào người.

Islam là tôn giáo. Hãy thành tâm nói câu chứng ngôn đức tin: "Laa i laa ha il lol loh Muhammad ro su lul loh" - "Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài", duy trì lễ nguyện Salah ngày đêm năm lần, xuất Zakah, nhịn chay tháng Ramadan và đi Hajj tại ngôi nhà của Allah nếu có khả năng và điều kiện.

Hãy tuyên bố Islam của các bạn vì Allah, bởi lẽ sẽ không có sự cứu rỗi hay hạnh phúc nào cho các bạn (84) ngoại trừ điều đó.¹

Tôi thề với Allah Vĩ Đại, Đấng mà không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Ngài, rằng tôn giáo này là tôn giáo đích thực, tôn giáo mà Allah sẽ không chấp nhận bất cứ tôn giáo nào ngoài nó, và tôi xin tuyên bố với Allah, các Thiên Thần của Ngài và tất cả tạo vật của Ngài rằng không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và rằng Muhammad là Thiên sứ của Allah, và rằng Islam là chân lý và tôi là một tín đồ Muslim.

Tôi khẩn cầu Allah Hiển Vinh, với ân điển và sự hào phóng của Ngài, xin Ngài ban cho bề tôi được chết là tín đồ Muslim đích thực, cho cả gia quyến của bề tôi và toàn thể đạo hữu Muslim của bề tôi; xin Ngài tập hợp tất cả bày tôi nơi Thiên Đàng vĩnh cửu cùng với vị Nabi của bày tôi là Muhammad ﷺ, cùng với tất cả các vị Nabi khác, cùng với gia quyến và bằng hữu của vị Nabi của bày tôi. Tôi khẩn vái Allah

¹ Ở trần gian được cuộc sống tốt đẹp và ở Đờil Sau được Thiên Đàng.

ban hữu ích cho quyển sách này với tất cả những ai đọc nó hoặc nghe được nó . . . Lạy Allah xin Ngài chứng giám cho bề tôi, lạy Allah xin Ngài chứng giám cho bề tôi.

Allah biết hơn hết, cầu xin bình an, phúc lành cho Nabi Muhammad của chúng ta, cho gia quyến và cho bằng hữu của Người. Xin tạ ơn Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.

Mục Lục

Tôn Giáo Của Chân Lý.....	2
Giới Thiệu Và Kính Tặng	2
Chương thứ nhất - Nhận biết Allah(1) Đấng Tạo Hoá Vĩ Đại..	3
Chương hai - Nhận biết Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -	24
Chương ba: Nhận biết tôn giáo chân lý - Islam -	34
Chương thứ tư - Đường Lối Islam.....	92
Chương năm: Khám phá một vài điều lầm tưởng.....	131